MUSIC JOURNAL วารสารเพลงดนตรี

ISSN 0858-9038
Volume 27 No.8
April 2022

มหาวิทยาลัยมหิดล
Mahidol University
Wisdom of the Land

ได้รับการจัดอันดับ
TOP50
ของมหาวิทยาลัยโลก
สาขา
PERFORMING ARTS โดย
QS WORLD UNIVERSITY RANKINGS
BY SUBJECT | 2021

PENINSULA MOMENTS

At The Peninsula Bangkok, world-class hospitality enriched with compelling Thai cultural experiences creates perfect memorable moments.

THE PENINSULA
BANGKOK

HONG KONG • SHANGHAI • BEIJING • TOKYO • NEW YORK • CHICAGO • BEVERLY HILLS • PARIS • BANGKOK • MANILA
Under Development LONDON • ISTANBUL • YANGON • peninsula.com

EDITOR'S TALK

สวัสดีผู้อ่านเพลงดนตรีทุกท่าน ในเดือนเมษายนที่อากาศแปรปรวนกว่าทุกปีที่ผ่านมา ทั้งฝนตกและอากาศที่หนาวเย็น บวกกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโคโรนาไวรัสที่ยังคงอยู่ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ได้รับข่าวดีจากการจัดอันดับด้าน Performing Arts จาก QS World University Rankings 2022 ในปีนี้ วิทยาลัยขยับขึ้นมาอยู่ในอันดับ ๔๗ ของโลก ซึ่งเป็นเรื่องที่น่ายินดีเป็นอย่างยิ่ง ไม่เพียงแต่วิทยาลัยจะสามารถรักษามาตรฐานไว้ได้ ยังสามารถขึ้นไปอยู่ใน Top 50 ได้อีกด้วย

บทความด้าน Musicology นำเสนอเกี่ยวกับประเพณีบุญเดือนสามของชุมชนบ้านพุตะเคียน ที่จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งเป็นชุมชนที่ประกอบด้วยกลุ่มชาติพันธุ์มอญ กะเหรี่ยง และไทญวน

ด้านดนตรีไทยนำเสนอตอนต่อเนื่องของบทความ “ภูมิวิทยาการเพลงเรื่อง” เป็นรูปแบบเพลงเรื่องแบบทุติยภูมิ รูปแบบที่ ๒ ในประเภทปรบไก่และประเภทสองไม้

ในเดือนนี้มีคอลัมน์ใหม่คือ Brass Instrument และ Music: Did you know? คอลัมน์ Brass Instrument นำเสนอบทความเกี่ยวกับเครื่องเป่าทองเหลือง ซึ่งเดือนนี้บทความ The Alto Trombone in Ensemble Playing นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับเครื่องเป่าลมทองเหลืองประเภททรอมโบนในการเล่นรวมวง และในคอลัมน์ Music: Did you know? นำเสนอเกร็ดความรู้ต่าง ๆ ด้านดนตรี ซึ่งในฉบับนี้นำเสนอบทความเกี่ยวกับการเข้าใจดนตรีโดยที่เราไม่จำเป็นต้องมีความรู้เฉพาะด้านดนตรีก็ได้

ด้านคอลัมน์ Study Abroad นำเสนอการเรียนดนตรีบำบัดระดับปริญญาโท ณ Texas Woman’s University ประเทศสหรัฐอเมริกา (ตอนที่ ๔) โดยในตอนนี้ได้ลงรายละเอียดเกี่ยวกับรายวิชาต่าง ๆ ที่อยู่ในหลักสูตรของการเรียนดนตรีบำบัด ซึ่งมีวิชาที่น่าสนใจมากมาย ติดตามต่อได้ในเล่ม

สำหรับผู้อ่านที่สนใจการแข่งขันดนตรีในต่างประเทศ สามารถพลิกไปอ่านคอลัมน์ Review ที่นำเสนอบทความเกี่ยวกับประสบการณ์การแข่งขันกีตาร์คลาสสิกที่ประเทศเยอรมนี ซึ่งเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่เตรียมตัวเพื่อการแข่งขันดนตรีทั้งในระดับประเทศและนานาชาติ

นอกจากนี้ยังมีบทความจากนักเขียนประจำให้ติดตามอีกมากมาย ขอให้ผู้อ่านสนุกกับบทความและขอให้สุขภาพแข็งแรง

ดวงฤทัย โพคะรัตน์ศิริ

MUSIC วารสารเพลงดนตรี JOURNAL

Volume 27 No. 8
April 2022

กองบรรณาธิการขอสงวนสิทธิ์ในการพิจารณาคัดเลือกบทความลงตีพิมพ์โดยไม่ต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า สำหรับข้อเขียนที่ได้รับการพิจารณา กองบรรณาธิการขอสงวนสิทธิ์ที่จะปรับปรุงเพื่อความเหมาะสม โดยรักษาหลักการและแนวคิดของผู้เขียนแต่ละท่านไว้ ข้อเขียนและบทความที่ตีพิมพ์ ถือเป็นทัศนะส่วนตัวของผู้เขียน กองบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นด้วย และไม่ขอรับผิดชอบบทความนั้น

เจ้าของ
วิทยาลัยดุริยางคศิลป์
มหาวิทยาลัยมหิดล

บรรณาธิการบริหาร
ดวงฤทัย โพคะรัตน์ศิริ

หัวหน้ากองบรรณาธิการ
ธัญญวรรณ รัตนภพ

ที่ปรึกษากองบรรณาธิการ
Kyle Fyr

ฝ่ายภาพ
คนึงนิจ ทองใบอ่อน

ฝ่ายศิลป์
จรูญ กะการดี
นรเศรษฐ์ รังหอม

พิสูจน์อักษรและรูปเล่ม
ธัญญวรรณ รัตนภพ

เว็บมาสเตอร์
ภรณ์ทิพย์ สายพานทอง

สำนักงาน
วิทยาลัยดุริยางคศิลป์
มหาวิทยาลัยมหิดล
(วารสารเพลงดนตรี)
๒๕/๒๕ ถนนพุทธมณฑลสาย ๔
ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล
จังหวัดนครปฐม ๗๓๑๗๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๘๐๐ ๒๕๒๕-๓๔
ต่อ ๓๒๐๕
โทรสาร ๐ ๒๘๐๐ ๒๕๓๐
musicmujournal@gmail.com

DEAN'S CORNER

ข่าวใหญ่ของวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ในช่วงนี้ คือการได้รับการจัดอันดับที่ ๔๗ ของ QS World University Rankings by Subject 2022 ด้านสาขา Performing Arts เป็นที่แรกในประเทศไทย โดยอันดับขยับขึ้นจากปีที่ผ่านมา ที่วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ได้รับการจัดอันดับใน TOP 100 ของ QS World University Rankings by Subject 2021 ในสาขา Performing Arts เช่นกัน

ต้องบอกว่าการได้รับการจัดอันดับที่ดี ไม่ได้เกิดเพียงแค่การทำงานของคนเพียงคนใดคนหนึ่ง แต่เกิดมาจากการทำงานร่วมกันในหลายภาคส่วน ทั้งในส่วนของวิทยาลัยดุริยางคศิลป์และมหาวิทยาลัยมหิดล เพราะการจะได้รับการจัดอันดับที่ดี ไม่ใช่แค่มีคนที่เป็นที่รู้จักหรือมีผู้บริหารที่มีความสามารถ แต่ต้องใช้เวลาและการทำงานเป็นทีม เพื่อสร้างการรับรู้ในระดับนานาชาติ เพราะการได้รับการจัดอันดับนี้ ต้องใช้เวลานานในการสร้างฐานที่ดี วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ใช้เวลา ๓ ปีที่ผ่านมา ด้วยการเชื่อมโยงและเชื่อมต่อในระดับนานาชาติ ผู้บริหารได้เดินทางไปสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับนานาประเทศ ไม่ว่าจะเป็นเทศกาลดนตรีต่าง ๆ หรือแม้กระทั่งการประชุมในระดับนานาชาติ ซึ่งแน่นอนว่าการมีส่วนร่วมไม่ใช่แค่เพียงเข้าร่วม แต่ยังต้องแสดงให้เห็นถึงความสามารถและศักยภาพขององค์กรด้วย

ที่ผ่านมา วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ได้มีผู้เข้าร่วมประชุมรวมถึงบรรยายในการประชุมระดับนานาชาติ ทั้งในทวีปยุโรป ประเทศสหรัฐอเมริกา และทวีปเอเชีย ซึ่งเป็นจุดแข็งในการสร้างการรับรู้ที่ดี วิทยาลัยได้ตั้ง International Artists Council เพื่อเป็นการเชื่อมโยงและได้รับคำแนะนำอย่างมากจากผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้เชิญให้อยู่ในกลุ่มกรรมการ ทำให้เห็นว่านอกเหนือจากการรับรู้ที่คนรู้จักแล้ว ยังต้องมีความสัมพันธ์ที่ดีในองค์กรต่าง ๆ เพื่อให้เขาเห็นความสามารถของเราอย่างจริงจังด้วย นั่นคือเหตุผลว่า ทำไมการได้รับการจัดอันดับในครั้งนี้ ต้องใช้เวลาเตรียมตัวเป็นเวลานาน

อีกส่วนหนึ่งที่สำคัญคือ การได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยมหิดล ต้องขอบคุณท่านอธิการบดี ศาสตราจารย์ นายแพทย์บรรจง มไหสวริยะ ที่เห็นความสำคัญและเข้าใจในบริบทของการทำงานที่แตกต่างของวิทยาลัยดุริยางคศิลป์เป็นอย่างดี เพราะการสนับสนุนจากผู้บริหารจะทำให้องค์กรเติบโตได้อย่างก้าวกระโดด สร้างความเชื่อมั่นและกำลังใจให้แก่คนที่ปฏิบัติงาน พร้อมที่จะเดินหน้าอย่างเต็มกำลัง เพราะมั่นใจว่าจะมีผู้บริหารที่เข้ามาช่วยสนับสนุนเสมอ และที่สำคัญคือการจุดประกายของความฝันในการจะเข้าชิง TOP 100 ของท่านนายกสภามหาวิทยาลัยมหิดล ศาสตราจารย์คลินิกเกียรติคุณ นายแพทย์ปิยะสกล สกลสัตยาทร ที่มุ่งมั่นว่า มหาวิทยาลัยมหิดลต้องเป็น TOP 100 ของโลกให้ได้ เป็นการจุดประกายให้แก่วิทยาลัยดุริยางคศิลป์เป็นอย่างมาก เพราะวิทยาลัยไม่เคยคิดว่าจะสามารถมีส่วนช่วยในการพัฒนาศักยภาพด้านการจัดอันดับของมหาวิทยาลัยได้ จนได้รับแรงบันดาลใจและข้อมูลที่มากขึ้นจากทางมหาวิทยาลัย

หลายคนอาจจะคิดว่า ต่อไปนี้มหาวิทยาลัยก็ไม่ต้องพัฒนาไปไหนแล้ว ทุกคนไปมุ่งทำแค่การจัดอันดับ แต่นั่นคือความคิดที่อาจจะดูแคบ จากคนที่ไม่เคยได้ลงมือทำเรื่องการจัดอันดับ เพราะสิ่งที่ต้องทำ ไม่ใช่การทำเอกสาร แต่เป็นการสร้างระบบที่ดีขึ้นให้แก่องค์กร เพื่อให้องค์กรเดินหน้าอย่างมั่นคงและมีประสิทธิภาพ จะเห็นได้ว่าระบบมหาวิทยาลัยเองต้องมีการปรับตัวให้รวดเร็วมากยิ่งขึ้น เพื่อสามารถสร้างการแข่งขันในระดับนานาชาติได้ ไม่เช่นนั้นก็ไม่สามารถอยู่รอดได้ในโลกปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ถ้าไม่มีระบบไว้สร้างความสะดวกให้แก่บุคลากรในองค์กร จะทำให้องค์กรเสียเวลาในการจัดการและสร้างความเสียหายในที่สุด

วิทยาลัยดุริยางคศิลป์มุ่งหน้าเต็มที่ในการปรับเปลี่ยนองค์กรและสร้างองค์กรใหม่ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น เราตั้งเป้าว่าจะเข้าสู่อันดับ TOP 25 ให้ได้ และต้องเข้าสู่การประเมิน Thailand Quality Class ให้ได้ภายใน ๓ ปีข้างหน้า เพื่อสร้างรากฐานที่ดีไว้ให้แก่องค์กร และทำให้องค์กรสามารถขับเคลื่อนไปได้อย่างมั่นคงในอนาคต

ดร.ณรงค์ ปรางค์เจริญ
คณบดีวิทยาลัยดุริยางคศิลป์
มหาวิทยาลัยมหิดล

วันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๕ ดร.ณรงค์ ปรางค์เจริญ คณบดีวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล พร้อมด้วย ศาสตราจารย์ นายแพทย์บรรจง มไหสวริยะ อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดล คุณหญิงปัทมา ลีสวัสดิ์ตระกูล ประธานวงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทย และศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.เอนก เหล่าธรรมทัศน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ร่วมแถลงข่าว “World University Rankings และ QS Rankings by Subject กับการพัฒนาศักยภาพ คุณภาพด้านการศึกษาให้เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ” ณ ห้องแถลงข่าว ชั้น ๑ อาคารพระจอมเกล้า กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม โดยวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ได้เข้าสู่อันดับ Top 50 ของการจัดอันดับมหาวิทยาลัยโลก QS Top Universities Rankings ในสาขาวิชาศิลปะการแสดง (Performing Arts) โดยปีนี้อยู่ในอันดับที่ ๔๗ ถือเป็นการนำการศึกษาของประเทศให้พัฒนาจนเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ

CREATIVE
CITY OF MUSIC

NAKHON PATHOM

“นครปฐม เมืองดนตรี”

Nakhonpathom Cityofmusic

สารบัญ Contents

Music Entertainment

06
"เรื่องเล่าเบาสมองสนองปัญญา" เพลงไทยสากลไร้เพศสภาพ (ตอนที่ ๒)
กิตติ ศรีเปารยะ (Kitti Sripaurya)

Musicology

24
ประเพณีบุญเดือนสาม "วันรำลึกบรรพชนมอญ" ชุมชนบ้านพุตะเคียน ตำบลท่าเสา อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี
พระครูสุทธิสารโสภิต (Prakhru Sutthisarasophit)
ธันยาภรณ์ โพธิกาวิน (Dhanyaporn Phothikawin)

Thai and Oriental Music

32
ภูมิวิทยาการเพลงเรื่อง (ตอนที่ ๔)
เดชน์ คงอิ่ม (Dejn Gong-im)

Phra Chenduriyang in Europe

48
ตามรอย พระเจนดุริยางค์ ท่องยุโรปกว่า ๑๐ เดือน (ตอนที่ ๑๐): ทัศนาโรม
จิตร์ กาวี (Jit Gavee)

Brass Instrument

56
The Alto Trombone in Ensemble Playing
Yung Chern Wong (โหย่ง เฉิน วง)

Music Education

58
การเตรียมความพร้อมก่อนสอบเข้าระดับปริญญาตรี สาขาวิชาดนตรีศึกษา วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล (ตอนที่ ๒)
ปรียานันท์ พร้อมสุขกุล (Preeyanun Promsukkul)

Study Abroad

62
การเรียนดนตรีบำบัด ระดับปริญญาโท ณ Texas Woman's University ประเทศสหรัฐอเมริกา (ตอนที่ ๔)
ณัชชา วิริยะสกุลธรณ์ (Nutcha Viriyasakultorn)

The Pianist

66
A Multi-Faceted Artist: Helene Grimaud
Yun Shan Lee (ยุน ชาน ลี)

Review

70
ประสบการณ์การแข่งขันกีตาร์คลาสสิกนานาชาติ ณ เมืองเอาคส์บวร์ค ประเทศเยอรมนี
ชินวัฒน์ เต็มคำขวัญ (Chinnawat Themkumkwun)

Music: Did you know?

76
แม้จะไม่ได้เรียนดนตรี แต่เรา ก็ "เข้าใจ" บทเพลงต่าง ๆ มากกว่าที่ตัวเองคิด
กฤตยา เชื่อมวราศาสตร์ (Krittaya Chuamwarasart)

“เรื่องเล่าเบาสมองสนองปัญญา”
เพลงไทยสากลไร้เพศสภาพ (ตอนที่ ๒)

เรื่อง:
กิตติ ศรีเปารยะ (Kitti Sripaurya)
อาจารย์ประจำสาขาวิชาดนตรีสมัยนิยม
วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

ข้อมูลจากวิกิพีเดียระบุว่า *ความรัก เป็นความรู้สึก สภาพและเจตคติต่าง ๆ ซึ่งมีตั้งแต่ความชอบระหว่างบุคคล หมายถึงอารมณ์การดึงดูดและความผูกพันส่วนบุคคลอย่างแรงกล้า ในบริบททางปรัชญา ความรักเป็นคุณธรรมแสดงออกซึ่งความเมตตา ความเห็นอกเห็นใจ และความเสน่หาทั้งหมดของมนุษย์ ความรักเป็นแก่นของหลายศาสนา...* มีเพลงสากลอมตะที่ยิ่งใหญ่ทั้งเนื้อความและโครงสร้างแนวทำนองเพลงหนึ่ง ชื่อ Love Is A Many Splendored Thing (ความรักเป็นสิ่งงดงามประเสริฐมาก) โปรดดูรายละเอียดตามเนื้อร้องและตัวอย่างโน้ตเพลงต่อไปนี้

Love Is A Many Splendored Thing

Words by Paul Francis Webster Music by Sammy Fain

Love is a many splendored thing
It's the April rose
That only grows in the early spring

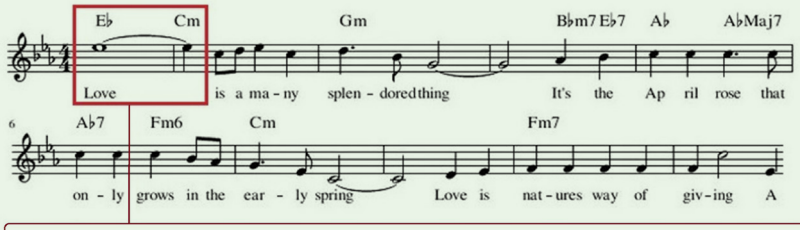
Love is nature's way of giving
A reason to believe in
The golden crown that makes a man, a king

Once on a high and windy hill
In the morning mist
Two lovers kissed and the world stood still

Then your fingers touched my silent heart
And taught it how to sing
Yes, true love's a many splendored thing

Then your fingers touched my silent heart
And taught it how to sing
Yes, true love's a many splendored thing

Love Is A Many Splendored Thing

เสียงแรกขึ้นด้วยโน้ตลำดับที่ ๑ ของบันไดเสียง ทำให้คำว่า "Love" โดดเด่นและมีน้ำหนัก

ส่วนเพลงไทยสากลที่มีเนื้อหาข้องเกี่ยวกับ “ความรัก” และไม่ระบุเพศสภาพ มีหลากหลายมากมายมหาศาล บทความไม่หนักสมองสนองปัญญาที่เนื้อหาของเพลงเกี่ยวกับความรักในเชิงสร้างสรรค์ตอนนี้ ขอนำเสนอ ๘ เพลง โปรดพิจารณาครับ

รักกันอยู่ขอบฟ้าเขาเขียว (https://www.youtube.com/watch?v=YfOHKb3Oyqc)

๑) รักกันอยู่ขอบฟ้า เขาเขียว เสมือนอยู่หอแห่งเดียว ร่วมห้อง	๒) ชังกันบ่แลเหลียว ตาต่อกันนา เหมือนขอบฟ้ามาป้อง ป่าไม้มาบัง
๓) รักกันอยู่ข้ามขอบฟ้า ส่งใจมาแจ่มจีรัง เขาเขียวป่าเปลี่ยวบัง ยังเสมือนห้องครองรักเดียว	๔) ชังกันผันพักตร์แล้ว เนตรงามแผ้วหรือแลเหลียว โอ้ฟ้าป่าทิวเทียว มาพรากให้ไกลจากกัน

พิจารณาคำร้องทั้งเพลงไม่ปรากฏคำหรือวลีใดที่บ่งบอกถึงเพศสภาพ จึงเข้ากรณี “หญิงร้องได้ชายร้องดี” ส่วนความเป็นมาและเป็นไปของเพลงนี้ ชมพู่แก้มแหม่ม จาก **blog OK Nation** พรรณนาไว้ว่า

เพลง “รักกันอยู่ขอบฟ้าเขาเขียว” คือชื่อเพลงที่ถูกต้องค่ะ *บางท่านเข้าใจผิด จึงเรียกเพลงนี้ว่า “รักข้ามขอบฟ้า”*

บทเพลงนี้เป็นบทเพลงที่ครูทวีปวร (ทวีป วรดิลก) ซึ่งท่านได้นำมาจากวรรณคดีสุภาษิตเรื่อง ***โคลงโลกนิติ*** *ดังที่กล่าวไว้ข้างต้นแล้วนะคะ ส่วนทำนองนั้นเป็นของครูแจ๋ว สง่า อารัมภีร ซึ่งเพลงนี้มีด้วยกัน ๒ จังหวะ คือ เนื้อร้องท่อนแรกที่คัดมาจากโคลงสี่สุภาพ ๒ บทนั้น คือจังหวะวอลซ์ ส่วนท่อนที่ ๒ จังหวะโบเลโร่ เนื้อร้องท่อนนี้ ครูทวีป วรดิลก (ทวีปวร) ท่านแต่งเป็นกาพย์ยานี ๑๑ สำหรับบทเพลงนี้นั้น คุณบุญช่วย หิรัญสุนทร ร้องบันทึกเสียงไว้เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๙๑*

ครูบุญช่วย ท่านเป็นนักร้องประจำคณะละครศิวารมณ์ และ ***บทเพลงนี้เป็นเพลงที่คุณบุญช่วยร้องหน้าม่านก่อนมีการแสดงละคร เรื่อง ดอกฟ้าจำปาศักดิ์ ของหลวงวิจิตรวาทการ ที่ศาลาเฉลิมกรุง เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๙๑*** *ค่ะ*

ในภายหลัง ครูแจ๋ว สง่า อารัมภีร ท่านจึงให้คุณชรินทร์ นันทนาคร นำเพลงนี้มาบันทึกลงแผ่นเสียงอีกครั้งหนึ่งค่ะ... (ขอบคุณสำหรับข้อมูลครับ)

รักกันอยู่ขอบฟ้าเขาเขียว

คำร้อง:ทวีปวร
ทำนอง:สง่า อารัมภีร

แนวทำนองทั้งหมดบันทึกอยู่บน Ab major pentatonic scale มี ๒ ลีลาจังหวะ ช่วงแรก ๒ ท่อนเพลงใช้ลีลา waltz ช่วงหลังอัตราความเร็วเพิ่มขึ้นเล็กน้อยในลีลา bolero พิจารณาโดยรวม ช่วง bolero เป็นการขยายความทำนองจากช่วงแรก ฟอร์มเพลงเป็นแบบ ๔ ท่อน ABCD

รักจากดวงใจ (https://www.youtube.com/watch?v=tWD2TdfJ40I)

คำร้อง/ทำนองโดย ผาสุข วัฒนารมย์ เพลง “รักจากดวงใจ” ต้นฉบับเดิมขับร้องโดย อุดม ผ.เมฆเจริญ ต่อมาบุญช่วย หิรัญสุนทร ขับร้องบันทึกเสียงอีกครั้งเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๙๑ ครูบุญช่วยท่านเป็นนักร้องประจำคณะละครศิวารมณ์ และบทเพลงนี้เป็นเพลงที่คุณบุญช่วยร้องหน้าม่านก่อนมีการแสดงละคร เรื่อง ดอกฟ้าจำปาศักดิ์ ของหลวงวิจิตรวาทการ ที่ศาลาเฉลิมกรุง เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๙๑ ในภายหลังครูผาสุข วัฒนารมย์ ได้นำเพลงนี้ให้คุณมนตรี สีหเทพ นำมาบันทึกเสียงเป็นครั้งที่ ๓ จนโด่งดังเป็นที่รู้จักกันในวงกว้าง ในช่วงเวลาต่อมาจึงมีนักร้องท่านอื่น ๆ นำมาร้องกันอีกหลายท่าน (ขอบคุณข้อมูลจาก **พร่างเพชรในเกร็ดเพลง** ประจำวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๐๑๙)

๑) รักนี้จากดวงใจจะไม่ขอรักใครที่ไหนอีกเลย หวังเป็นคู่ชิดเชยใจฉันไม่เคยรักใครเหมือนเธอ	๒) รักนี้จากดวงใจจะไม่ขอรักใครนอกเหนือจากเธอ ใจฉันแน่นะเออความหวังที่เจอรักคือขวัญใจ
๓) อย่าลืมกันเสียก่อนอย่าด่วนตัดรอนรักจากดวงใจ คำสัญญาให้ไว้จารึกใจตราบชั่วดินฟ้า	๔) รักนี้จากดวงใจจะไม่ขอรักใครที่ไหนอีกนา คอยเธออยู่ทุกคราตราบจนชีวามลายไป

“รักนี้จากดวงใจจะไม่ขอรักใครที่ไหนอีกเลย หวังเป็นคู่ชิดเชยใจฉันไม่เคยรักใครเหมือนเธอ” ท่อนแรกของเพลงนี้ ไม่มีสรรพนามใด วลีไหน บอกความเป็นเพศเลย เช่นเดียวกับอีก ๔ ท่อนที่เหลือ ดังนั้นทุกเพศมนุษย์ขับร้องเพลงนี้ได้อย่างสบายอกสบายใจ

รักจากดวงใจ

ผลงานโดย ผาสุข วัฒนารมย์

“รักจากดวงใจ” พรรณนาแนวทำนองหวานแหวอยู่บน F major pentatonic ฟอร์มเพลงเป็น song form AABA ยอดนิยม ช่วงเสียง (range) กำลังพอดี หญิงชายทั่วไปขับร้องได้สบาย ๆ

รักเธอเสมอ (https://www.youtube.com/watch?v=utOzMOwJ4L4)

ข้อความตอนหนึ่งจากเว็บ **พร่างเพชรในเกร็ดเพลง** ประจำวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๐๒๐ พรรณนาไว้ว่า

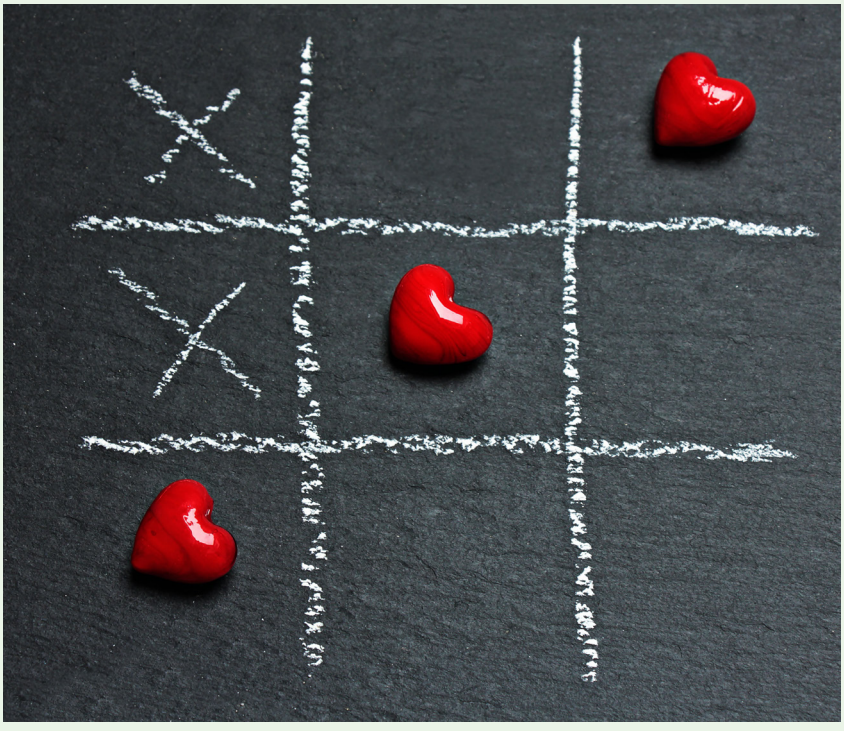
...เพลง “รักเธอเสมอ” โดดเด่นด้วยเนื้อร้องที่มีความหมายแสดงถึงความมั่นคงในความรัก ตราบใดที่สายน้ำยังรี่ไหล คลื่นยังกระทบฝั่ง ดวงตะวันยังคงส่องแสง ตราบนั้นความรักก็ยังคงมั่นตลอดไป

คำร้องของเพลงมีลักษณะแบบกลอนสุภาพ ที่เป็นที่รับรู้กันว่าทำให้เป็นเพลงที่ไพเราะได้ยาก เพราะท่วงทำนองถูกบังคับด้วยคำร้องที่มีอยู่ก่อนแล้ว แต่สำหรับเพลง “รักเธอเสมอ” เป็นข้อยกเว้น เพราะมีท่วงทำนองที่ลื่นไหลงดงามมาก และคาดว่าสำหรับเพลงนี้ ทำนองมาก่อนคำร้อง เพราะครูชาลีเคยเล่าในคอนเสิร์ตหนึ่งของคุณชรินทร์ นันทนาคร ว่า ถ้าแต่งเพลงร่วมกับครูประสิทธิ์ พยอมยงค์ ทำนองต้องมาก่อนคำร้องเสมอ

คุณสวลี ผกาพันธุ์ ขับร้องถ่ายทอดอารมณ์ในบทเพลงนี้ได้อย่างไพเราะน่าฟังอย่างยิ่ง ตอนลงท้ายที่มีการย้ำคำว่า “ฉันรักเธอเสมอ ฉันรักเธอเสมอ” ทำให้การบอกรักครั้งนี้มีน้ำหนักยิ่งขึ้น... โปรดพิจารณาเนื้อร้องฉบับเต็ม

๑) หากตราบใดสายนทียังรี่ไหล สู่มหาชลาลัยกระแสสินธุ์	๒) เกลียวคลื่นยังกระทบฝั่งดั่งอาจิณ เป็นนิจสินตราบนั้นฉันรักเธอ
๓) เช่นตะวันนั้นยังคงตรงต่อเวลา แน่นอนนักรักท้องฟ้าสม่ำเสมอ	๔) เช่นกับฉันมั่นคงตรงต่อเธอ ฉันรักเธอเสมอ ฉันรักเธอเสมอ ชั่วนิจนิรันดร์

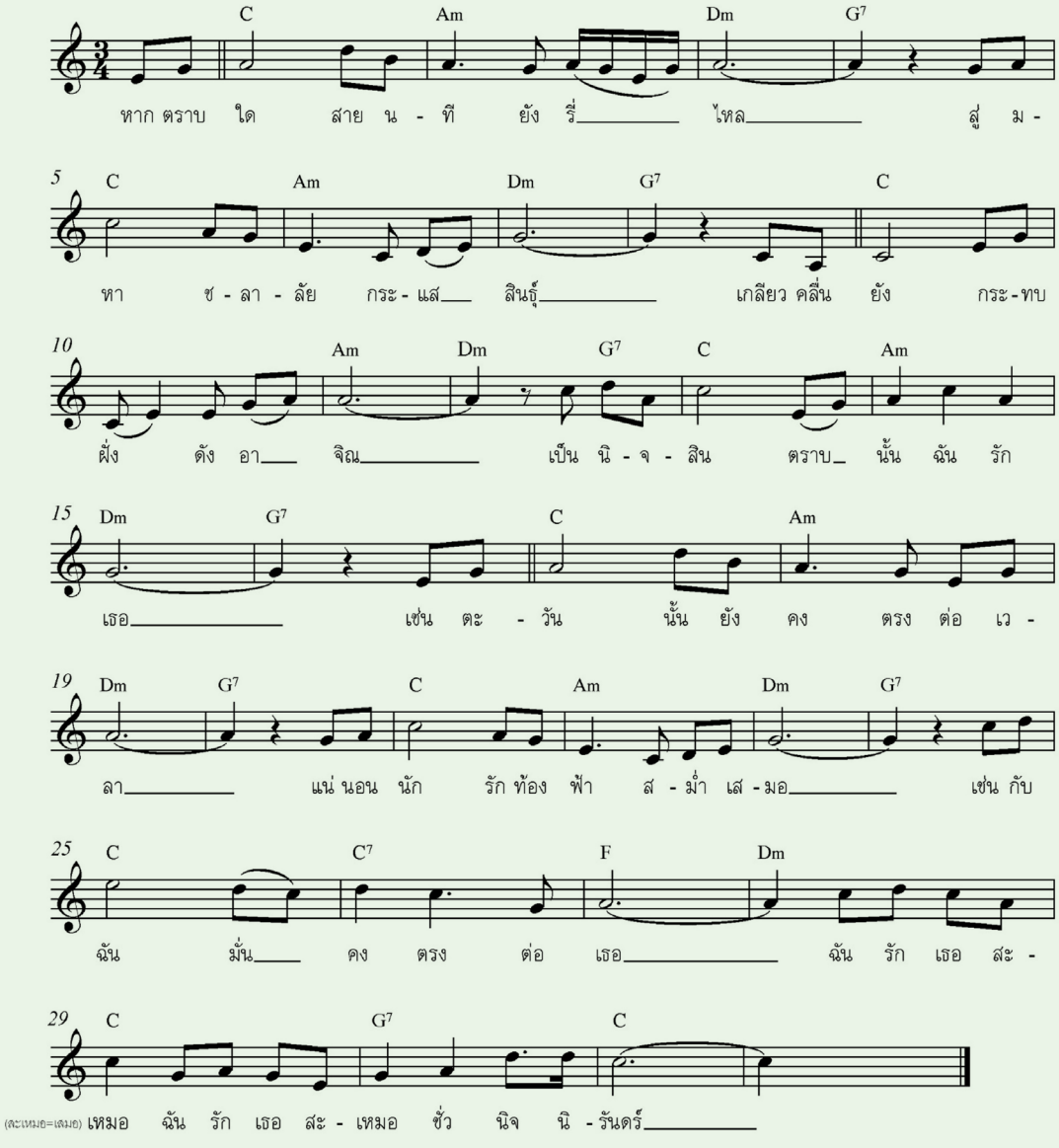
พิจารณาถ้อยคำทั้งหมดไม่ปรากฏคำหรือวลีใดที่บ่งบอกถึงเพศสภาพ “ฉันรักเธอ” เป็นได้ทั้งชายรักหญิง หญิงรักชาย ชายรักชาย หรือหญิงรักหญิง นักเพลงทุกคนสามารถขับร้องเพลงนี้ได้อย่างไร้กังวลใด ๆ เพียงแต่เลือกคีย์เสียงที่เหมาะสมกับตนเอง

รักเธอเสมอ

คำร้อง:ชาลี อินทรวิจิตร
ทำนอง:ประสิทธิ์ พยอมยงค์

♩=72

เพลงนี้จัดอยู่ในรูปแบบ song form เพลง ๔ ท่อน AABA แนวทำนองทั้งหมดใช้ pattern เดียวกัน ซึ่งมักเกิดขึ้นกับการแต่งทำนองให้แก่คำร้องที่เป็นกลอนแปด (กลอนสุภาพ) เพราะถูกบังคับด้วยฉันทลักษณ์ ผู้ประพันธ์ทำนองต้องจัดกลุ่มเสียงให้หลากหลาย ไม่ซ้ำกัน เพื่อสร้างความน่าสนใจและโดดเด่นให้แก่บทเพลง “รักเธอเสมอ” ได้พิสูจน์แล้วถึงการนี้ จากการที่เพลงได้รับความนิยมมาอย่างยาวนาน ไฟล์เสียงต้นฉบับเพลงนี้บันทึกอยู่บน C major pentatonic scale ช่วงเสียงสำหรับ “สวลี ผกาพันธุ์” วัยสาวขับร้องได้สบาย แต่สำหรับคนทั่วไปอาจต้องปรับลดบันไดเสียงลงสัก ๒-๓ คีย์

รักไม่รู้ดับ (https://www.youtube.com/watch?v=biAvZlRfVGU)

ต้นฉบับขับร้องบันทึกเสียงโดย สวลี ผกาพันธุ์ (ศิลปินแห่งชาติ) เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๔ เป็นผลงานประพันธ์ของ สุรพล โทณะวณิก (ศิลปินแห่งชาติ) ทำนองดัดแปลงมาจากเพลงสากล On The Sunny Side of The Street งานเพลงของ Jimmy McHugh เล่าลือกันว่า “ครูน้อย” แต่งเพลงนี้ในยามที่คิดถึง “สวลี ผกาพันธุ์” นักร้องสาวแสนสวยของยุคนั้น โปรดพินิจเนื้อร้องของบทเพลงนี้ แล้วจะเข้าใจในความรู้สึกของผู้ประพันธ์ที่มีต่อฝ่ายหญิง

๑) ถึงจะสิ้นวิญญาณกี่ครั้ง ฉันก็ยังรักเธอฝังใจ ถึงจะสิ้นดวงจันทร์ไฉไล ไม่เป็นไรเพราะยังมีเธอ	๒) ฟ้าจะมืดจะมัวช่างฟ้า ขอให้มีสายตาหวานละเมอ ถึงจะสิ้นแผ่นดินนะเออ ให้ได้เจอยิ้มเธอชื่นใจ
๓) ไม่ได้ชิดก็ขอเพียงได้ชม ไม่ได้สมไม่เห็นแคร์อะไร ขอให้ได้รักข้างเดียวเข้าไว้ ไม่เช่นนั้นใจฉัน คงหลุดลอย	๔) ถึงโลกแตกแหลกลาญสิบครั้ง ฉันก็ยังหวังใจรอคอย แม้จะสิ้นวิญญาณเลื่อนลอย ก็จะคอยพบเธอ ชาติอื่นเอย

“On The Sunny Side of The Street” ดั้งเดิมของมะริกันออกลีลาแจ๊สแบบสวิง “ครูน้อย” ใช้สำเนียงและสำนวนในรูปแบบที่คล้ายกันสำหรับ “รักไม่รู้ดับ” มีการดัดแปลงบ้างเพื่อให้ถูกรสนิยมคนไทย เปรียบเสมือนปรุงอาหารฝรั่งแต่ลดนมเนยลงบ้างเพื่อให้ถูกปากคนไทย “ฉัน” และ “เธอ” ในคำร้องของเพลงนี้มิได้ระบุเพศสภาพ ดังนั้นทุกคนสามารถขับร้องเพลงนี้ได้สบายอุรา

รักไม่รู้ดับ

ฟอร์มเพลงจัดเป็น AABA ๔ ท่อนยอดนิยม จากไฟล์เสียงต้นฉบับพบว่าแนวทำนองบันทึกอยู่บน C major pentatonic scale (แม้ว่าจะมีเสียง B แทรกอยู่บ้าง แต่ไม่มีบทบาทสำคัญ เป็นแค่เสียงผ่านเท่านั้น)

เพลงนี้ “สวลี ผกาพันธุ์” ในยุคนั้นขับร้องช่วงเสียงได้สบาย ๆ สำหรับนักร้องสมัครเล่นทั่วไปน่าจะต้องปรับคีย์เสียงให้ลดลงบ้าง เพื่อการขับร้องที่ได้อารมณ์สมความหมายของเพลง

รักเอย (https://www.youtube.com/watch?v=5gzpsa3SDBA)

ข้อความตัดทอนจาก **พร่างเพชรในเกร็ดเพลง** ๗ กันยายน ๒๐๑๘ บันทึกไว้ว่า...

...เพลง "รักเอย" แต่งขึ้นเมื่อปี ๒๕๐๓ คำร้อง เกษม ชื่นประดิษฐ์ ทำนอง แมนรัตน์ ศรีกรานนท์ บันทึกเสียงครั้งแรกโดย บุษยา รังสี แต่มีปัญหาขัดข้องจึงมิได้ออกเผยแพร่ จนปี ๒๕๐๖ จึงให้ธานินทร์ อินทรเทพ และศรีไศล สุชาตวุฒิ ร้องบันทึกเสียงต่อมา เพลง "รักเอย" เวอร์ชั่น ธานินทร์ อินทรเทพ ได้รับรางวัลแผ่นเสียงทองคำพระราชทาน ๒ รางวัล ประเภททำนองชนะเลิศ และเรียบเรียงเสียงประสานชนะเลิศ จากงานแผ่นเสียงทองคำ ครั้งที่ ๑ ปี ๒๕๐๗... โปรดพิจารณาเนื้อร้อง

๑) รักเอยจริงหรือที่ว่าหวาน หรือทรมานใจคน ความรักร้อยเล่ห์กล รักเอยลวงล่อใจคน หลอกจนตายใจ	๒) รักนี่มีสุขทุกข์เคล้าไป ใครหยั่งถึงเจ้าได้ คงไม่ช้ำฤดี
๒.๑) รักเอยรักที่ปรารถนา รักมาประดับชีวี หวั่นในฤทัยเหลือที่ เกรงรักลวงฤดี รักแล้วขยี้ใจ (ฮัม)	๒.๒) ขืนห้ามความรักคงมิได้ กลัวหมองไหม้ ใจสิ้นสุขเอย (ฮัม)

ทุกคนต้องการรักและถูกรัก เนื้อหาในคำร้องสรุปความว่า "รัก" มีหลากหลายมากมายรูปแบบ เมื่อประสบแล้วจะสุขหรือทุกข์บอกไม่ได้ เพราะเป็นเรื่องของจิตใจอันเป็นสิ่งที่เข้าใจยากยิ่งนัก เนื้อเพลงทั้งหมดปราศจากสรรพนามระบุเพศสภาพ ทุกคนสามารถขับร้องได้

รักเอย

คำร้อง:เกษม ชื่นประดิษฐ์
ทำนอง:แมนรัตน์ ศรีกรานนท์

เมื่อจัดระเบียบกลุ่มเสียงของเพลงนี้พบว่าแนวทำนองบันทึกอยู่บน C Lydian mode

ฟอร์มเพลงเป็นแบบ ๔ ท่อน ABAB (๒ ท่อนหลัง - A และ B ที่ ๒ มีการฮัมเสียงทำนองตรงช่วงท้ายปลายท่อน)

รักข้ามขอบฟ้า (https://www.youtube.com/watch?v=ph8qeWLn7ZQ)

เพลงนี้มีที่มาหรือเกี่ยวโยงกับเพลง “รักกันอยู่ขอบฟ้าเขาเขียว” โดยการขยายความจากโคลงโลกนิติที่ว่า

“รักกันอยู่ขอบฟ้า เขาเขียว
เสมออยู่หอแห่งเดียว ร่วมห้อง
ชังกันบ่แลเหลียว ตาต่อกันนา
เหมือนขอบฟ้ามาป้อง ป่าไม้มาบัง”

(ข้อมูลจากเว็บ OK NATION เขียนโดย ลูกเสือหมายเลข ๙ วันอังคารที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๑)

คำร้องประพันธ์โดย อ.กวี สัตโกวิท ทำนองโดย สง่า อารัมภีร (ศิลปินแห่งชาติ) เดิมเป็นเพลงประกอบภาพยนตร์ไทยเรื่อง “รักข้ามขอบฟ้า” ออกฉายเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๔ ต่อมา “ศรีไศล สุชาตวุฒิ” และนักร้องไทยชั้นนำอีกหลายท่านนำมาขับร้องบันทึกเสียง ฉบับที่ร้องโดยศรีไศลฯ “ฮิต” ที่สุด เนื้อเพลงทั้งหมดอยู่ในกรอบตารางต่อไปนี้

๑) ขอบฟ้า เหนืออาณาใดกั้น ใช่รักจะดั้น ยากกว่านกโบยบิน รักข้ามแผ่นน้ำ รักข้ามแผ่นดิน เมื่อความรักดิ้น ฟ้ายังสิ้นความกว้างไกล	๒) ขอบฟ้า ทิ้งโค้งมาคลุมครอบ อ้าแขนรายรอบ โอบโลกไว้ภายใน เหมือนอ้อมกอดรัก แม้ได้โอบใคร ชาติภาษาไม่ สำคัญเท่าใจตรงกัน
๓) รักข้ามขอบฟ้า รักคือสื่อภาษาสวรรค์ อาจมีใจคนละดวง ต่างเก็บอยู่คนละทรวง ไม่ห่วงถ้ามีสัมพันธ์	๔) ขอบฟ้า แม้จะคนละฟาก ห่างไกลกันมาก แต่ก็ฟ้าเดียวกัน รักข้ามขอบฟ้า ข้ามมาผูกพัน ผูกใจรักมั่น สองดวงให้เป็นดวงเดียว

“รักข้ามขอบฟ้า ข้ามมาผูกพัน ผูกใจรักมั่น สองดวงให้เป็นดวงเดียว” ประโยคทองของเพลงนี้จากฝีมือนักประพันธ์ชั้นครู “อ.กวี สัตโกวิท” ทั้งเพลงไม่มีคำใดระบุถึงเพศสภาพ แน่นอนทุกคนขับร้องเพลงนี้ได้เต็มปากเต็มคำ ไม่ว่าจะครองเพศชายหรือหญิง

รักข้ามขอบฟ้า

คำร้อง:อ. กวี สัตโกวิท
ทำนอง:สง่า อารัมภีร

ไฟล์เสียงต้นฉบับเพลงนี้ที่ขับร้องโดย ศรีไศล สุชาตวุฒิ แนวทำนองบันทึกอยู่บน F major scale ฟอร์มเพลงเป็นแบบ ๔ ท่อน AABA ลีลาจังหวะเป็นแบบ slow soft rock ฟังสบาย ๆ ถ่ายทอดอารมณ์เพลงสมความหมายของชื่อ “รักข้ามขอบฟ้า”

รักคืนเรือน (https://www.youtube.com/watch?v=fAuwLG85DUU)

ข้อมูลจาก http://kanchanapisek.or.th/royal-music/rukkuenruen.html บันทึกไว้ว่า

“เพลงพระราชนิพนธ์ รักคืนเรือน: Love Over Again เป็นเพลงพระราชนิพนธ์ลำดับที่ ๑๔ ทรงพระราชนิพนธ์ใน พ.ศ. ๒๔๙๕ และทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าจักรพันธ์เพ็ญศิริ นิพนธ์คำร้องทั้งภาษาอังกฤษและภาษาไทย แล้วพระราชทานให้นำออกบรรเลงในงานของสมาคมนักเรียนเก่าอังกฤษ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ณ เวทีลีลาศสวนอัมพร เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๙๕” คำร้องทั้งหมดปรากฏอยู่ในตารางต่อไปนี้

๑) โอ้รักเอ๋ย รักเคยชิดเชยชื่น สุดหวานอม สุดขมกลืน สุดรักยืนยิ่งยง	๒) เมื่อรักหวาน รักปานดังลมบนส่ง โบกพัดไป ให้รักคง ลิ่วพัดตรงทิศทาง
๓) ครั้นมีบางอารมณ์ พาให้ขื่นขมรักเบาบาง สายลมเวียนกลางทาง รักกลับจืดจางห่างไป	๔) โอ้ลมหวน สายลมแปรปรวนไปได้ ใฝ่พัดมา ฝ่าพัดไป เปลี่ยนเหมือนใจคนเรา
๒.๑) โอ้ลมเอ๋ย ลมเคยรำเพยเชยชื่น กลับพัดเวียน เปลี่ยนทิศคืน ไม่พัดยืนเรื่อยไป	๒.๒) เปรียบรักหวน รักมาแปรปรวนไปใหม่ จิตวกเวียน เปลี่ยนน้ำใจ สุดเสียดายรักเรา
๒.๓) แม้รักแปรปรวนไป จะชื่นสุขใจนั้นทำเนา แท้จริงทุกข์มิเบา ด้วยถ่านไฟเก่ารุมรม	๒.๔) เฝ้าแต่หวัง รักเราเธอยังคงบ่ม อย่าวกเวียน เปลี่ยนเหมือนลม ด้วยหวังชมชื่นเชย
๓.๑) เด่นจันทร์ฉาย จันทร์แรมยังกลายมัวหม่น เปรียบเหมือนเดือน ก็เหมือนคน จิตวกวนง่ายดาย	๓.๒) ก่อนเคยเห็น ดวงจันทร์วันเพ็ญพร่างพราย ก่อนแสงแรง กลับแสงคลาย ดั่งรักกลายรักจาง
๓.๓) เพราะมีบางอารมณ์ พาให้ขื่นขมรักเบาบาง เหมือนเดือนเวียนตามทาง เดือนมืดมัวจางห่างไป	๓.๔) จวบวันเพ็ญ ดวงจันทร์เวียนเป็นเดือนใหม่ เปรียบรักเรา อับเฉาไป กลับรักใหม่คืนคง

เพลงนี้เนื้อร้องมีถึง ๓ ท่อน พรรณนาอยู่ในบริบทของความรักอารมณ์ต่าง ๆ ทั้งหวานชื่นและขมขื่นเศร้าหมอง แต่สุดท้ายแล้วก็สมหวังเป็นไปตามหลักแห่งธรรมชาติ ไม่พบสรรพนามระบุเพศสภาพในทุกท่อนเพลง ทุกคนสามารถขับร้องถ่ายทอดอารมณ์เพลงนี้ได้อย่างเต็มที่ แต่ต้องระวังการออกเสียงให้ตรงกับโน้ต เพราะมีตัวจร (เสียงนอกคอร์ดหรือ non chord tone) ปรากฏอยู่หลายที่

รักคืนเรือน

ทำนอง พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช
เนื้อร้อง พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าจักรพันธ์เพ็ญศิริ

โน้ตต้นฉบับที่ผู้เขียนฯ ทำ transcription บันทึกอยู่บน Eb major scale ฟอร์มเพลงเป็นแบบ AABA เพลง ๔ ท่อน แต่มีเนื้อร้องทั้งหมด ๓ ชุด

รัก (https://www.youtube.com/watch?v=BCQKOnwSofQ)

ข้อมูลจาก https://www.finearts.go.th/main/view/8591 พรรณนาเกี่ยวกับเพลงพระราชนิพนธ์ "รัก" อย่างละเอียดมาก ดังเนื้อความต่อไปนี้

เพลงพระราชนิพนธ์ลำดับที่ ๔๗ ทรงพระราชนิพนธ์ในเดือนธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๓๗ สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ กราบบังคมทูลพระกรุณาขอให้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระราชนิพนธ์ทำนองเพลงสำหรับกลอนสุภาพ ๓ บท ที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงพระราชนิพนธ์ไว้เมื่อพระชนมายุ ๑๒ พรรษา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานเพลงนี้ให้วงดนตรี อ.ส. วันศุกร์ บรรเลงทุกวันศุกร์และวันอาทิตย์ตลอดเดือนธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๓๗ ต่อมาเมื่อทรงแก้ไขแล้ว ก็ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้นายแมนรัตน์ ศรีกรานนท์ นำไปแยกและเรียบเรียงเสียงประสาน เมื่อทรงดนตรีร่วมกับวงดนตรี อ.ส. วันศุกร์ ในงานพระราชทานเลี้ยงส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ พุทธศักราช ๒๕๓๘ ณ พระที่นั่งบรมพิมาน ในพระบรมมหาราชวัง ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้แจกคำร้องเพลงพระราชนิพนธ์ "รัก" แก่แขกผู้ได้รับเชิญทุกโต๊ะไว้ล่วงหน้า ต่อมาก็เชิญแขกผู้ได้รับเชิญ อาทิ คณะองคมนตรี คณะรัฐมนตรี มีนายกรัฐมนตรีชวน หลีกภัย และนายทหารตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ขึ้นไปร้องเพลงพระราชนิพนธ์บนเวทีทีละโต๊ะจนทั่วถ้วน ถึงกับทรงบรรเลงดนตรีนำด้วยพระองค์เอง ต่อมาทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้นำออกอากาศทางสถานีวิทยุ จ.ส. ๑๐๐ เมื่อต้นปี ๒๕๓๘

๑) รักทะเล อันกว้างใหญ่ ไพศาล รักท้องฟ้า โอพาร สีสดใส	๒) รักท้องทุ่ง ท้องนา ดั่งดวงใจ รักป่าเขา ลำเนาไพร แสนสุนทร
๓) รักพฤกษา รุกขชาติ ที่ดาษป่า รักปักษา ร้องกู่ บนสิงขร	๔) รักอุทัย สว่าง กลางอัมพร รักทั้ง รัตติกร ในนภดล
๕) รักดารา ส่องแสง สุกสว่าง รักน้ำค้าง อย่างมณี มีโภคผล	๖) รักทั้งหมด ทั้งสิ้น ที่ได้ยล รักนวลนาง รักจน หมดสิ้นใจ

"รัก" ของเพลงนี้ล้วนเกี่ยวข้องกับธรรมชาติทั้งมีชีวิตและไร้จิตวิญญาณ คำสรรพนามที่บอกเพศสภาพไม่ปรากฏ ดังนั้นทุกคนหรือกระทั่งทุกวัยที่สามารถเปล่งเสียงได้อาจขับร้องเพลงนี้ได้อย่างสุขใจ

รัก

ทำนอง พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช
เนื้อร้อง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

พิจารณาแนวทำนองทั้งเพลงพบว่ามีลักษณะการใช้ pattern เดียวกันทั้ง ๖ ท่อนเพลง คือ

แสดงว่าบทพระราชนิพนธ์เพลง “รัก” ในหลวงรัชกาลที่ ๙ ทรงใช้การขยายความ (variation) สร้างท่อนเพลงขึ้นตามจำนวนวรรคตอนของบทกลอนสุภาพที่สมเด็จพระเทพรัตน์ฯ ทรงนิพนธ์ไว้ก่อนหน้าแล้ว ดังได้กล่าวมาก่อนหน้าแล้วว่าการประพันธ์ทำนองให้ “กลอนแปด” นั้น ไม่ง่ายเลย เพราะต้องเลี่ยงการซ้ำทำนองอันจะทำให้เพลงไม่น่าฟัง ต้นฉบับโน้ตเพลงนี้บันทึกอยู่บนบันไดเสียง Eb major pentatonic ดูช่วงเสียงของทั้งเพลงแล้วน่าจะขับร้องกันได้โดยไม่ยากจนเกินไป

การได้ขับร้องบทเพลงพระราชนิพนธ์ของในหลวงรัชกาลที่ ๙ นับว่าเป็นบุญของผู้ร้องยิ่งนัก ด้วยทุกเพลงแฝงไปด้วยคติสอนใจร่วมกับลีลาทำนองที่ไม่ธรรมดา ช่วยทำให้ผู้ขับร้องฝึกการออกเสียงได้แม่นยำมากขึ้น เรียกว่าได้ทั้งความรู้ทางโลกธรรมและการดนตรี

ตอนต่อไปผู้เขียนบทความนี้จะคัดสรรเพลงไทยสากลที่ทรงคุณค่าทั้งเนื้อหาและลีลาทำนองมานำเสนอกันอีกนะครับ ขอขอบคุณทุกท่าน

ประเพณีบุญเดือนสาม “วันรำลึกบรรพชนมอญ” ชุมชนบ้านพุตะเคียน ตำบลท่าเสา อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี

เรื่อง:
พระครูสุทธิสารโสภิต (Prakhru Sutthisarasophit)
เจ้าคณะตำบลท่าเสา เขต ๑ และเจ้าอาวาสวัดพุตะเคียน
ธันยาภรณ์ โพธิกาวิน (Dhanyaporn Phothikawin)
อาจารย์ประจำสาขาวิชาดนตรีศึกษา
วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

ชุมชนบ้านพุตะเคียน เป็นชุมชนที่ตั้งถิ่นฐานก่อนสมัยสงครามโลกครั้งที่ ๒ อยู่ที่ตำบลท่าเสา อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี เป็นชุมชนที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม เนื่องมาจากการโยกย้ายเข้ามาตั้งถิ่นฐาน ในชุมชนประกอบไปด้วยกลุ่มชาติพันธุ์มอญ กะเหรี่ยง และไทยวน จึงส่งผลให้บ้านพุตะเคียนเป็นชุมชนที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมและประเพณี ซึ่งในความหลากหลายนั้น ได้เกิดการผสมกลมกลืนทางวัฒนธรรมประเพณีไว้อย่างลงตัว โดยมีพระพุทธศาสนาเป็นศูนย์รวมในด้านจิตใจและการดำรงชีวิต

การลงพื้นที่ภาคสนามเพื่อทำการศึกษาในครั้งนี้ จึงเป็นการศึกษา

พิธีการสาธยายพระไตรปิฎกและสวดพระมหาปัฏฐาน
(ภาพถ่ายโดย Soraya Kae)

วัฒนธรรมและประเพณีของชุมชนบ้านพุตะเคียน ทั้งการสืบทอดประเพณีพิธีกรรมทางพระพุทธศาสนาทั้งในพิธีการสาธยายพระไตรปิฎกและสวดพระมหาปัฏฐาน วันมาฆบูชา รวมทั้งวันรำลึกบรรพชนมอญที่เกิดขึ้นในชุมชนแห่งนี้

พิธีการสาธยายพระไตรปิฎกและสวดพระมหาปัฏฐานจะเริ่มขึ้นก่อนวันมาฆบูชา คัมภีร์มหาปัฏฐานเป็น ๑ ใน ๗ คัมภีร์ที่พระพุทธองค์ทรงพิจารณาหลังจากที่ได้ตรัสรู้ และเป็นคัมภีร์ในชุดสุดท้าย ซึ่งเป็นชุดที่มีความสำคัญที่ได้มีการพยากรณ์ไว้ว่าจะสูญสิ้นเป็นคัมภีร์แรก เพราะเป็นคัมภีร์ที่ละเอียดลึกซึ้ง โดยที่พระผู้มีพระภาคทรงแสดงเรื่องราวความเป็นไปของสภาพธรรมที่เป็นเหตุเป็นผลแก่กัน ชาวมอญมีความเชื่อว่าหากผู้ใดได้สวดพระคัมภีร์ดังกล่าวจะเป็นผู้รักษาพระศาสนา เป็นการรักษาคัมภีร์ไม่ให้สูญหาย และเป็นการปัดเป่าสิ่งไม่ดีไม่ให้เกิดขึ้น เป็นการต่อชะตาของตนเอง

ในวันดังกล่าว มีลำดับขั้นของพิธีกรรมดังนี้ ช่วงเช้า ชาวบ้านในชุมชนแห่คัมภีร์มหาปัฏฐาน และหม้อที่บรรจุน้ำมนต์และลงอักษรที่เป็นหลักธรรมของคัมภีร์ทั้ง ๒๔ ข้อ เข้ามายังมณฑลพิธี จากนั้นเริ่มเข้าสู่พิธีสงฆ์และการสวดมหาปัฏฐาน ซึ่งสวด ๓ วัน ๓ คืน ไม่มีการหยุดพัก เมื่อเสร็จสิ้นพิธีการสวดทั้ง ๓ วัน ในช่วงเช้าจะเข้าสู่วันมาฆบูชา

วันมาฆบูชา ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๓ เป็นวันที่พระพุทธเจ้าทรงแสดงโอวาทปาติโมกข์ ในวันนี้ชาวบ้านทำบุญตักบาตรในตอนเช้า และตลอดวันจะมีการบำเพ็ญบุญกุศล การรับศีล การถวายสังฆทาน ฟังพระธรรมเทศนา

นอกจากนี้ ยังมีการกวนกระยาสารท หรือข้าวยาฮุ (ภาษามอญ) ซึ่งเป็นการนำพืชผลเกษตร อาทิ ข้าว ถั่ว งา หลังเก็บเกี่ยวในฤดูแรกของปีมาถวายพระพุทธเจ้าเพื่อความเป็นสิริมงคลของชาวมอญ และมีความเชื่อว่าเป็นการกวนข้าวทิพย์ เพื่อถวายข้าวแรกในพระพุทธศาสนา การกวนกระยาสารทของชาวมอญนั้น มีประวัติความเป็นมาที่เกี่ยวข้อง

การกวนกระยาสารท (ภาพถ่ายโดย นัฏฐา ตรีสรานุวัฒนา, สิริกาญจน์ ระฆังทอง)

กับพระพุทธศาสนา จากการศึกษาสำเภาพระไตรปิฎกจากชมพูทวีปสู่แดนรามัญสุวรรณภูมิ (อาโด๊ด, ๒๕๖๔) โดยชาวมอญ นามว่า ตปุสสะและภัลลิกะ พ่อค้าวาณิชมอญสองพี่น้อง ได้เข้าเฝ้าถวายข้าวสัตตุแด่องค์พระสัมมาหลังตรัสรู้ ซึ่งนับเป็นอุบาสกคู่แรกของโลกที่ได้พบกับพระพุทธเจ้าหลังจากการตรัสรู้ หลังจากพระพุทธเจ้าเสวยข้าวสัตตุนั้นแล้ว ได้ลูบพระเศียรซึ่งมีพระเกศาติดพระหัตถ์มาด้วย ๘ เส้น ทรงประทานพระเกศานั้นแก่สองพี่น้อง และได้นำกลับมาถวายกษัตริย์แห่งรามัญ พระองค์โปรดฯ ให้สร้างพระเจดีย์และเกิ่ง (ชเวดากอง) แล้วนำพระเกศานั้นมาประดิษฐานไว้

การกวนกระยาสารท (ข้าวทิพย์

หรือข้าวยาฮุ) ดังกล่าว เป็นการระลึกถึงคำสอนของพระพุทธศาสนาและการสร้างกรุงหงสาวดี นอกจากนี้ อีกนัยหนึ่ง การกวนกระยาสารทเป็นการร่วมบุญ สร้างความสามัคคีของชาวบ้านภายในชุมชน และได้รับการสืบทอดความเชื่อว่า หากได้รับประทานกระยาสารทนี้ จะเป็นสิริมงคลแก่ชีวิตและช่วยปัดเป่าสิ่งที่ไม่ดีออกไป

ในช่วงเย็น เป็นพิธีสงฆ์ เพื่อเวียนเทียนรอบพระธาตุเจ้าจอมมอญ (เจดีย์อธิษฐานสำเร็จ) ซึ่งเป็นเจดีย์แบบศิลปะพม่ามอญ เป็นเจดีย์ที่จำลองมาจากพระธาตุอินแขวนในรัฐมอญ ประเทศพม่า ที่บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ เป็นศูนย์รวมความศรัทธาของชาวบ้านในชุมชนบ้านพุตะเคียน

จากนั้นจะเป็นการแสดงดนตรีและการแสดงลิเกของชาวมอญ

การเวียนเทียน (ภาพถ่ายโดย นัฏฐา ตรีสรานุวัฒนา, สิริกาญจน์ ระฆังทอง)

การแสดง (ภาพถ่ายโดย นัฏฐา ตรีสรานุวัฒนา, สิริกาญจน์ ระฆังทอง)

เพื่อสร้างความสนุกสนานและความบันเทิง การแสดงในครั้งนี้เป็นการแสดงลิเกของคณะชางป่วยอู โดยนายชัยและนางเล็ก ชาวบ้านชุมชนพุตะเคียน เป็นเจ้าของคณะ การแสดงนี้เป็นการรวมกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีความหลากหลายในชุมชน ทั้งชาวมอญ พม่า และกะเหรี่ยง นอกจากนี้ยังเป็นการรวมตัวมาแสดงร่วมกันของนักดนตรีและนักแสดงในชุมชนอื่น ๆ

สำหรับเครื่องดนตรีที่ใช้ในการแสดงในครั้งนี้ คือ วางซอน (เปิงมาง)

การแสดง (ภาพถ่ายโดย นัฏฐา ตรีสรานุวัฒนา, สิริกาญจน์ ระฆังทอง)

สะโค้ด (กลุ่มเครื่องประกอบจังหวะประเภทกลอง ที่ประกอบด้วย หะเปิน [ตะโพนใบเล็ก] หะเปินหะโหนก [ตะโพนใบใหญ่] เปิงมาง ๔ ใบ) คะดี (ฉิ่ง) คะเหนิด (เกราะ) ชาน (ฉาบ) และคีย์บอร์ดไฟฟ้า (อภิชาต ทัพวิเศษ, ๒๕๕๒: ๗๗-๘๔) ก่อนการแสดง เจ้าของคณะจะต้องทำพิธีไหว้ครู โดยนำเครื่องบูชาครู ได้แก่ กล้วย มะพร้าว ดอกไม้ ธูป หมาก พลู น้ำหอม เครื่องสำอาง และเงิน เพื่อบูชาครู เป็นการแสดงถึงความเคารพ และเพื่อให้การแสดงประสบผลสำเร็จราบรื่น

ในขั้นตอนของการแสดง เริ่มด้วยการไหว้พระ ไหว้ครูที่ จากนั้นพระเอกรำชูโรงเพื่อเปิดโรง รำอวยพร รำไหว้ครู แล้วเข้าสู่การแสดงในชุดต่อ ๆ ไป โดยในการแสดงจะมีทั้งการแสดงที่เป็นแบบแผนและแบบผสมผสานกับบทเพลงมอญในยุคสมัยใหม่ เพื่อสร้างบรรยากาศให้เกิดความสนุกสนาน เป็นการนำศิลปวัฒนธรรมด้านการแสดงมาเชื่อมโยง สร้างความผูกพันและความรักในวัฒนธรรมของตนเองให้แก่ชาวบ้านในชุมชน

วันรำลึกบรรพชนมอญ จะจัดขึ้นในวันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๓ หลังจากวันมาฆบูชา การจัดงานเกิดขึ้นครั้งแรกในปี พ.ศ. ๒๔๙๑ ในประเทศพม่า ต่อมาได้เผยแพร่เข้ามาในประเทศไทย ในอดีตการรำลึกบรรพชนมอญนิยมทำบุญตักบาตรและนำเอาข้าวปลาอาหารมาไหว้เพื่อแสดงการระลึกถึงบรรพชน ต่อมาพิธีดังกล่าวได้เปลี่ยนแปลงไป มีรูปแบบการจัดงานที่มีแบบแผนมากขึ้น จึงได้มีการปรับเปลี่ยนตามกันมาจนถึงปัจจุบัน

จากการศึกษาประวัติความเป็นมาในอดีต ชาวมอญในจังหวัดกาญจนบุรี ได้อพยพเข้ามาในราชอาณาจักรไทย และได้เข้ามาพึ่งพระบรมโพธิสมภาร จึงได้รับการโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งถิ่นฐานบ้านเรือนบริเวณสองลำน้ำ ได้แก่ แม่น้ำแควน้อยและแม่น้ำแควใหญ่

ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ ๑ ได้เกิดเหตุศึกสงคราม จึงได้ยกเมืองกาญจนบุรีทั้ง ๗ ขึ้นเป็นเมืองหน้าด่าน เพื่อให้สอดส่องดูแลข้าศึกศัตรู และโปรดให้ยกหัวหน้าคณะมอญทั้ง ๗ เป็นเจ้าเมือง เพื่อให้ดูแลปกครองชาวมอญด้วยกันเอง ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ ๒ เจ้าเมืองทั้ง ๗ หัวเมืองกราบบังคมทูลพระเจ้าอยู่หัว ขอเคลื่อนย้ายครอบครัวมาอยู่ในพื้นที่โพธารามและบ้านโป่ง เมืองราชบุรี ในสมัยรัชกาลที่ ๔ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เปลี่ยนชื่อเจ้าเมืองทั้ง ๗ เมือง ดังนี้

เมืองสิงขบุรี พระสุรินทรศักดา พระสมิงสิงขบุรี ผู้ว่าราชการเมือง แปลงว่า พระสมิงสิงหบุรินทร์

เมืองลุ่มชุ่ม พระนรินทรเดชะ พระลุ่มชุ่ม ผู้ว่าราชการเมือง แปลงว่า พระนิพนธ์ภูมิบดี

เมืองท่าตะกั่ว พระณรงคเดชะ

การบวงสรวงและการรำลึกบรรพชนมอญ (ภาพถ่ายโดย Soraya Kae)

ผู้ว่าราชการเมือง แปลงว่า พระชินดิฐบดี

เมืองท่าขนุน พระพรหมภักดี ผู้ว่าราชการเมือง แปลงว่า พระปนัศดิฐบดี

เมืองท่ากระดาน พระท่ากระดาน ผู้ว่าราชการเมือง แปลงว่า พระผลกติฐบดี

เมืองไทรโยค พระไทรโยค ผู้ว่าราชการเมือง แปลงว่า พระนิโครธาภิโยค

เมืองทองผาภูมิ พระทองผาภูมิ ผู้ว่าราชการเมือง แปลงว่า พระเสลภูมิบดี

ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ ๕ มีการปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน จากระบบเจ้าเมืองเป็นผู้ว่าราชการเมือง ต่อมาทางการได้ลดชั้นหัวเมืองด่านทั้ง ๗ ลงเป็นอำเภอและหมู่บ้าน จึงทำให้ชื่อเมืองเหล่านั้นยังปรากฏอยู่ในพื้นที่จนถึงปัจจุบัน (โสภณ นิไชยโยค, ม.ป.ป.)

ด้วยเหตุนี้ วันรำลึกบรรพชนมอญ จึงเป็นวันที่ชาวมอญให้ความสำคัญ เป็นการมารวมตัวกันเพื่อรำลึกถึงผืนแผ่นดินที่จากมา รำลึกถึงการสร้างกรุงหงสาวดีอาณาจักรที่ยิ่งใหญ่ และเป็นการรำลึกถึงพญามอญทั้ง ๗ หัวเมือง สะท้อนให้เห็นการแสดงออกถึงความรักและสามัคคีในหมู่ชาวมอญ รวมทั้งแผ่นดินถิ่นเกิดอันเป็นที่รัก ซึ่งเป็นการสืบทอดวัฒนธรรม ประเพณี อัตลักษณ์ชาติพันธุ์ได้อย่างชัดเจน

ในพิธีการรำลึกบรรพชนมอญของชุมชนบ้านพุตะเคียน ในช่วงเช้า ชาวบ้านในชุมชนจะมารวมตัวกัน เพื่อทำพิธีบวงสรวง การเลี้ยงผีมอญ จากนั้นเป็นพิธีบำเพ็ญกุศลสวดบังสุกุล เพื่ออุทิศให้แก่บรรพชนที่ล่วงลับไปแล้ว เมื่อเสร็จสิ้นพิธีสงฆ์ จึงเริ่มพิธีการรำลึกถึงบรรพชน เป็นการรวมตัวทำกิจกรรมร่วมกันของชาวมอญ ทั้งในเรื่องของการเชิญธง การร้องเพลงเพื่อรำลึกถึง รวมทั้งการเสวนา เล่าเรื่องราวเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และความภาคภูมิใจในชนชาติของตนเอง โดยปราชญ์ชุมชนและผู้นำชุมชน เมื่อเสร็จสิ้นพิธีดังกล่าว ชาวบ้านจะเริ่มการเฉลิมฉลองอีกครั้งด้วยการแสดงดนตรีหรือการแสดงศิลปวัฒนธรรมของตนเองในประเภทอื่น ๆ พิธีดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงการระลึกถึงแผ่นดินและการสืบทอดความรักที่มีต่อชนชาติของตนเองอย่างเหนียวแน่น

จากการลงพื้นที่ภาคสนาม เพื่อทำการศึกษาประเพณีบุญเดือนสาม พิธีการสาธยายพระไตรปิฎก และสวดพระมหาปัฏฐาน วันมาฆบูชา

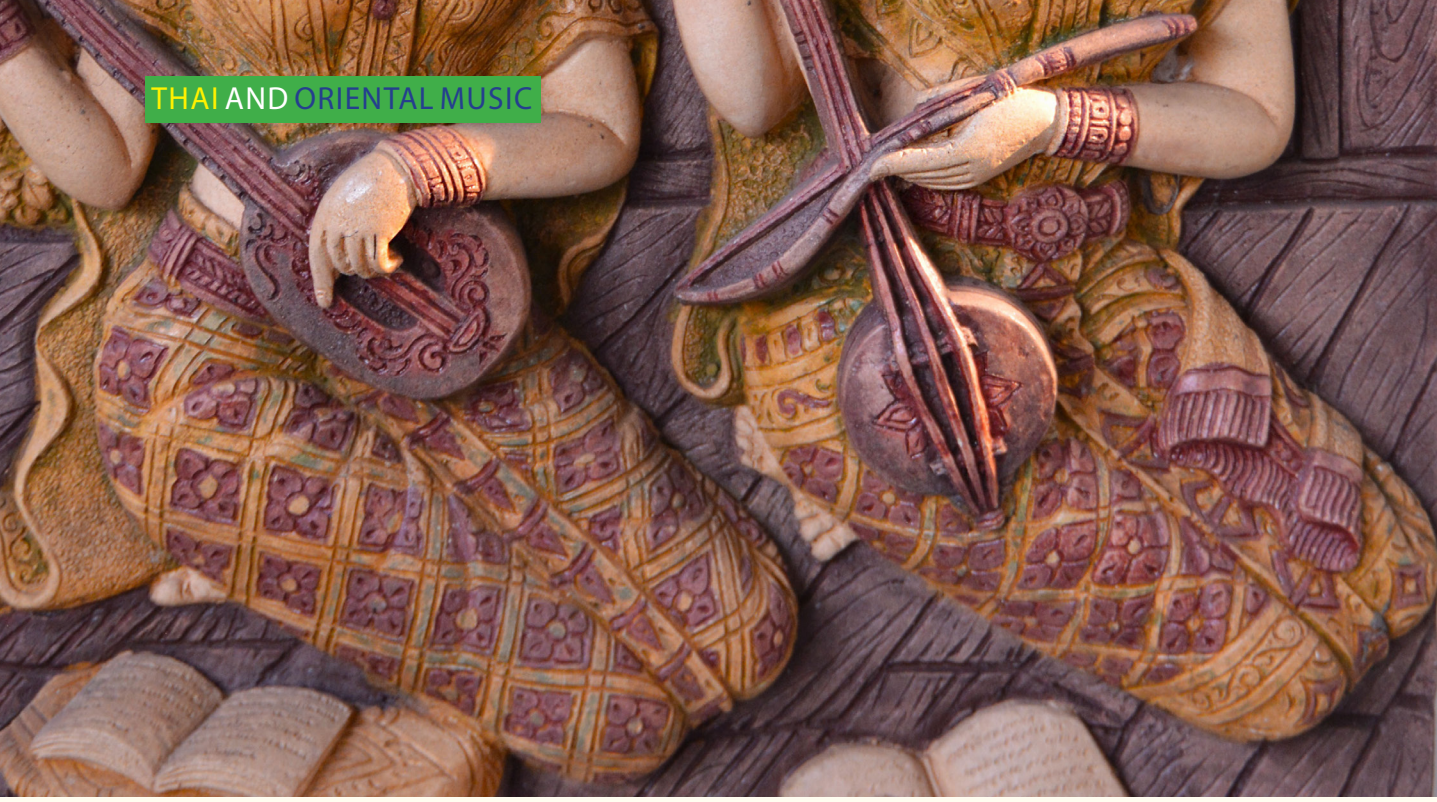
รวมทั้งวันรำลึกบรรพชนมอญที่เกิดขึ้นในชุมชนบ้านพุตะเคียน สะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรม ประเพณีของผู้คน ที่มีพระพุทธศาสนาเป็นศูนย์รวมจิตใจ ยึดเหนี่ยวจิตใจชาวบ้านในชุมชนไว้ด้วยกัน เพื่อสร้างความสามัคคี ปรองดอง ให้เกิดขึ้นภายในชุมชน นอกจากนี้ ยังเป็นประเพณีที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นเอกลักษณ์ของกลุ่มชาติพันธุ์ และยังมีวัฒนธรรมทางดนตรีที่มีบทบาทต่อวัฒนธรรมประเพณีที่มีความโดดเด่นและเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน ในการสร้างความสามัคคีและความบันเทิง แสดงให้เห็นถึงความเข้มแข็งทางวัฒนธรรมและประเพณีของชุมชนที่ควรค่าแก่การรักษาและอนุรักษ์ เพื่อให้เป็นรากฐานที่สำคัญของชุมชนต่อไป

เอกสารอ้างอิง

โสภณ นิไชยโยค. (๒๕๕๒). ผู้ว่าราชการรามัญ ๗ เมือง บรรพชนต้นตระกูลของชาวรามัญในจังหวัดราชบุรี กาญจนบุรี. ใน พระมหาจรูญ จอกสมุทร (บ.ก.), *รามัญรักษ์ อนุสรณ์งานพระราชทานเพลิงศพพระครูปัญญานนทคุณ (บาง ปัญญาทีโป)*. (น. ๑๓๔-๑๔๙). เท็คโปรโมชั่น แอนด์ แอดเวอร์ไทซิ่ง.

อาโด๊ด. (๒๕๖๔). สำเภาพระไตรปิฎกจากชมพูทวีป สู่แดนรามัญสุวรรณภูมิ. *รามัญคดี - MON Studies*. (วันพฤหัสบดีที่ ๔ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๖๔). https://www.silpa-mag.com/history/article_14917 เข้าถึงเมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๕.

อภิชาต ทัพวิเศษ. (๒๕๕๒). *วงก่วนกว๊าดมอญ: ดนตรีชุมชนมอญ บ้านวังกะ หมู่ ๒ ตำบลหนองลู อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี*. ปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชามานุษยดุริยางควิทยา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

ภูมิวิทยาการเพลงเรื่อง (ตอนที่ ๔)

เรื่อง:
เดชน์ คงอิ่ม [Dejn Gong-im]
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำสาขาวิชาดนตรีศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

รูปแบบเพลงเรื่องแบบทุติยภูมิ

รูปแบบเพลงเรื่องแบบทุติยภูมิ เป็นรูปแบบที่ ๒ ของเพลงเรื่องเพลงช้าที่เป็นรูปแบบเพลงเรื่องที่มีจำนวนน้อย น่าจะสันนิษฐานได้จากเหตุที่มีความเข้าใจกันว่าโครงสร้างเพลงเรื่องจะต้องประกอบด้วยรูปแบบตติยภูมิ เพลงเรื่องใดที่มีโครงสร้างไม่ครบ ซึ่งไม่ทราบสาเหตุหรืออาจจะทราบ และมีผู้คงแก่เรียนปรับปรุงให้ครบถ้วน จึงทำให้มีเพลงเรื่องรูปแบบทุติยภูมิไม่มากนัก

รูปแบบทุติยภูมิ ประเภทปรบไก่

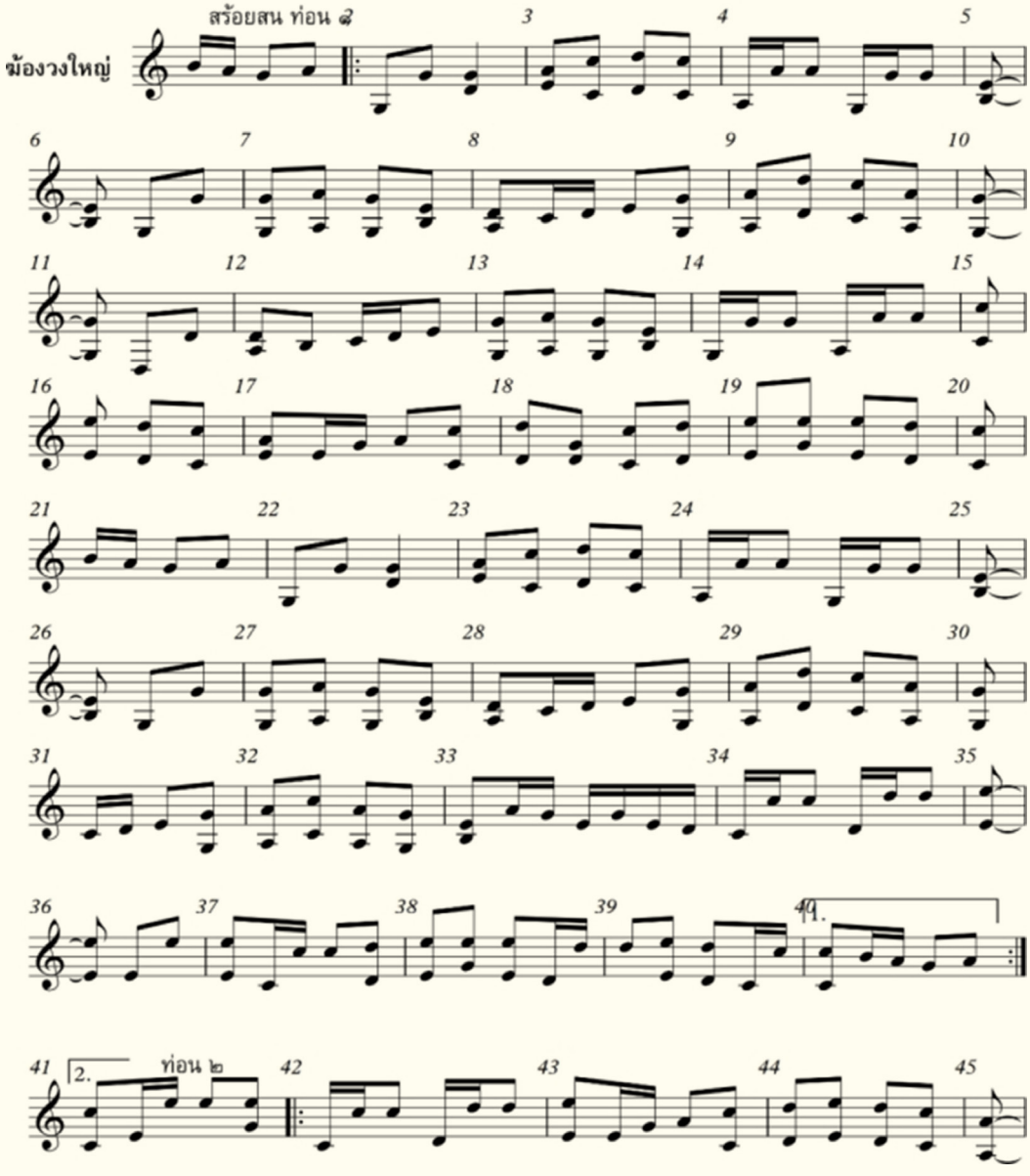
ประกอบด้วยโครงสร้าง ๒ ส่วน คือ ส่วนที่ ๑ เพลงช้าหน้าทับปรบไก่ และส่วนที่ ๒ เพลงเร็ว ลงลา เพลงช้าที่พบในรูปแบบทุติยภูมิ ประเภทปรบไก่ ได้แก่

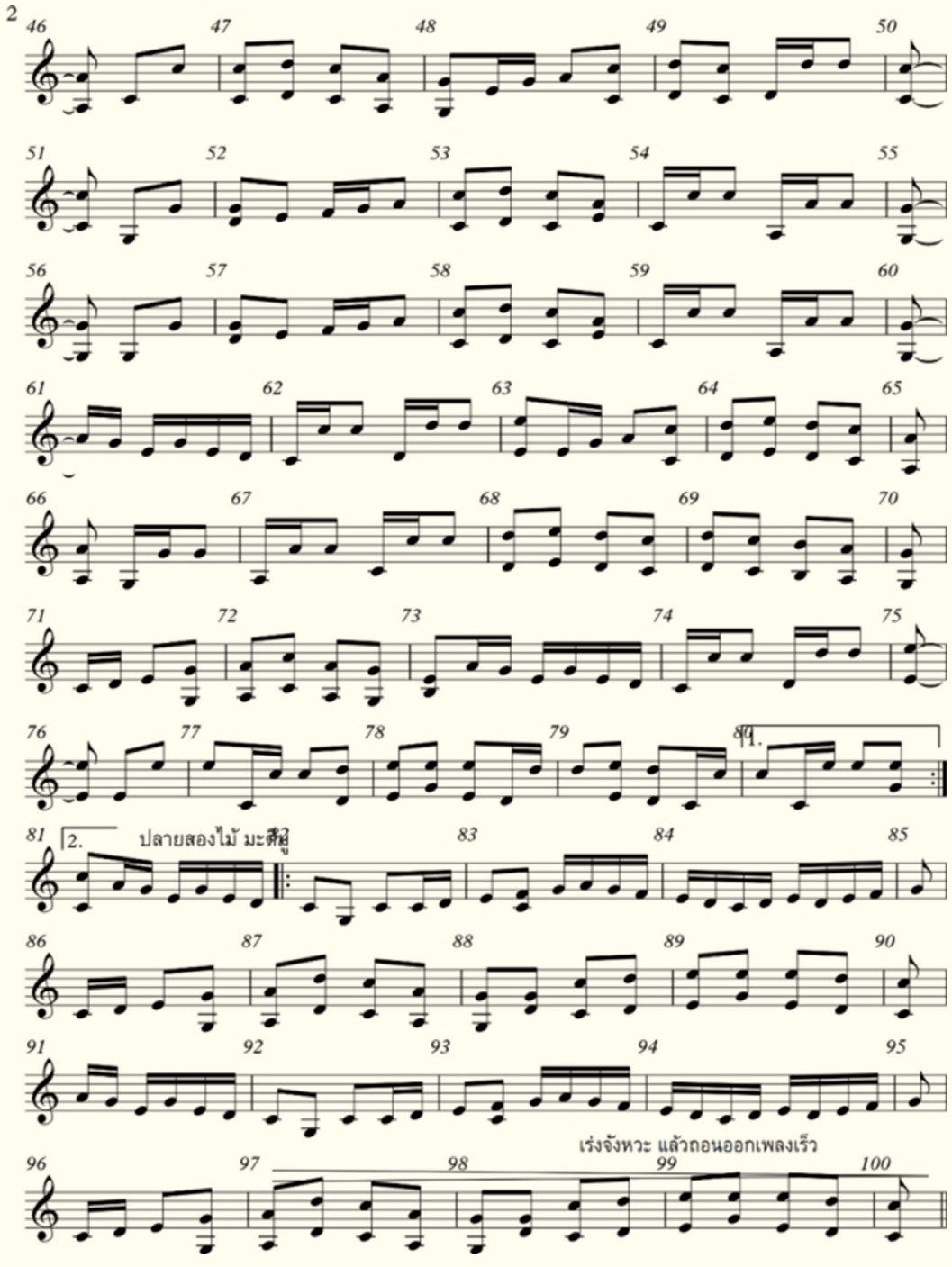
๑.๑ แบบเพลงช้าหน้าทับปรบไก่ เพลงเร็ว เช่น เพลงช้าเรื่องสร้อยสน
ส่วนที่ ๑ เพลงช้าเรื่องสร้อยสน ๒ ท่อน หน้าทับปรบไก่
ส่วนที่ ๒ เพลงเร็ว นิยมทำเพลงเร็วแม่วอนลูก ลงลา

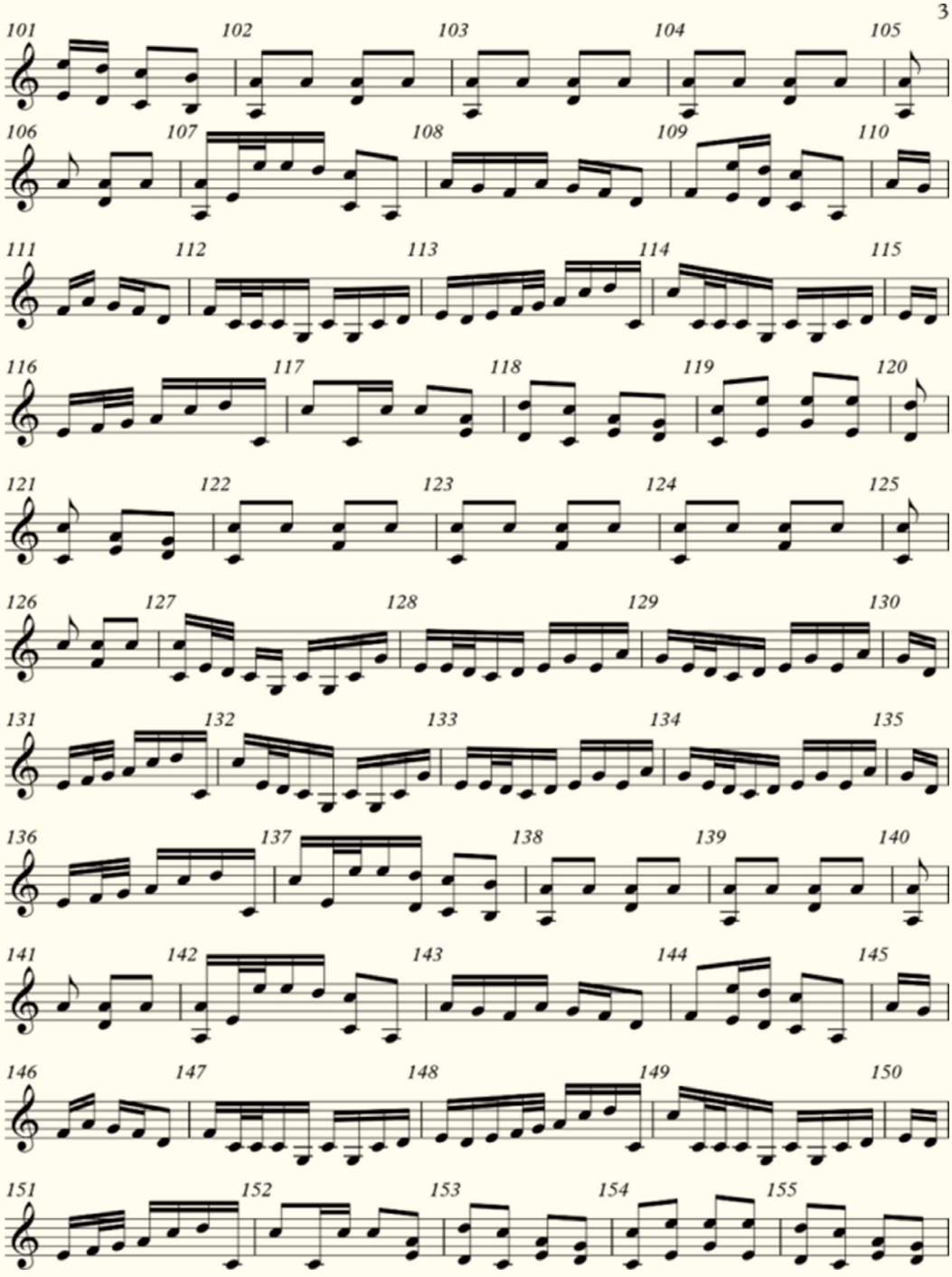
๑.๒ แบบเพลงช้าหน้าทับปรบไก่ เพลงเร็ว เช่น เพลงช้าเรื่องเต่าเห่
ส่วนที่ ๑ เพลงช้าเรื่องเต่าเห่ ๓ ท่อน หน้าทับปรบไก่
ส่วนที่ ๒ เพลงเร็ว นิยมทำเพลงเร็วมะตีมู (บางทีเรียก “แขกมัดตีนหมู”) หรือเพลงเร็วแม่วอนลูก ลงจบด้วยเพลงลา

เพลงช้าเรื่องสร้อยสน ประกอบด้วย เพลงช้าสร้อยสน ปลายสองไม้ เพลงเร็ว ลงลา

เพลงช้าเรื่องสร้อยสน

2
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
1.
81
2.
ปลายสองไม้ มะศีษู
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
เร่งจังหวะ แล้วถอนออกเพลงเร็ว
96
97
98
99
100

101 102 103 104 105
106 107 108 109 110
111 112 113 114 115
116 117 118 119 120
121 122 123 124 125
126 127 128 129 130
131 132 133 134 135
136 137 138 139 140
141 142 143 144 145
146 147 148 149 150
151 152 153 154 155

4
156
157
158
159
160
161
ท่อน ๒
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
1.
199
2.
ลงลา

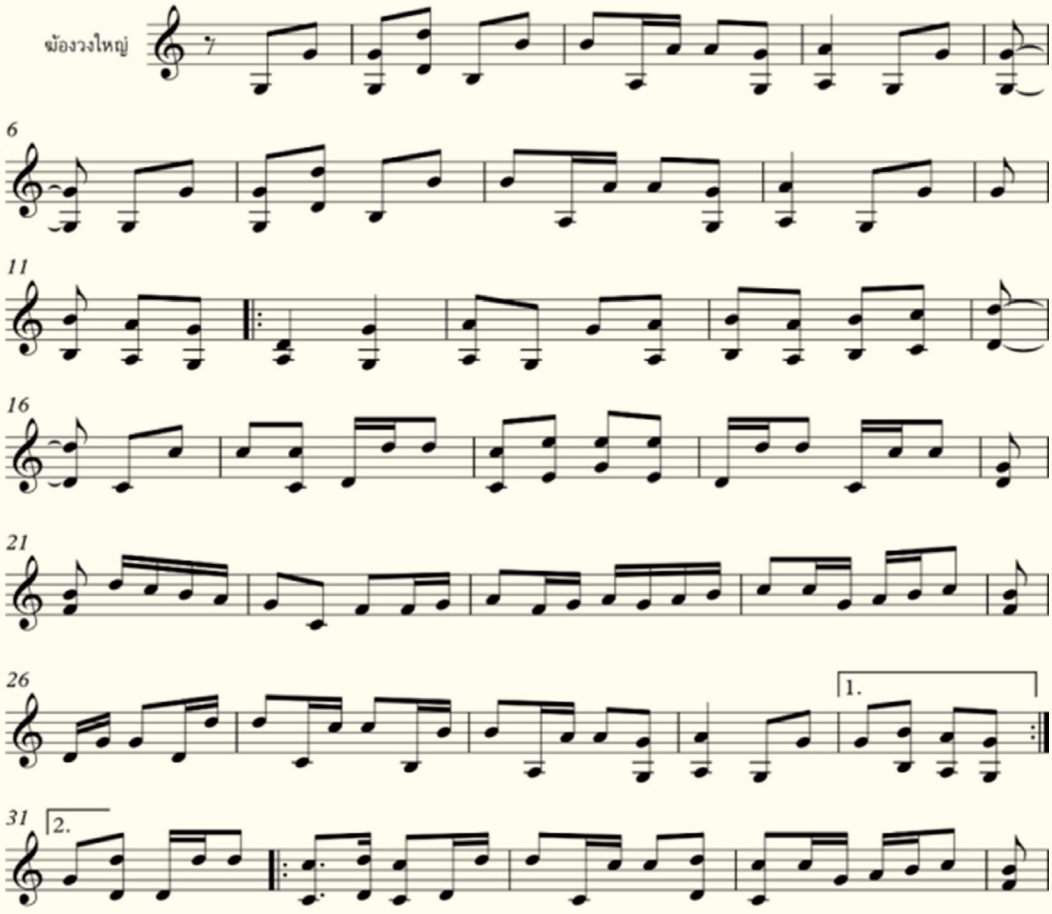
ความสำคัญของเพลงช้าเรื่องสร้อยสน ทำในพิธีสงฆ์เมื่อพระสงฆ์เข้าประจำอาสน์ ปี่พาทย์จะทำเพลงช้าเรื่องสร้อยสน เป็นภูมิรู้ที่สำคัญของนักปี่พาทย์ ***"ครูสำราญ เกิดผล กรุณาบอกให้ผู้เขียนทราบว่า ปี่พาทย์เราเรียกเพลงพระพร้อม เป็นที่หมายรู้ว่าต้องทำเพลงช้าสร้อยสน"*** ดังจดหมายเหตุพระราชพิธีเปิดหอพระสมุดวชิรญาณ

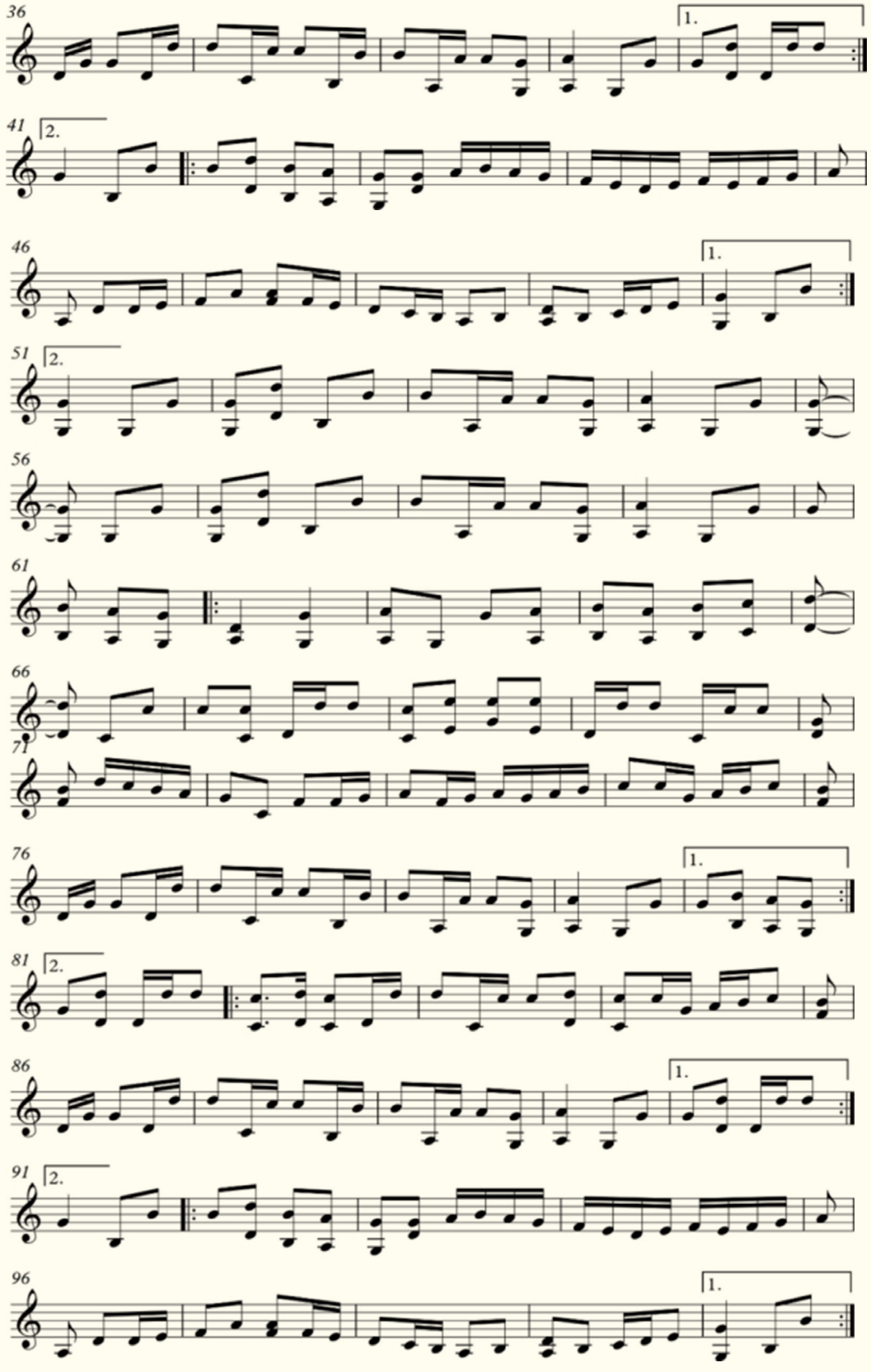
"...วันที่ ๑๕ พฤษภาคม เวลาเช้าโมง ๑ กรรมสัมปาทิกสภาได้จัดเครื่องบริโภคคาวหวานคนละสิ่งเทียบเป็นสำรับพร้อมแล้ว เวลา ๒ โมง พระสงฆ์ขึ้นนั่งที่ก็ประโคมพิณพาทย์ทำเพลงสร้อยสนครั้ง ๑ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จออกทรงจุดเทียนเครื่องนมัสการ พระสงฆ์ถวายศีลถวายพรพระแล้วมีขันเข้าของฝ่าบาทพร้อมทรงบาตแล้ว จึงทรงประเคนอาหารบิณฑบาต เมื่อเวลาพระฉันพิณพาทย์ใหญ่ก็ทำเพลงฉิ่งพร้อมกันด้วยพระฉันแล้วถวายยะถา สัพพี อนุโมทนาวิธี ยัสมิง ปะเทเส สัพพะพุทธา ถวายอติเรกพระพรลา แล้วประโคมพิณพาทย์ทำเพลงกราวรำพร้อมกันอีกครั้ง ๑..." (กรมหมื่นสถิตยธำรงสวัสดิ์, ๒๔๓๗)

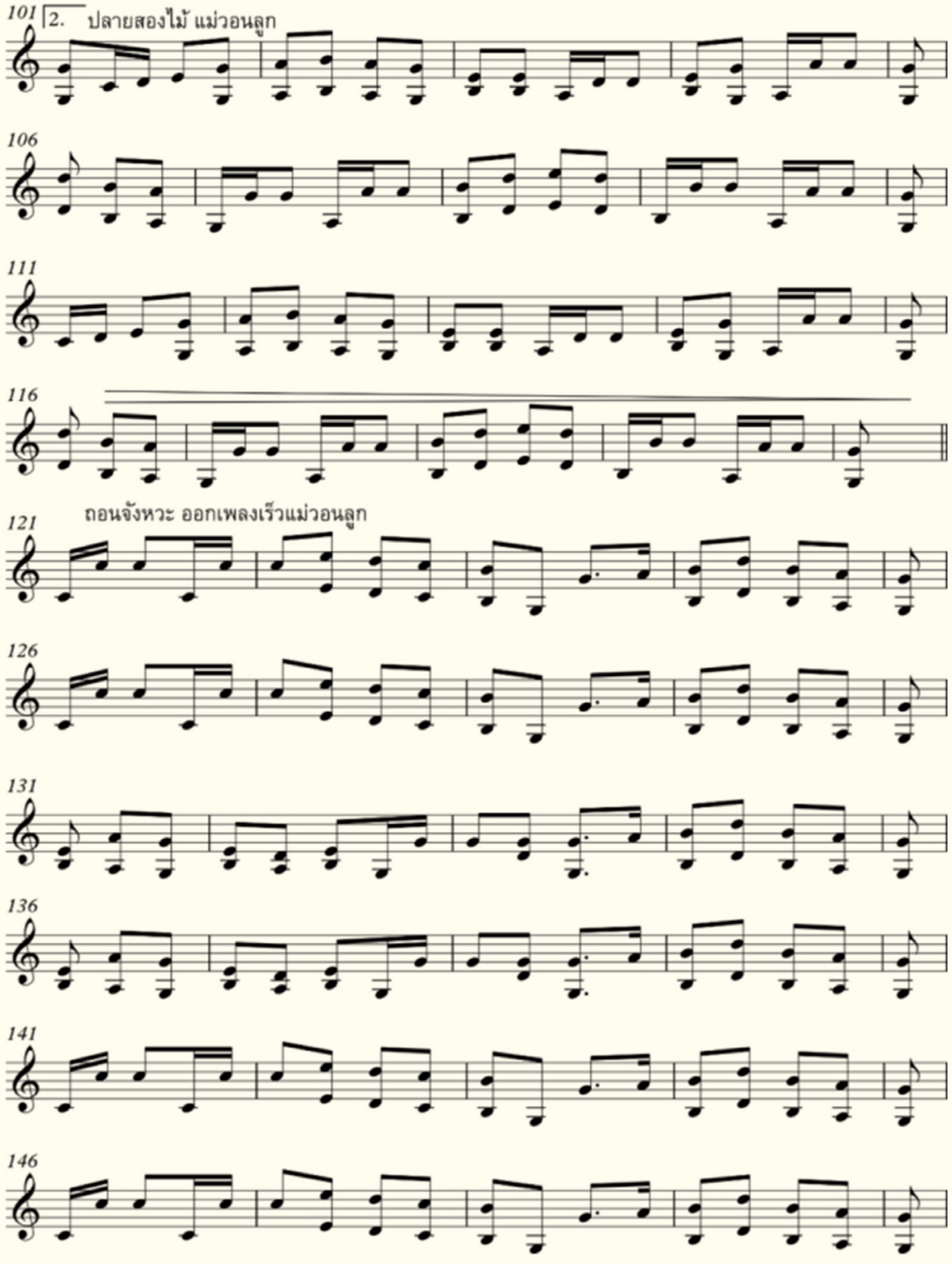
เพลงช้าเรื่องเต่าเห่ ประกอบด้วย เพลงช้าเต่าเห่ ปลายสองไม้ เพลงเร็ว ลงลา

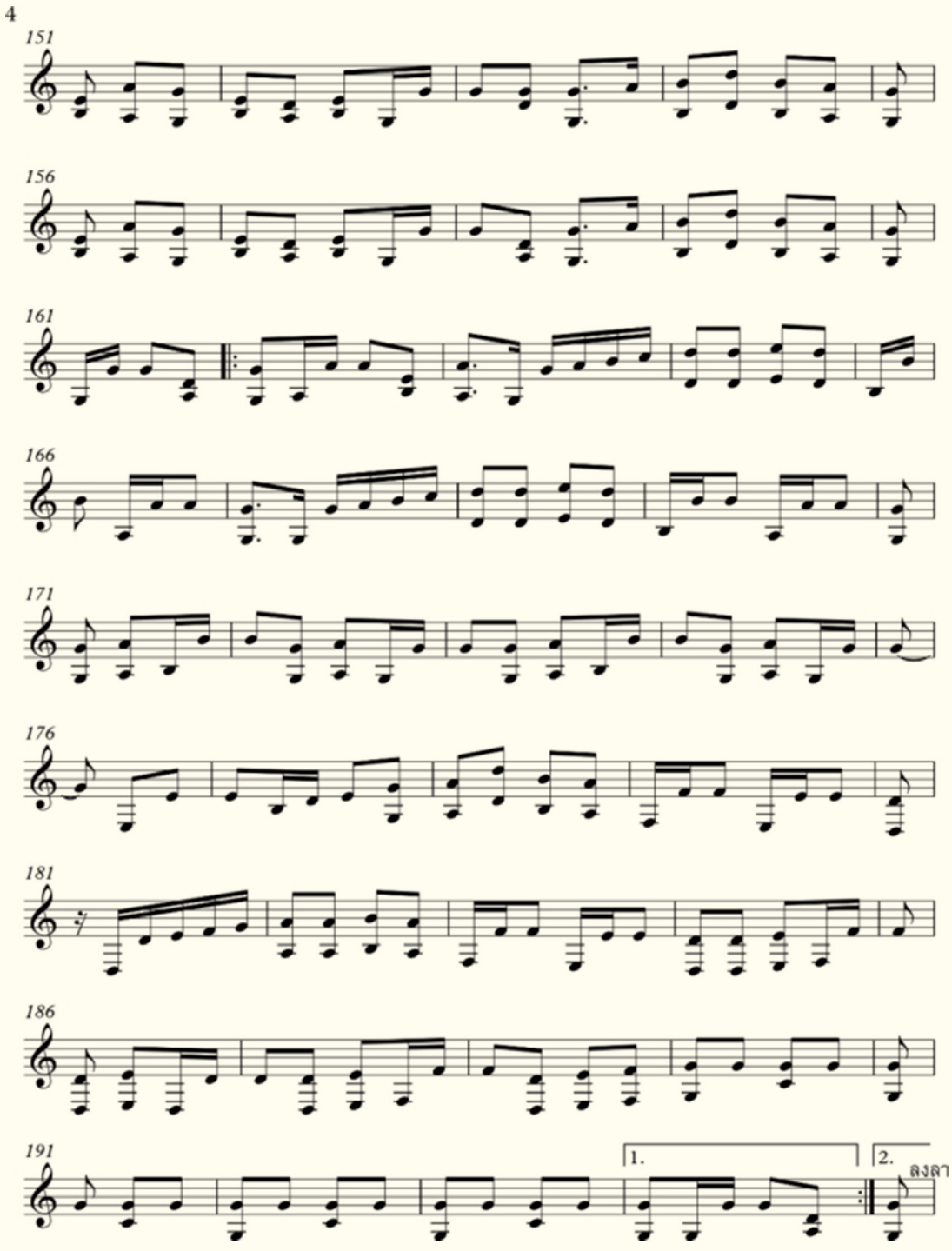
เป็นเพลงช้าที่เรียบเรียงสำหรับบรรเลงและขับร้องในการแสดง เช่น ในการแสดงโขนเรื่องรามเกียรติ์ ตอนนางลอย จับความตอนที่พระรามจัดขบวนไปลงสรงริมนที

เพลงช้าเรื่องเต่าเห่

36
1.
41
2.
46
1.
51
2.
56
61
66
71
76
1.
81
2.
86
1.
91
2.
96
1.

101
2.
ปลายสองไม้ แม่วอนลูก
106
111
116
121
ถอนจังหวะ ออกเพลงเร็วแม่วอนลูก
126
131
136
141
146

4
151
156
161
166
171
176
181
186
191
1.
2.

เพลงช้าในรูปแบบนี้ สำหรับประกอบรำชุดเพลงช้า เพลงเร็ว เป็นที่นิยมกันโดยทั่วไป ในแนวทางการนำเข้าประกอบท่าทาง มิได้กำหนดไว้ว่าต้องทำเพลงช้าและเพลงเร็วด้วยเพลงใดเพลงหนึ่งเป็นการเฉพาะ ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมและความพร้อมเพรียงเป็นหลัก นอกจากนี้ ปลายสองเพลงไม้แม่วอนลูก สามารถนำไปทำต่อจากเพลงช้าที่ทำประกอบรำเพลงช้าเพลงเร็ว เช่น เพลงช้าสร้อยสน ก่อนจะออกเพลงเร็วจะต้องเชื่อมติดด้วย **ปลายสองไม้** แล้วถอนออกเพลงเร็ว นิยมใช้ปลายสองไม้เพลงแม่วอนลูก ออกต่อจากเพลงช้า

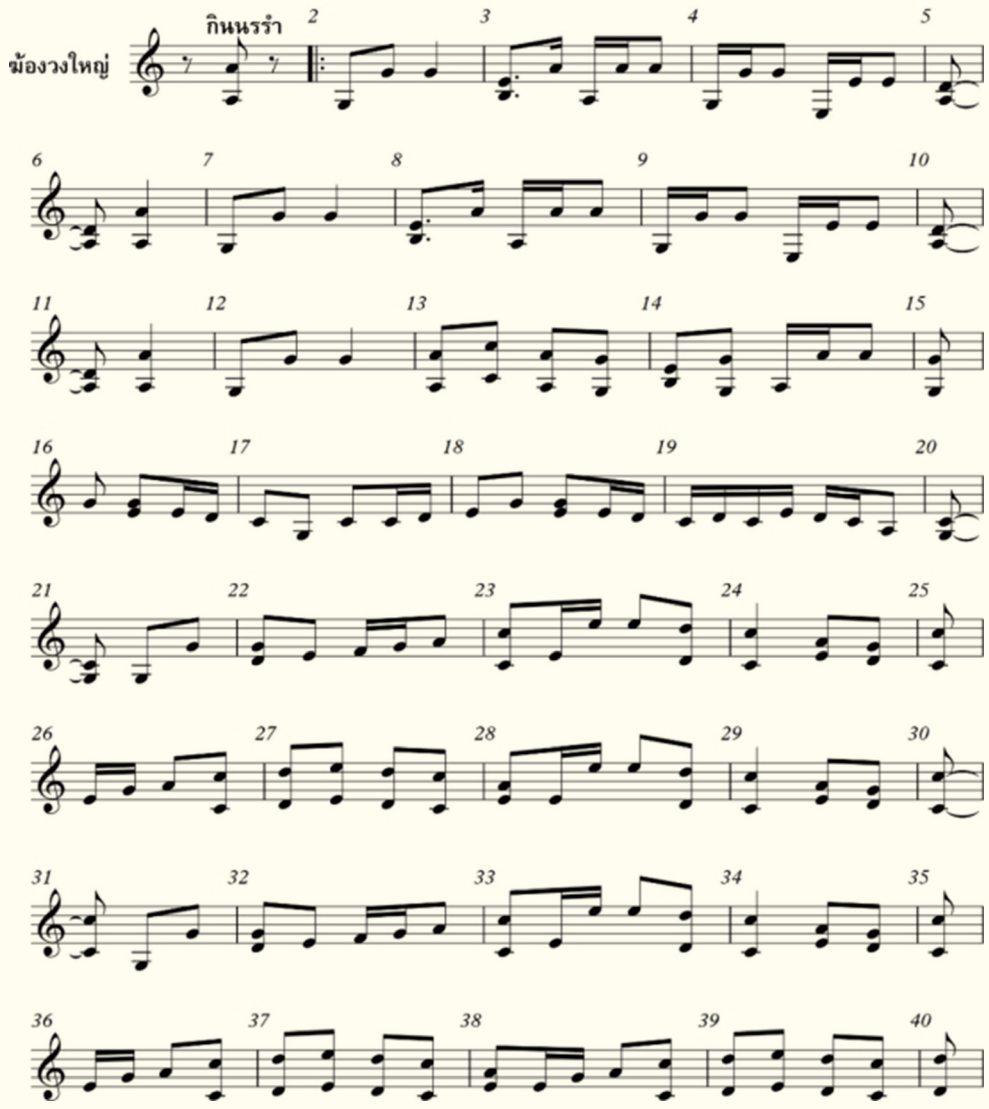
รูปแบบทุติยภูมิ ประเภทสองไม้

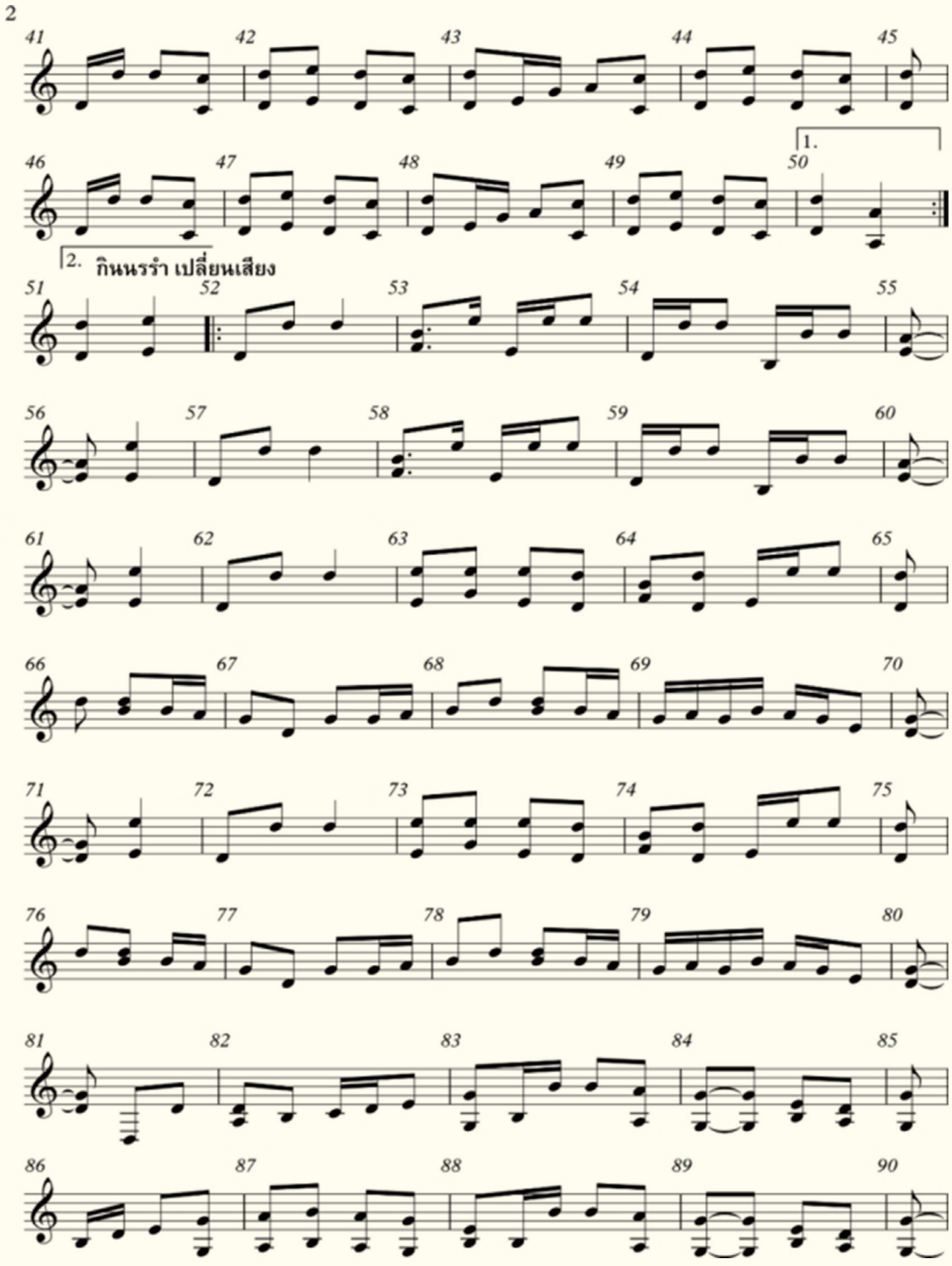
ประกอบด้วยโครงสร้าง ๒ ส่วน คือ ส่วนที่ ๑ เพลงช้าหน้าทับสองไม้ และส่วนที่ ๒ เพลงเร็ว ลงลา ได้แก่ เพลงช้าเรื่องกินนรรำ มีเพลงที่เรียงร้อยด้วยเพลงที่ใช้หน้าทับสองไม้

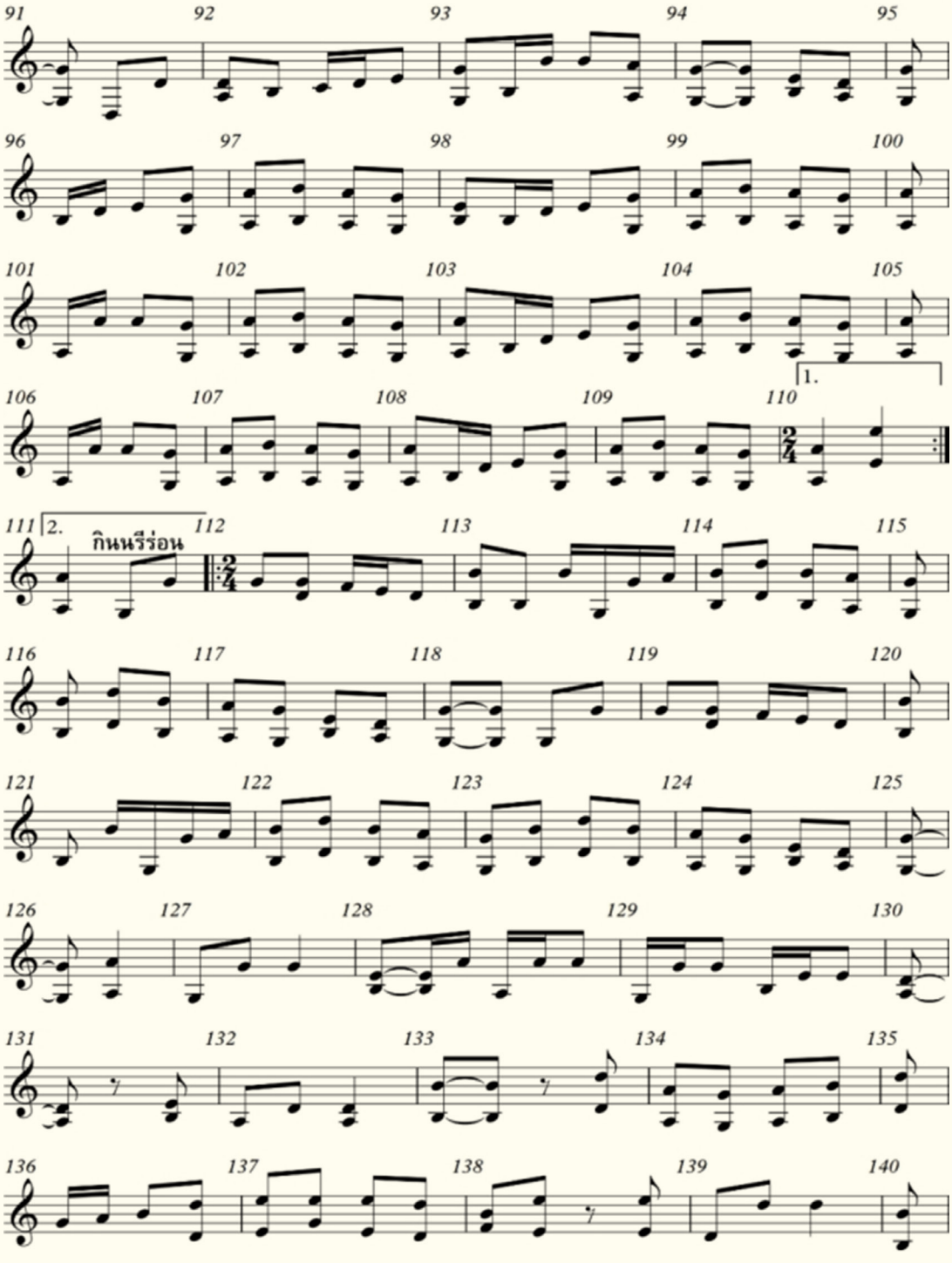
ส่วนที่ ๑ ดังนี้ ๑. กินนรรำ ๒. กินนรรำเปลี่ยนเสียง ๓. กินนรีร่อน ๔. ขย่อนนางรำ ๕. สาวคำ

ส่วนที่ ๒ เพลงเร็วสาวคำ ลงลา

เพลงช้าเรื่องกินนรรำ

2
1.
2. กินนรรำ เปลี่ยนเสียง

91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
1.
106
107
108
109
110
111
2.
กินนรีร่อน
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140

4
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
1.
171
2. ขยอนนางรำ
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190

191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
1.
201
202
203
204
205
2.
สาวคำ ท่อน ๑
206
207
208
209
210
1.
211
212
213
214
215
ท่อน ๒
1.
2.
ท่อน ๓
1.
2.
เพลงเร็วสาวคำ ท่อน๑
1.
2.
ท่อน ๒
1.

6

เพลงเร็วสาวคำ ในท่อนที่ ๓ จะเพิ่มโยน ก่อนลงลา เพื่อให้เชื่อมทำนองระหว่างเพลงเร็วกับเพลงลา ให้เกิดความสนิทสนม ไม่เกิดร่องรอยระหว่างเพลง เรียกกันว่า ***ไม่มีตะเข็บ***

มีข้อสังเกตถึงความคลาดเคลื่อนในการทำเพลงช้าเต่าเห่เข้าประกอบการร้อง รวมทั้งทำประกอบเข้ากับระบำ ระบำมีบทร้องและท่าทางประกอบกันอย่างไพเราะสวยสดงดงาม ซึ่งเป็นเพลงช้าที่เป็นเรื่องเฉพาะและพิเศษกว่าเพลงช้าเรื่องอื่น แต่ในปัจจุบัน ทางเครื่องในท่อน ๒ ที่ทำเข้าทางร้องทำเคล้าไปให้เข้ากับทางร้อง รวมทั้งเมื่อทำในรูปแบบรับร้อง ทางเครื่องไปทำตามทางร้องเข้าอีก คือ ท่อน ๒ ของเพลงเต่าเห่ มีโครงสร้างเพลงยาว ๒ จังหวะหน้าทับ ลงจบท่อน แต่ทางร้องนั้น ร้องซ้ำกลับในตัว โดยที่เที่ยวแรกเปลี่ยนเสียงจบ เที่ยวหลังลงจบตามเสียงของทางเพลง และเครื่องที่รับก็ทำเปลี่ยนเสียงจบในเที่ยวแรกตามอย่างทางร้อง และลงจบเสียงเดิมในเที่ยวกลับ แล้วก็ทำซ้ำแบบนี้อีกครั้ง เท่ากับเพิ่มความยาวของเพลงในท่อน ๒ นี้เป็น ๔ จังหวะหน้าทับ จนผิดรูปแบบของเพลงไป ซึ่งแต่เดิมมามิได้ทำอย่างปัจจุบัน เพราะเพลงเหล่านี้ทางเครื่องเกิดขึ้นก่อนทางร้อง และในเพลงที่ทางเครื่องมีมาก่อนทางร้อง เมื่อมีผู้คิดทำทางร้องเพื่อเข้าร้องรับ สามารถคิดทางร้องให้ผิดแผกแตกต่างจากโครงสร้างของทางเครื่องได้อย่างอิสระ ทั้งเพลงในหน้าทับปรบไก่และหน้าทับสองไม้ แต่ในทางกลับกัน ทางเครื่องยังต้องคงทำนองของเดิมไว้อย่างดีไม่ให้วิบัติผิดเพี้ยนไป และความเข้าใจที่ว่าต้องทำให้เหมือนอย่างทางร้องนั้น เป็นความเข้าใจที่เขลา และไม่ศึกษาให้ถ่องแท้

เพลงช้าในรูปแบบทุติยภูมิ เป็นรูปแบบที่สำคัญรูปแบบหนึ่งในเพลงเรื่องประเภทเพลงช้า มีส่วนสำคัญทั้งในด้านประกอบการแสดงและขับร้อง นับเป็นภูมิวิทยาการเพลงเรื่องที่ควรศึกษาประกอบการปฏิบัติบรรเลงควบคู่กันไป ตามที่ยกตัวอย่างข้างต้นดังนี้แลฯ

เอกสารอ้างอิง

พงษ์ศิลป์ อรุณรัตน์. (๒๕๕๓). *มโหรีวิจักษณ์*. กรุงเทพฯ: จรัลสนิทวงศ์การพิมพ์.

พงษ์ศิลป์ อรุณรัตน์. (๒๕๖๑). *เพลงมโหรีแห่งกรุงศรีอยุธยา*. กรุงเทพฯ: ธนาเพรส.

พูนพิศ อมาตยกุล, บรรณาธิการ. (๒๕๕๒). *เพลง ดนตรี และนาฏศิลป์ จากสาส์นสมเด็จ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เรือนแก้ว.

ราชบัณฑิตยสถาน. (๒๕๔๕). *สารานุกรมศัพท์ดนตรีไทย ภาคคีตะ-ดุริยางค์ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน*. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.

สถิตยธำรงสวัสดิ์, กรมหมื่น. (๒๔๗๗). *ประชุมพระนิพนธ์*. พระนคร: โรงพิมพ์ภูไท.

1 STAND FOR ACOUSTIC & ELECTRIC GUITARS

GS200B NEW

EZPack Guitar Stand (Patented)

Though compact, the GS200B fits both acoustic and electric guitars and its rugged yet lightweight design folds down small enough to stow in your instrument case or backpack. The GS200B is the only stand you need to bring to the gig.

Height: 240mm (9.5")
Weight: 0.5 kg (1.1 lbs.)
Load Capacity: 10 kg (22 lbs.)
Folded size: 260mm × 110mm ×43mm (10.2" × 4.3" × 1.7")
Base Radius: 400mm × 280 mm (15.7" × 11")

นำเข้าและจัดจำหน่ายโดยTSH MUSIC www.tshmusic.com
(Tel. 02-622-6451-5)

ทัศนียภาพกรุงโรม ช่วงศตวรรษที่ ๑๙ (ที่มา: Cleveland Museum of Art: Gift of Michael Mattis and Judith Hochberg)

ตามรอย พระเจนดุริยางค์ ท่องยุโรปกว่า ๑๐ เดือน (ตอนที่ ๑๐)

ทัศนาโรม

เรื่อง:
จิตร์ กาวี (Jit Gavee)
อาจารย์ประจำสาขาวิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

ความเดิมตอนที่แล้ว พระเจนดุริยางค์ได้เตรียมตัวเดินทางออกจากกรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส สู่ประเทศอิตาลี โดยจุดหมายแรกอยู่ที่เมืองมีลาโน หรือมิลาน ประเทศอิตาลี (Milano, Italy) โดยเดินทางมาถึงในวันพฤหัสบดีที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๘๐ แต่ก็เป็นเพียงการแวะแจ้งความประสงค์ในการดูงานสถานที่ต่าง ๆ ในเมืองมิลานภายหลังกลับมาจากกรุงโรมแล้วเท่านั้น ซึ่งหากว่ากันตามเอกสารบันทึกของท่าน กรุงโรมจะเป็นสถานที่ดูงานหลักแห่งแรกในประเทศอิตาลีของพระเจนดุริยางค์ การเดินทางของพระเจนดุริยางค์ในตอนนี้ได้อ้างอิงบันทึกการเดินทางฉบับที่ ๘ และ ๙ ประจำเดือนตุลาคมถึงพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๘๐

"...วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๘๐...วันนี้ได้มาถึงเมืองมิลาโน เวลา ๑๔ น. พักที่โรงแรมเรยีนา เอเมโตรโปล แล้วเลยไปพบนายอาริโก ฟาเกรีส (Mr. Arrigo Facheris) กงสุลสยามที่ตำบล ๑ ถนนออรโซลา ได้แจ้งความประสงค์ในการที่ขอดูงานในเมืองนี้ เมื่อกลับจากกรุงโรมแล้ว..." (พระเจนดุริยางค์, ๒๔๘๐: ๗๖)

ประเทศอิตาลีนี้ นับเป็นประเทศจุดหมายแห่งสุดท้ายในโลกตะวันตก

ตามกำหนดการของพระเจนดุริยางค์ที่ต้องเดินทางมาเยือนก่อนที่จะเสร็จสิ้นภารกิจและเดินทางกลับประเทศสยามในเดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๐ การเยือนประเทศอิตาลีของพระเจนดุริยางค์ นับได้ว่ามีประเด็นต่าง ๆ ทางดนตรีที่น่าสนใจและศึกษาเพิ่มเติมเชิงลึกต่อไปไม่แพ้ดินแดนอื่น ๆ ที่พระเจนดุริยางค์ได้เคยเยี่ยมเยือน การเดินทางของพระเจนดุริยางค์ในตอนนี้จะเป็นอย่างไร ขอเชิญติดตามได้เลยครับ

ย่ำ โรม

พระเจนดุริยางค์เดินทางมาถึงกรุงโรมเมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๘๐ ในกรุงโรมแห่งนี้นับได้ว่าเป็นเมืองประวัติศาสตร์ที่มีความสำคัญเป็นเมืองหลวงของประเทศอิตาลี มีสถานที่ที่เป็นที่จดจำมากมาย อาทิ โคลอสเซียม (Colosseum) มหาวิหารนักบุญเปโตร (St Peter's Basilica) เป็นต้น

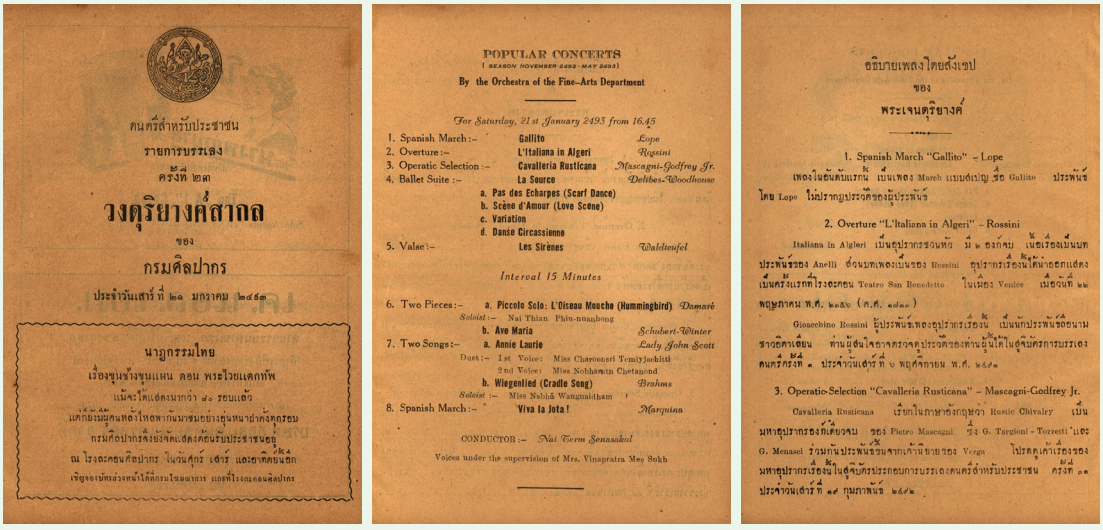
แม้ว่าจะมีการจัดเตรียมแผนการดูงานมาแล้วล่วงหน้า แต่เมื่อพระเจนดุริยางค์เดินทางมาถึงยังกรุงโรมก็พบปัญหาขลุกขลักอีกไม่น้อย โดยเฉพาะในเรื่องของเอกสารนำเรื่องเพื่อเข้าดูงานในสถานที่ต่าง ๆ ที่ดำเนินการก่อนหน้าขณะยังเดินทางมาไม่ถึงกรุงโรม ทำให้เมื่อแรกมาถึงพระเจนดุริยางค์ก็ยังไม่สามารถเข้าชมสถานที่ใด ๆ ได้อย่างเป็นกิจจะลักษณะทางการ ประกอบกับช่วงเวลาที่พระเจนดุริยางค์เดินทางไปถึงนั้น ก็กำลังเข้าสู่ช่วงจัดงานสำคัญของชาติ ทำให้การกระทำกิจต่าง ๆ ล่าช้ามากยิ่งขึ้น บันทึกของพระเจนดุริยางค์ที่กล่าวถึงช่วงเวลาแรกที่มาถึงกรุงโรมนี้จึงมักกล่าวถึงการติดต่อประสานงาน การตรวจสอบโน้ตเพลง อยู่กับที่พัก และการทัศนาจรไปยังที่ต่าง ๆ ดังนักท่องเที่ยวทั่วไปที่มาเยือนยังกรุงโรม ไม่ว่าจะเป็นสุสานใต้ดินอันเลื่องชื่อของกรุงโรมอย่างคาตาคอมบ์ (Catacombs of Rome) และโบราณสถาน โบราณวัตถุต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งกว่าพระเจนดุริยางค์จะได้เข้าชมสถานที่ทางดนตรีต่าง ๆ ดังที่ได้ติดต่อประสานงาน เวลาก็ผ่านไปถึง ๑๒ วัน

"...วันจันทร์ที่ ๒๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๘๐...ได้ถามถึงเรื่องการดูงานในกรุงโรมตามจดหมายที่ได้มีล่วงหน้ามาแล้ว ตอบว่าได้รับตอบว่ายังมิได้จัดการอะไรเลย เพราะทราบว่าท่านอุปทูตกำลังจะมาถึงวันนี้แล้ว จึงให้รอคอยพบและตกลงกับท่านอุปทูต ...วันอังคารที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๘๐...วันนี้ได้ไปที่สถานทูตพบคุณหลวงวิสูตรฯ อุปทูต ได้ปรารภถึงการเข้าดูงาน ได้รับคำตอบว่าจะจัดการให้ แต่วันต่อ ๆ ไปนี้จนถึงวันที่ ๕ พฤศจิกายน เกรงว่ายังจะไม่มีโอกาส เพราะทางบ้านเมืองเขามีงานสมโภชประจำปีเกี่ยวแก่งานของชาติบ้าง และงานทางฝ่ายศาสนาบ้าง..." (พระเจนดุริยางค์, ๒๔๘๐: ๓๗-๓๘)

"...วันพุธที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ.๒๔๘๐...วันนี้พักอยู่ที่โฮเต็ล ดูโน้ตฉะบับรวมเครื่องบทเพลงต่าง ๆ และแบบเรียนการดนตรี ตอนบ่ายได้ถือโอกาสไปดูคาตาคอมเพื่อความรู้ทั่วไป ...วันอาทิตย์ที่ ๓๑ ตุลาคม

ภาพวาดคาตาคอมบ์ (Catacombs of Rome) หนึ่งในสถานที่ที่พระเจนดุริยางค์เยี่ยมชมระหว่างรอดำเนินการเรื่องเอกสาร (ที่มา: Modern Manuscripts & Archives at the Newberry)

คนครีสำหรับประชาชน
รายการบรรเลง
ครั้งที่ ๒๓
วงดุริยางค์สากล
ของ
กรมศิลปากร
ประจำวันเสาร์ที่ ๒๑ มกราคม ๒๔๙๓
นาฏกรรมไทย
เรื่องชุมนุมนางแผลง คอน พระโขนงแตกทัพ
แม้นจะได้แต่งมากว่า ๗๐ รอบแล้ว
แต่ก็ยังมีคุณหลวงใหญ่หาน้ำมาชมอยู่มิขาดทุกรอบ
กรมศิลปากรจึงขอจัดแสดงต่อนับประชาชนอีก
ณ โรงละครนครเกษม ในวันศุกร์ เสาร์ และอาทิตย์นี้
เชิญซื้อบัตรล่วงหน้าได้ที่กรมโฆษณาการ และที่โรงละครนครเกษม

POPULAR CONCERTS
(SEASON NOVEMBER 2492 - MAY 2493)
By the Orchestra of the Fine-Arts Department
For Saturday, 21 st January 2493 from 16.45
1. Spanish March :- Gallito — Lope
2. Overture :- L'Italiana in Algeri — Rossini
3. Operatic Selection :- Cavalleria Rusticana — Mascagni-Godfrey Jr.
4. Ballet Suite :- La Source — Delibes-Woodhouse
a. Pas des Echarpes (Scarf Dance)
b. Scène d'Amour (Love Scene)
c. Variation
d. Danse Circassienne
5. Valse :- Les Sirènes — Waldteufel
Interval 15 Minutes
6. Two Pieces :- a. Piccolo Solo: L'Oiseau Mouche (Hummingbird) — Damaré
Soloist :- Nai Thian Phu-nuanbong
b. Ave Maria — Schubert-Winter
7. Two Songs :- a. Annie Laurie — Lady John Scott
Duet :- 1st Voice: Miss Charoensri Temiyachitti
2nd Voice: Miss Nobhamin Chetanond
b. Wiegenlied (Cradle Song) — Brahms
Soloist :- Miss Nobhamin Wangmaidham
8. Spanish March :- Viva la Jota ! — Marquina
CONDUCTOR :- Nai Term Senasakul
Voices under the supervision of Mrs. Vinapratra Mes Sukh

อธิบายเพลงโดยสังเขป
ของ
พระเจนดุริยางค์
1. Spanish March "Gallito" – Lope
เพลงในชั้นต้นนี้ เป็นเพลง March แบบสเปญ ชื่อ Gallito ประพันธ์โดย Lope ในปลายประวัติของผู้ประพันธ์
2. Overture "L'Italiana in Algeri" – Rossini
Italiana in Algeri เป็นอุปรากรชวนหัว มี ๒ องก์จบ เป็นเรื่องเป็นบทประพันธ์ของ Anelli ส่วนบทเพลงเป็นของ Rossini อุปรากรเรื่องนี้นำออกแสดงเป็นครั้งแรกที่โรงละคร Teatro San Benedetto ในเมือง Venice เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๓๕๖ (ค.ศ. ๑๘๑๓)
Gioacchino Rossini ผู้ประพันธ์เพลงอุปรากรเรื่องนี้ เป็นนักประพันธ์อิตาเลียน ชาวอิตาลี ท่านผู้อ่านโปรดทราบว่าคุณประโยชน์ของท่านนั้นได้ในคุณวิเศษการบรรเลงคนครีครั้ง ๓ ประจำวันเสาร์ที่ ๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๘๐
3. Operatic-Selection "Cavalleria Rusticana" – Mascagni-Godfrey Jr.
Cavalleria Rusticana เรียกในภาษาอังกฤษว่า Rustic Chivalry เป็นมหาอุปรากรของ ท่าน Pietro Mascagni ซึ่ง G. Targioni - Tozzetti และ G. Menasci ร่วมกันประพันธ์ขึ้นจากเค้าเรื่องของ Verga ไปรดดูเค้าเรื่องของมหาอุปรากรเรื่องนี้ในคุณวิเศษการบรรเลงคนครีสำหรับประชาชน ครั้งที่ ๓๐ ประจำวันเสาร์ที่ ๓๐ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๐

บางส่วนจากสูจิบัตรการแสดงดนตรีสำหรับประชาชน ณ สังคีตศาลา (ที่มา: Facebook: คน กรุงเก่า)

พ.ศ. ๒๔๘๐...หยุดพัก ตอนบ่ายเข้าชมโบสถ์เซนต์ปีเตอร์ (San Petrol) ทั้งภายในและภายนอกเพื่อความรู้ทั่วไป...” (พระเจนดุริยางค์, ๒๔๘๐: ๗๘)

“...วันที่ ๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๘๐...วันนี้ได้ไปที่สถานทูตอีก เพื่อฟังข่าวในเรื่องการไปดูงาน แต่ยังไม่ได้รับทราบประการใด...” (พระเจนดุริยางค์, ๒๔๘๐: ๗๙)

พระเจนดุริยางค์ได้เข้าดูงานด้านดนตรีในกรุงโรมครั้งแรกในวันที่ ๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๘๐ โดยได้เข้าพบกับนายอ็อตตาวิโอ ตีบี (Ottavio Tiby) นักมานุษยดนตรีวิทยาชาวอิตาเลียน ซึ่งในขณะนั้นดำรงตำแหน่งเป็นเจ้าหน้าที่หัวหน้ากองการดนตรีในกระทรวงวัฒนธรรมประเทศอิตาลี การเข้าพบกันระหว่างพระเจนดุริยางค์และนายอ็อตตาวิโอนับว่ามีความสำคัญมิใช่เพียงแค่ประเด็นในการเรียนรู้ศึกษาดูงานของพระเจนดุริยางค์แต่เพียงเท่านั้น แต่นายอ็อตตาวิโอยังได้มอบชุดโน้ตเพลงสำหรับวงดุริยางค์ (Orchestra) อันประพันธ์โดยคีตกวีชาวอิตาเลียนหลายท่านจำนวนถึง ๒๖ บทเพลง มีการกำชับถึงความประสงค์ที่อยากให้มีการนำไปใช้บรรเลงในกิจการของวงดุริยางค์สากลกรมศิลปากร แห่งประเทศไทย

“...วันที่ ๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๘๐...วันนี้ได้ไปพบกับนายอ็อตตาวิโอตีบี (Ottavio Tiby) เจ้าหน้าที่กระทรวงวัฒนธรรม ที่ถนนบอนกอมปานญี (Boncampagni) โดยอาศัยจดหมายแนะนำซึ่งได้รับเป็นทางส่วนตัว จากสถานทูตอิตาลีที่กรุงเทพฯ เจ้าหน้าที่ได้ต้อนรับเป็นอย่างดียิ่ง และรับรองที่จะให้โอกาสเข้าดูกิจการทุก ๆ อย่างที่จะต้องการดู ทั้งท่านเจ้าหน้าที่ผู้นี้ได้กล่าวโดยมีเมตตาจิตต์ต่อประเทศสยาม นายอ็อตตาวิโอตีบีนี้เป็นหัวหน้ากองการดนตรีแห่งกระทรวงวัฒนธรรม ท่านผู้นี้ได้กรุณามอบโน้ตฉะบับรวมเครื่องฉะบับเล็กให้ หนังสือเหล่านี้เป็นบทเพลงที่ประพันธ์ขึ้นโดยนักประพันธ์ชาวอิตาลี สำหรับนำออกใช้ในวงซิมโฟนีออร์แก็สตรา มีจำนวนบทเพลงอยู่ ๒๖ บท ทั้งนี้ถ้ามีโอกาสก็ขอให้บรรเลงในงานแสดงซิมโฟนีคอนเสิตของเรา ความประสงค์ก็เพื่อเป็นการเผยแพร่ดนตรีของชาติเขาในประเทศเรา...” (พระเจนดุริยางค์, ๒๔๘๐: ๘๐)

โน้ตเพลงชุดนี้เชื่อว่าส่วนหนึ่งได้ถูกนำไปใช้จริงในกิจกรรมของวงดุริยางค์สากลกรมศิลปากร โดยหนึ่งในกิจกรรมที่เป็นที่จดจำมากที่สุดอันหนึ่ง ที่วงดุริยางค์สากลได้มอบประสบการณ์ทางดนตรีแก่ประชาชนชาวไทย นั่นก็คือในการแสดงดนตรีสำหรับประชาชน ณ สังคีตศาลา โดยเริ่มจัดขึ้นในช่วงทศวรรษที่ ๒๔๙๐ หรือภายหลังพระเจนดุริยางค์กลับมาจากยุโรป ๑๐ ปี (ซึ่งในขณะนั้นประเทศสยามเปลี่ยนเป็นประเทศไทยแล้ว) การแสดงดนตรีสำหรับประชาชนนี้ได้จัดให้มีวงดนตรีต่าง ๆ มากมายหลาย

ประเภท ทั้งดนตรีไทย ดนตรีสากล ดนตรีพื้นบ้าน ดนตรีพื้นเมือง มาจัดแสดงกลางแจ้งให้ประชาชนโดยทั่วไปมีโอกาสรับชมและเข้าถึงได้ง่าย วงดุริยางค์สากลซึ่งสังกัดกรมศิลปากร อันเป็นแม่งานสำคัญของการจัดแสดงดนตรีสำหรับประชาชนนี้ จึงถือว่าเป็นวงดนตรีหลักที่ออกแสดงบ่อยครั้งวงหนึ่ง มีพระเจนดุริยางค์เป็นที่ปรึกษาและจัดทำสูจิบัตรอธิบายบทเพลงที่ใช้บรรเลงในแต่ละครั้ง เชื่อว่าโน้ตเพลงจากประเทศอิตาลีที่ได้รับมาในครั้งนั้น ส่วนหนึ่งก็อาจจะถูกนำมาใช้งานในกิจกรรมนี้ด้วย

กล่าวได้ว่า นายอ็อตตาวิโอ ตีบี เป็นบุคคลสำคัญคนหนึ่งที่ทำให้การเดินทางในกรุงโรมของพระเจนดุริยางค์นั้นมีความราบรื่นและเข้าถึงบุคคลสำคัญและสถานที่ต่าง ๆ ได้ หนึ่งในนั้นคือการได้พาพระเจนดุริยางค์ไปพบกับนายเย. มูแล (G. mule/ Giuseppe Mulè) ผู้เป็นทั้งนักประพันธ์ วาทยกร และผู้อำนวยการราชมหาวิทยาลัยซันตาเซซีลีอา (Accademia Nazionale di Santa Cecilia) ซึ่งต่อมาพระเจนดุริยางค์ได้เดินทางเข้าชมการเรียนการสอนของวิทยาลัยแห่งนี้ กิจกรรมโดยส่วนใหญ่ในกรุงโรมของพระเจนดุริยางค์จึงข้องเกี่ยวกับนายอ็อตตาวิโอ นายเย. มูแล และราชมหาวิทยาลัยซันตาเซซีลีอา อันเป็นมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนวิชาการดนตรีที่มีประวัติศาสตร์อันยาวนาน ก่อตั้งมาตั้งแต่ปีคริสต์ศักราช ๑๕๘๕ นับเป็นสถาบันที่เปิดการเรียนการสอนดนตรีที่เก่าแก่มากที่สุดในโลกภายใต้การอุปถัมภ์ของคริสต์ศาสนา

"...วันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๘๐...วันนี้เป็นวันอาทิตย์ หยุดพัก เตือนในตอนค่ำนายอ็อตตาวิโอตีบี ได้มารับไปที่ เอ.อี.อา.แอร์. (E.I.A.R.) ซึ่งเป็นสถานที่ส่งกระจายเสียงของกรุงโรม ได้มีโอกาสฟังและสังเกตการบรรเลงของวงออร์เก็สตราประจำวิทยุกระจายเสียง มีจำนวนนักดนตรีประมาณ ๗๕ คน นายเย. มูแล (G. Mulè) เป็นผู้กำกับวง นายเย. มูแล ผู้นี้เป็นนักประพันธ์เพลงลือนามและเป็นผู้อำนวยการแห่งราชมหาวิทยาลัยซันตาเซซีลีอา สอนการดนตรีของกรุงโรม..." (พระเจนดุริยางค์, ๒๔๘๐: ๘๐-๘๑)

สถานที่ที่เรียกว่า เอ.อี.อา.แอร์. (E.I.A.R.) ที่พระเจนดุริยางค์ได้ไปเยือนนั้น นั่นก็คือสถานีวิทยุสำคัญของประเทศอิตาลี โดยย่อมาจาก Ente Italiano per le Audizioni Radiofoniche ก่อตั้งมาตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๒๗ (พ.ศ. ๒๔๗๐) มีขอบเขตการกระจายสัญญาณไปทั่วประเทศ

ด้านการเยี่ยมชมการเรียนการสอนที่พระเจนดุริยางค์ได้มีโอกาสเข้าเยี่ยมชมในราชมหาวิทยาลัยซันตาเซซีลีอา นั้นท่านได้มีโอกาสเข้าชมการเรียนการสอนที่หลากหลายวิชา ทั้งวิชาการบรรเลงเปียโน เครื่องสายตะวันตก ไปจนถึงเครื่องเป่าทองเหลือง โดยมีผู้ให้การต้อนรับคือนายการ์โล เซ็กกี (Carlo Zecchi) ผู้เป็นอาจารย์ใหญ่ประจำสถาบัน

Giuseppe Mulè (ที่มา: https://www.discogs.com/artist/7797447-Giuseppe-Mul%C3%A8-2)

Ente Italiano per le Audizioni Radiofoniche (ที่มา: Facebook: L'Italia del Ventennio, Storia, Opere e Realizzazioni)

"...วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๘๐ วันนี้ได้ไปที่ราชมหาวิทยาลัยซันตาเซซีลีอา เพื่อสังเกตวิธีสอนเปียโน, ซอ, แตร, และเครื่องดนตรีอื่น ๆ ..." (พระเจนดุริยางค์, ๒๔๘๐: ๘๒)

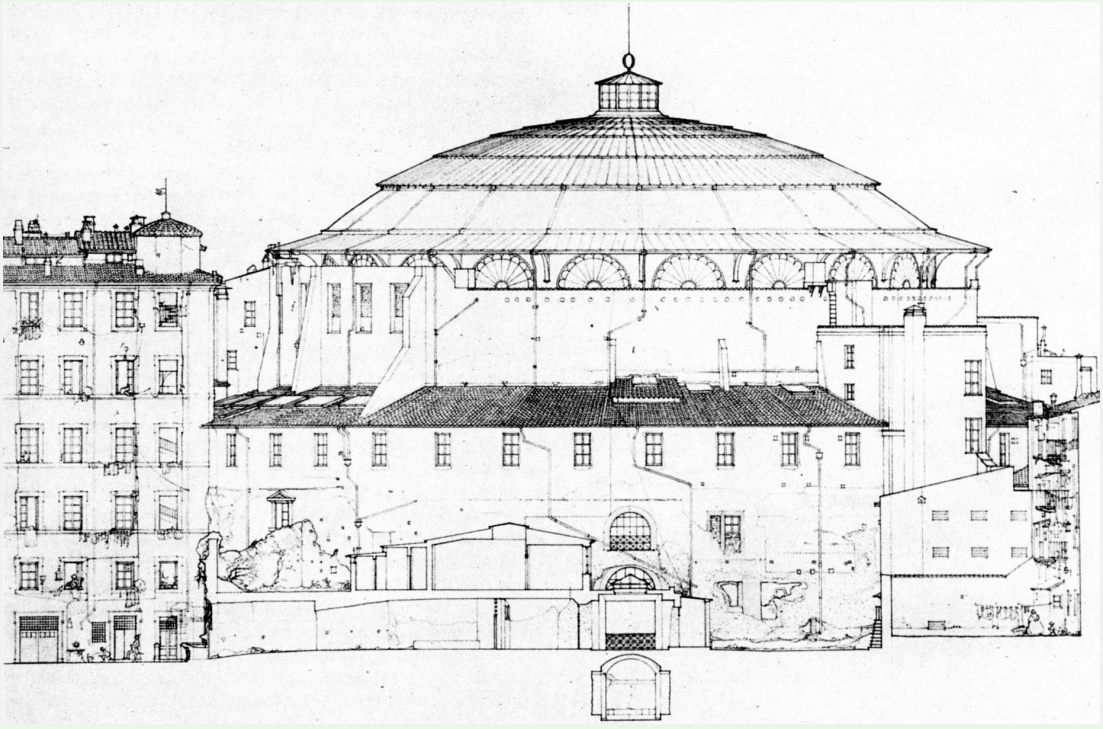
รับชม รับฟัง เสียงดุริยางค์แห่งโรม

กิจกรรมสำคัญเมื่อครั้งพระเจนดุริยางค์พำนักอยู่ในกรุงโรมนั่นก็คือการได้เข้าชมการฝึกซ้อมและแสดงของวงดุริยางค์ในกรุงโรม ซึ่งแม้ว่าพระเจนดุริยางค์จะมิได้ระบุถึงวงดุริยางค์คณะดังกล่าวโดยตรง แต่เมื่อเทียบบทบันทึกของพระเจนดุริยางค์ทั้งในเรื่องของการไปพบผู้คนต่าง ๆ และกำหนดการเข้าชมการแสดงในช่วงเวลานั้น ความตอนหนึ่งจะมีการระบุว่า พระเจนดุริยางค์ได้เดินทางไปยังที่โรงละครอาดรีอาโน ภายใต้การนำพาของนายอ็อตตาวิโอ ตีบี เพื่อสังเกตการฝึกซ้อมและชมการแสดงคอนเสิร์ตของวงออร์เคสตราวงหนึ่งภายใต้การควบคุมดูแลของบุคคลที่ชื่อว่านายโมลีนารี (Molinari)

"...วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๘๐...ตอนบ่ายนายอ็อตตาวิโอตีบี แห่งกระทรวงวัฒนธรรม ได้นำไปยังโรงละครอาดรีอาโน (Adriano) เพื่อทำความรู้จักกันกับนายโมลีนารี (Molinari) ผู้กำกับวง ซึ่งมีชื่อเสียงที่สุดคนหนึ่งของอิตาลี และได้เข้าฟังการซ้อมวงออร์แก็สตราสำหรับการแสดงซิมโฟนีคอนเสิต ซึ่งจะได้เริ่มในวันที่ ๑๔ เดือนนี้เป็นครั้งแรกในฤดูนี้..." (พระเจนดุริยางค์, ๒๔๘๐: ๘๒)

"...วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๘๐...วันนี้เป็นวันเริ่มเปิดการแสดงซิมโฟนีคอนเสิตของกรุงโรมสำหรับปี ๑๙๓๗-๑๙๓๘ ได้ถือโอกาสไปฟังและสังเกตการแสดงที่โรงละครอาดรีอาโน โดยนายโมลีนารีเป็นผู้กำกับวง ออร์แก็สตราวงนี้มีนักดนตรีประมาณ ๙๐ คน บรรเลงได้สนิทดีน่าชมเชยมาก เป็นครั้งแรกที่ได้ฟังซิมโฟนีคอนเสิตที่บรรเลงได้เรียบร้อยและสนิทดี นับแต่เวลาที่ได้ออกจากกรุงลอนดอนมา..." (พระเจนดุริยางค์, ๒๔๘๐: ๘๓)

เมื่อนำข้อมูลจากบันทึกของพระเจนดุริยางค์ซึ่งจัดเป็นข้อมูลหลักฐานชั้นต้น (ปฐมภูมิ) มาเปรียบเทียบช่วงเวลาในโลกดนตรีคลาสสิกของประเทศอิตาลี ก็เชื่อว่านายโมลีนารีที่พระเจนดุริยางค์ได้กล่าวถึง

Accademia Nazionale di Santa Cecilia (ที่มา: https://santacecilia.it/en/about/our-history/)

นั้น คือ นายเบอร์นาดิโน โมลินารี (Bernardino Molinari, 1880-1952) วาทยกรชาวอิตาเลียนคนสำคัญของประเทศอิตาลี และวงดุริยางค์ที่พระเจนดุริยางค์ได้เข้าชมภายใต้การควบคุมของนายโมลินารี ก็เชื่อว่าคือ Orchestra dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia วงดุริยางค์เก่าแก่ที่ก่อตั้งมาตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๐๘ (พ.ศ. ๒๔๕๑) โดยวงดุริยางค์แห่งนี้เองเมื่อครั้งแรกก่อตั้งผู้ที่ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการดนตรี (Music Director) คนแรกก็คือ นายเบอร์นาดิโน โมลินารี นี่นั่นเอง ซึ่งดำรงตำแหน่งมายาวนานตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๑๒-๑๙๔๔ (พ.ศ. ๒๔๕๕-๒๔๘๗)

จากข้อความข้างต้น สถานที่ที่พระเจนดุริยางค์ได้ระบุแห่งหนึ่งคือโรงละครอาดรีอาโน ก็คือ Teatro Adriano domenica และด้วยเทคโนโลยีการสืบค้นในยุคปัจจุบันทำให้เราสามารถสืบค้นได้ว่าวันเวลาที่พระเจนดุริยางค์ระบุนั้นมีการแสดงของวงดุริยางค์ดังกล่าวจริง และสามารถสืบค้นไปได้ถึงโปรแกรมการแสดง ด้วยการแสดงในค่ำคืนวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๘๐ นั้นประกอบด้วยบทเพลง **Rossini** La Cenerentola: Sinfonia, **Beethoven** Sinfonia n. 6 in fa maggiore op. 68 "Pastorale", Pizzetti La Pisanella, suite dalle musiche di scena, **Strauss** Till Eulenspiegel, poema sinfonico op. 28 และ **Wagner** Die Meistersinger von Nürnberg: Preludio atto 1

จากบันทึกของพระเจนดุริยางค์เห็นได้ชัดว่าท่านมีความพึงพอใจกับการแสดงดนตรีของวงดุริยางค์ที่เชื่อว่าคือ Orchestra dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia ภายใต้การนำของ เบอร์นาดิโน โมลินารี นี้เป็นอันมาก เพราะมีการเปรียบเปรยถึงคุณภาพของดนตรีที่ดีกับการแสดงอื่น ๆ ที่ท่านได้รับชมมาก่อนเมื่อครั้งเยือนกรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ อันเป็นสถานที่ที่พระเจนดุริยางค์มีความประทับใจเป็นอันดับต้น ๆ ในการมาเยือนประเทศในทวีปยุโรปนี้

ในฉบับหน้าจะขอกล่าวถึงช่วงเวลาที่พระเจนดุริยางค์ยังคงพำนักในกรุงโรม ก่อนที่จะเดินทางไปยังจุดหมายต่อไป นั่นคือกรุงมิลาน เป็นจุดหมายสุดท้ายที่พระเจนดุริยางค์จะเดินทางเพื่อศึกษาดูงานด้านดนตรี ก่อนจะเดินทางกลับกรุงเทพมหานครเพื่อนำองค์ความรู้ สื่อการเรียนการสอนดนตรีต่าง ๆ ที่ได้เก็บรวบรวมตลอดการเดินทางมาพัฒนาวงการ

Bernardino Molinari (ที่มา: https://ccdl.claremont.edu/digital/collection/p15831coll2/id/86)

หน้าเว็บไซต์ที่ใช้ในการสืบค้นการแสดงในอดีตของ Orchestra dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia (ที่มา:http://bibliomediateca.santacecilia.it/bibliomediateca/)

ดนตรีตะวันตกในประเทศสยามต่อไป การเดินทางสู่จุดหมายสุดท้ายในการท่องยุโรปกว่า ๑๐ เดือน ของพระเจนดุริยางค์จะเป็นอย่างไร โปรดติดตามตอนต่อไปครับ

เอกสารอ้างอิง

Accademia di Santa Cecilia. (12 March 2022). *A multi-century history*. เข้าถึงได้จาก Accademia di Santa Cecilia: https://santacecilia.it/en/about/our-history/

ACCADEMIA NAZIONALE DI SANTA CECILIA. (13 March 2022). *esito ricerca nei cataloghi sala accademica e teatro adriano.* เข้าถึงได้จาก bibliomediateca.santacecilia.it: http://bibliomediateca.santacecilia.it/bibliomediateca/cms.find?munu_str=0_2_0_2&numDoc=32&idDocs=0000000586&flagfind=personalizationFindEventiSedi&extraflagfind=customCronoSedi

Encyclopedia.com. (15 March 2022). *Tiby, Ottavio*. เข้าถึงได้จาก encyclopedia.com: https://www.encyclopedia.com/arts/dictionaries-thesauruses-pictures-and-press-releases/tiby-ottavio

กรมศิลปากร. (๒๔๙๓). *อธิบายเพลงโดยสังเขป ประกอบการบรรเลง ดนตรีสำหรับประชาชน ซึ่งกรมศิลปากรได้จัดให้มีขึ้น ณ สังคีตศาลา ตั้งแต่ วันเสาร์ที่ ๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๙๒ ถึง วันเสาร์ที่ ๑๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๙๓ รวม ๕๕ ครั้ง*. พระนคร: กรมศิลปากร.

พระเจนดุริยางค์. (๒๔๘๐). *รายงานการดูงานในต่างประเทศของข้าราชการซึ่งได้รับเงินช่วยเหลือค่าใช้จ่ายจาก ก.พ. การดูงานดนตรีสากลของพระเจนดุริยางค์*. กรุงเทพฯ: กรมศิลปากร.

วารสารดนตรีมหิดล

MAHIDOL
MUSIC JOURNAL

วารสารดนตรีมหิดล
Mahidol Music Journal (MMJ)

ขอเชิญนิสิต นักศึกษา อาจารย์ นักวิชาการ และผู้ที่สนใจ
ร่วมส่งบทความวิชาการ-บทความวิจัย
เพื่อตีพิมพ์ในวารสาร Mahidol Music Journal
ปีที่ 5 ฉบับที่ 1
ภายใน 30 มิถุนายน 2565

กำหนดเผยแพร่ออนไลน์ปีละ 2 ฉบับ
ฉบับที่ 1 เดือนมีนาคม - เดือนสิงหาคม 2565
เปิดรับบทความตั้งแต่บัดนี้จนถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2565
ฉบับที่ 2 เดือนกันยายน - เดือนกุมภาพันธ์ 2566
เปิดรับบทความตั้งแต่บัดนี้จนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2565

บทความที่ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน
และได้รับการคัดเลือกให้ตีพิมพ์ในวารสาร
จะได้รับค่าตอบแทนบทความละ 3,000 บาท

The Alto Trombone in Ensemble Playing

Story:
Yung Chern Wong [โหย่ง เฉิน วง]
3rd Year Bachelor of Music Student
College of Music, Mahidol University

The trombone may have been introduced in the early 14th century, but it was not until the 16th century when people started the concept of a trombone section. The alto trombone would be the soprano voice, followed by the tenor trombone, the bass and lastly the contrabass trombone. Although the trombone is not considered to be a rare instrument, it is quite seldom that we see an alto trombone in sight, much less being performed. Most people associate Bb tenor trombones as a general trombone. The alto trombone is a slightly smaller version of the tenor trombone and is pitched in Eb. Composers often viewed it as the highest voice of the trombone section rather than a solo instrument.

During the 16th century, the alto trombone was usually treated as an instrument for chamber music performing in churches and courts throughout Europe. The most common trombone setting for the section during that period would be 2 altos, 2 tenors and 1 bass. The alto, with its size being smaller, has a lighter tone and better capability in playing the higher registers than other types of trombones, and was more often used to double tenor voices in choirs.

In the early 17th century, the alto-tenor-bass trio witnessed an increase in popularity with composers exploiting the tone colour to bring out emotions behind their compositions. Composer Johann Josef Fux (1660-1741) started using the alto trombone as an *obbligato* instrument in his 200 sacred compositions with voice. With the influential power he had at the time, other Viennese composers started following this trend. This did not last too long as Europe saw a drastic change in musical taste during the mid-17th century as composers then began favoring the bassoon-oboe consort over the trombone section. With the making of flared bells and wider bores at the time, the trombones were able to make a louder and more robust sound, which resulted in the trombone being used in military music. The alto, being a softer-toned instrument, struggled to keep up with the tenor and bass, and began to be used less and less at the time.

Franz Beck (1723-1809), born and trained in Mannheim, used the ATB trio to compose his symphonies with his Symphony in Eb (1760) being the earliest introduction of ATB in concert orchestra settings. Beethoven introduced the Alto-Tenor-Bass trio to the concert orchestra in his Fifth Symphony in 1808. Although he was not the first composer to do, he is often given the credit for doing so. In his Fifth Symphony, Beethoven wanted the weight and tone colour of a trombone and used in at the opening of the Finale. A 'coup de foundre' (a thunderbolt) is what has been described of this by Berlioz. In this symphony, many alto trombonists will dread playing as we have to enter on a fortissimo C5 after sitting through the first 3 movements. Beethoven's teacher Albrechtsberger cited Eb5 for being the highest possible note on the Eb Alto Trombone and cautioned him on writing above C5. Regardless of that, Beethoven composed this movement in an extreme range with him being the first composer

16th century ATB trombone section

alto-small bore tenor-large bore tenor-bass trombone

to score an F5 for trombone. This F5 pitch is in unison with few of the woodwinds and this has led many of the first trombonist to omit the note. In my opinion, there's even the possibility that Beethoven overestimated the alto trombonists' ability, as he never wrote anything as high afterwards. Other notable composers who featured the ATB section were Weber, Schubert, Mendelssohn and Schumann.

In 19th century, one famous composer who included the trombones in his symphonies was Berlioz. He found the alto trombone's sound to be unpleasant and had a preference for the tenor trombone. As the trombone gained popularity, teaching methods improved and the overall abilities for trombonist had risen. More and more trombonists were able to play in a higher range even with a tenor trombone instead of an alto. With this, Berlioz composed avoided scoring for alto trombones, stating that the tone would be better on a tenor trombone. Despite this, he still felt that there was a place for alto trombone in the orchestra, mostly as an upper-registered aid. One masterpiece he composed was the *Symphonie Fantastique* (1830), on the first trombone part he wrote: "Il ne faut pas comme on le fait souvent en France jouer le trombone alto sur un grand trombone, je demand un veritable alto" which translates into "The alto trombone part should not be played, as is often done in France, on a tenor trombone. I Insist on a true alto trombone". In this period, in England, they would favour a large bombastic sound from the trombone, and thus the alto was even harder to find there. And with the introduction of fully-chromatic valved trumpets in mid 1820s, the alto trombone had almost vanished from orchestras in Europe.

alto trombone Beethoven 5 excerpt

To this day, some of the major orchestral compositions from Brahms and Bruckner are still being debated on whether the first trombone part was intended for the tenor or alto trombone. Many scholars have published many different editions and today's experts still find it inconsistent and quite a contradiction. The alto trombone is not often played in Brahms' orchestral works, but some scholars (Alan Lumsden and Donald Appert) have found that before the time of Wagner, German repertoire would normally include the full ATB section. And among this controversial topic, there seems to be a debate whether Bruckner intended an alto for the first trombone in his works. Some would debate that he scored it in the comfort range of a tenor trombone, usually played on that instrument, is actually intended for the alto trombone for the tone colour.

In the modern orchestra nowadays, the consideration of their choice of alto trombone is how well it blends with the section. Many of the alto trombones manufactured are larger than its predecessors to minimize the alto trombone's timbre distinctiveness in order to blend with the section. This leads to the question "Are we still playing as the older composers intended?".

การเตรียมความพร้อมก่อนสอบเข้า ระดับปริญญาตรี สาขาวิชาดนตรีศึกษา วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล (ตอนที่ ๒)

เรื่อง:
ปรียานันท์ พร้อมสุขกุล (Preeyanun Promsukkul)
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาดนตรีศึกษา
วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

โอกาสทางอาชีพระหว่างและหลังจบการศึกษา

การเรียนการสอนและรายวิชาในสาขาดนตรีศึกษา ได้เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เรียนรู้ ค้นคว้า ฝึกฝนตามความสนใจและความถนัดของตนเอง พร้อมทั้งขัดเกลาให้เกิดบุคลากรที่มีคุณภาพ มีความเชี่ยวชาญเฉพาะ ซึ่งนำไปสู่โอกาสในการทำงานที่หลากหลาย ศิษย์เก่า ๒ ท่านในบทความนี้ถือเป็นตัวอย่างของผลผลิตที่เติบโตและสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาในสาขาดนตรีศึกษาไปประยุกต์ใช้ได้เป็นอย่างดี

ธันยพร อัศวีระเดช (พลอย) ศิษย์เก่าสาขาดนตรีศึกษา ซึ่งได้รับทุนการศึกษาจำนวน ๒ ปี จากวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล จบการศึกษาระดับปริญญาตรีวิชาเอกดนตรีศึกษาและการสอนเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ปัจจุบันกำลังศึกษาต่อในระดับปริญญาโท หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกดนตรีศึกษา ที่วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

ธันยพร อัศวีระเดช เป็นผู้ก่อตั้งและผู้บริหารโรงเรียนดนตรี BBP Music เปิดการเรียนการสอนในวิชาดนตรีเด็กเล็ก เปียโน ไวโอลิน กีตาร์ และทฤษฎีดนตรี เป็นอาจารย์พิเศษ ภาควิชาดนตรีสำหรับเด็กเล็กและเปียโนกลุ่ม ที่ศูนย์ศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล (MCGP) สาขาสยามพารากอน เป็นอาจารย์พิเศษสอนวิชาปฏิบัติเปียโน ที่มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ (ABAC) ทั้งยังมีผลงานมากมายในฐานะศิลปินและนักดนตรี ได้แก่ สมาชิกวง Pretty Please (คีย์บอร์ด) ของ GMM Grammy นักเปียโนที่โรงแรม Siam Kempinski Hotel ในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ Maison de le Truffe ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ และ Vie Hotel รวมไปถึงเป็นศิลปินในการรีวิวเครื่องดนตรีจากหลากหลายยี่ห้อ ได้แก่ Yamaha Kawai Casio และ

Nux เป็นต้น ถือเป็นภาพสะท้อนที่ดีอย่างมากของผลผลิตของสาขาดนตรีศึกษา ที่สร้างบุคลากรดนตรีที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญทั้งทางด้านการปฏิบัติดนตรีควบคู่ไปกับการสร้างผลงานด้านการศึกษาและวิชาการดนตรี

"รู้สึกว่าตนเองตัดสินใจถูกที่ได้เลือกเข้ามาเรียนในสาขานี้ เพราะได้นำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการทำงานอย่างตรงประเด็น โดยเฉพาะทางการด้านการสอน ทั้งการสอนเด็กเล็ก การสอนกลุ่ม และการสอนเดี่ยว ซึ่งทางสาขาดนตรีศึกษาได้มีการจัดเนื้อหาการเรียนการสอนได้อย่างครอบคลุมอาทิ ด้านหลักสูตร จิตวิทยาการสอน รวมไปถึงการฝึกสอนในสนามจริง เป็นต้น นอกจากนี้โดยส่วนตัวพลอยรู้สึกประทับใจอาจารย์หลาย ๆ ท่านอย่างมาก อาจารย์ในสาขาดนตรีศึกษาน่ารัก จิตใจดี มีความเป็นกันเองกับนักศึกษา และยังคอยดูแลเอาใจใส่นักศึกษาอย่างดีมาโดยตลอด" (ธันยพร อัศวีระเดช, การสื่อสารส่วนบุคคล, ๙ มกราคม ๒๕๖๕)

ธันยพร อัศวีระเดช (การสื่อสารส่วนบุคคล, ๙ มกราคม ๒๕๖๕) ได้กล่าวถึงความรู้ที่ได้จากการศึกษาในสาขาดนตรีศึกษาในระดับปริญญาตรีไว้ว่า ความรู้และทักษะที่ได้รับ ได้ช่วยส่งเสริมและต่อยอดการทำงานในหลาย ๆ ด้าน ทั้งด้านการสอนและวิชาการ และด้านการปฏิบัติและการแสดงดนตรี โดยมีรายละเอียดดังนี้

ด้านการสอนและวิชาการ

๑. การวางแผนและเตรียมการสอนอย่างเป็นระบบ ทำให้การสอนดนตรีมีความราบรื่นและการจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น มีวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ชัดเจน มีลำดับขั้นตอนในการสอนที่ถูกคิด วิเคราะห์ และวางแผนมาเป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นการสอนเดี่ยวหรือการสอนกลุ่ม

๒. จิตวิทยาในการสอนเด็ก ทำให้มีความเข้าใจลักษณะนิสัยของเด็กในแต่ละช่วงวัย ส่งผลให้สามารถปรับการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเด็กในช่วงวัยนั้นได้ดีขึ้น

๓. การจัดทำหลักสูตร ทำให้มีแนวทางและความรู้ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้และต่อยอดในการสร้างหลักสูตรของโรงเรียน BBP MUSIC ของตนเองได้

๔. การเขียนหนังสือ ได้มีโอกาสเขียนหนังสือ โดยเนื้อหาส่วนหนึ่งของหนังสือได้รับแนวทางมาจากการเรียนรู้ในสาขาดนตรีศึกษา และนำมาพัฒนาต่อยอดจนกลายเป็นหนังสือชื่อ "คีย์บอร์ด เล่นง่ายได้อีก by ploy prettyplease"

ด้านการปฏิบัติและการแสดงดนตรี

ทักษะและประสบการณ์ที่ได้สะสมจากการเรียนปฏิบัติดนตรีในระหว่างที่ศึกษาอยู่ที่วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ ทำให้ปัจจุบันได้มีโอกาสแสดงดนตรีทั้งในลักษณะการแสดงเดี่ยวและวงดนตรีอยู่อย่างสม่ำเสมอ

ธวัชชัย ศรีเทพ (ติ่ง) ศิษย์เก่าสาขาดนตรีศึกษา จบการศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาเอกดนตรีศึกษาและการสอน เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ปัจจุบันเป็นอาจารย์ประจำ หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์) สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ธวัชชัย ศรีเทพ มีประสบการณ์เป็นครูสอนดนตรีสำหรับเด็กในโรงเรียนอนุบาลหลายแห่ง ได้แก่ โรงเรียนอนุบาลกุ๊กไก่ โรงเรียนอนุบาลเด่นหล้า (เพชรเกษม) และโรงเรียนอนุบาลจุฑาภรณ์ เป็นอาจารย์พิเศษสอนดนตรีเด็กเล็กและทฤษฎีดนตรี ที่ศูนย์ศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล (MCGP) สาขาซีคอนบางแคและสาขาสยามพารากอน อีกทั้งยังมีความสนใจในหลักการสอนดนตรีตามแนวคิดของนักการศึกษาดนตรีที่มีชื่อเสียงระดับนานาชาติ ได้แก่ ดาลโครซและโคดาย ซึ่งเป็นวิชาที่เคยได้เรียนในสาขาดนตรีศึกษา จึงได้ไปอบรมเพิ่มเติมทั้งในขณะกำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีและหลังจบการศึกษา และได้รับ Kodály Certificate Level 1 และ Level 2

จาก Western University ประเทศแคนาดา

"ได้เข้าอบรมกิจกรรมดนตรีต่าง ๆ จากอาจารย์ต่างประเทศ รวมถึงการได้ไปสังเกตการณ์การสอนจากอาจารย์ในสาขา ยิ่งทำให้เข้าใจมากกว่าเดิม เรียกได้ว่าเป็นการเรียนที่เข้มข้น เปรียบได้ว่าการเรียนที่วิทยาลัยเป็นห้องเรียนภาคทฤษฎี และการได้สังเกตชั้นเรียนคือห้องเรียนภาคปฏิบัติ เพราะได้ลองสอน ก็จะยิ่งทำให้เห็นว่าสิ่งที่เรียนในห้องเรียนสามารถนำมาใช้จริงได้อย่างไร และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นหลังจากทดลองสอนกับนักเรียนจริง เป็นไปตามที่ได้เรียนหรือไม่ โดยมีคำแนะนำจากอาจารย์ในสาขา" (ธวัชชัย ศรีเทพ, การสื่อสารส่วนบุคคล, ๙ มกราคม ๒๕๖๕)

นอกจากประสบการณ์การสอนแล้ว ธวัชชัยยังได้รับเชิญเป็นวิทยากรอบรมให้แก่สถาบันต่าง ๆ เช่น การประชุมเชิงปฏิบัติการดนตรีเพื่อเด็ก ณ สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว การประชุมเชิงปฏิบัติการดนตรีสำหรับเด็ก คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โครงการอบรมการเรียนการสอนดนตรีด้วยมือเปล่าตามแนวทางของโคดาย มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ โครงการอบรมกลวิธีการสอนและการจัดการชั้นเรียนดนตรีสำหรับห้องเรียนรูปแบบกลุ่ม ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี (ออนไลน์) โครงการอบรมดนตรีสำหรับครูปฐมวัย โรงเรียนวรพัฒน์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โครงการอบรมครูดนตรี สังกัด สพม. ตรัง (ออนไลน์) และโครงการอบรมครูดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด (ออนไลน์)

"ดนตรีศึกษาเป็นเหมือนครอบครัวที่สามารถปรึกษา เล่าเรื่องต่าง ๆ ที่สนใจ โดยมีเหล่าคณาจารย์ที่พร้อมรับฟัง ช่วยหาคำตอบ ... ทุกครั้งที่นึกถึงเรื่องราวสมัยเรียน จะมีความสุขเสมอ ได้อยู่กับกลุ่มเพื่อน เรียนด้วยกัน เล่นด้วยกัน สนใจเรื่องเดียวกัน ช่วยกันเรียน ช่วยกันฝึกฝน ... ไม่เคยเสียใจที่เลือกมาเรียนสาขานี้ เพราะสาขานี้เป็นเหมือนประตูบานใหญ่ ที่เปิดโลกแห่งการเรียนรู้ในศาสตร์การสอนดนตรี ช่วยสร้างความรู้ ทักษะ และจิตวิญญาณของครูดนตรีที่ควรจะมีและควรจะเป็น" (ธวัชชัย ศรีเทพ, การสื่อสารส่วนบุคคล, ๙ มกราคม ๒๕๖๕)

การเตรียมความพร้อมและข้อกำหนดในการสอบ

วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล เปิดรับสมัครผู้ที่สนใจเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ในสาขาดนตรีศึกษา วิชาเอกดนตรีศึกษาและการสอน โดยเปิดสอบจำนวน ๔ ครั้งต่อปี คือในเดือนกันยายน ธันวาคม กุมภาพันธ์ และเมษายน ในการสอบผู้สมัครสอบต้องเตรียมความพร้อมใน ๔ ด้าน ได้แก่

๑. การสอบ TIME : วิทยาลัย

กำหนดให้ผู้สมัครต้องสอบวัดผลกับศูนย์สอบเทียบดนตรีแห่งประเทศไทย (TIME) เพื่อวัดระดับพื้นฐานความรู้ด้านทฤษฎีดนตรีสากลหรือทฤษฎีดนตรีไทย และด้านโสตทักษะ โดยมีเกณฑ์ผ่านด้วยคะแนน ๖๐ คะแนนขึ้นไป ผู้สมัครสอบเอกเครื่องดนตรีสากล ต้องยื่นผลสอบวิชาทฤษฎีดนตรีสากลและวิชาโสตทักษะเกรด ๑๒ สำหรับผู้สมัครสอบเอกดนตรีไทยและดนตรีตะวันออก ต้องยื่นผลสอบทฤษฎีดนตรีไทยเกรด ๑๒ และทฤษฎีดนตรีสากลเกรด ๕

๒. การสอบปฏิบัติเครื่องมือเอก : การสอบวัดระดับความสามารถในการปฏิบัติเครื่องดนตรีหรือขับร้องในมาตรฐานสูงตามเกณฑ์ที่วิทยาลัยกำหนด โดยพิจารณาจากปัจจัยต่าง ๆ เช่น ทักษะการบรรเลงเครื่องดนตรีโดยรวม คุณภาพของการบรรเลงบทเพลง ทักษะด้านเทคนิคการบรรเลงเครื่องดนตรี และความสามารถในการอ่านโน้ตดนตรี เป็นต้น โดยสาขาวิชาเอกดนตรีศึกษาและการสอน ผู้สมัครสอบเลือกสอบปฏิบัติ ๑ เครื่องดนตรีตามความถนัดและสไตล์ ได้แก่ คลาสสิก ไทย แจ๊ส และสมัยนิยม

๓. การสอบวิชาเฉพาะสาขาดนตรีศึกษา : การสอบวัดพื้นฐานความรู้เฉพาะทางวิชาเอกดนตรีศึกษาและการสอน ประกอบด้วยการสอบข้อเขียนและการสอบปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม

๓.๑ การสอบข้อเขียน เป็นการสอบเพื่อวัดความรู้และแนวคิดพื้นฐานด้านดนตรีศึกษาและการเรียนการสอน อันได้แก่ ความรู้ด้านหลักการสอนดนตรี การศึกษาและกระบวนการในการเรียนรู้ การวัดแววความเป็นครู คุณสมบัติของการเป็นครูสอนดนตรี ความสามารถในการอ่านและเขียน รวมไปถึงกระบวนการคิดวิเคราะห์ การจัดการและแก้ปัญหา ภาวะผู้นำ การนำเสนอมุมมอง ความคิดเห็น และการแสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์ทางการศึกษา

๓.๒ การสอบปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม เป็นการสอบแบบรวมกลุ่มผู้สมัครสอบ แบบกลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่ ในรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลาย โดยมุ่งเน้นให้ผู้สมัครสอบได้แสดงออกถึงตัวตน ทัศนคติ และมุมมองด้านการศึกษา วัดแววความเป็นครู การวัดและประเมินทักษะในการสื่อสาร การทำงานร่วมกับผู้อื่น ภาวะผู้นำ ความสามารถในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า และการแสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์ทางการศึกษา

๔. การสอบสัมภาษณ์* : เฉพาะผู้ที่สอบผ่านวิชาปฏิบัติดนตรีและวิชาเฉพาะสาขา (วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล, ม.ป.ป.)

การศึกษาดนตรีในระดับปริญญาตรี เป็นการศึกษาที่ลงลึกในศาสตร์อาชีพ มุ่งเน้นการสร้างความเชี่ยวชาญเฉพาะบุคคล เป็นการลงทุน ลงแรงทั้งในด้านเวลา อุปกรณ์ ร่างกาย และจิตใจ ดังนั้นการศึกษาข้อมูลที่ถูกต้องและครบถ้วนประกอบการตัดสินใจ จะทำให้ผู้เรียนสามารถวางแผนชีวิตและส่งผลต่อการประสบความสำเร็จในการศึกษาได้

สำหรับผู้ที่สนใจเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาเอกดนตรีศึกษา สามารถศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมได้ผ่านทางเว็บไซต์ของวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ https://www.music.mahidol. ac.th/th/ หรือติดต่องานรับสมัครนักศึกษา วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล โทรศัพท์ ๐ ๒๘๐๐ ๒๕๒๕ และหากต้องการข้อมูลเกี่ยวกับสาขาวิชาดนตรีศึกษาเพิ่มเติม สามารถติดต่อได้ทาง Facebook Page : @musiceducationmahidol

บรรณานุกรม

วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล. (ม.ป.ป.). *คู่มือการสอบระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา ๒๕๖๕*. https://www.music.mahidol.ac.th/wp-content/uploads/2021/12/HB-BM-TH-2565.pdf

_____. (ม.ป.ป.). *มคอ. ๒ หลักสูตรดุริยางคศาสตรบัณฑิต หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๑*. https://op.mahidol.ac.th/ea/wp-content/uploads/2018/10/MS_1_MS_61.pdf

ธันยาภรณ์ โพธิกาวิน. (๒๕๖๔). การเรียนการสอนรายวิชาในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาดนตรีศึกษาและการสอน. *วารสารเพลงดนตรี*, ๒๗(๑), ๕๖-๕๙. https://www.music.mahidol.ac.th/musicjournal/book/2021/musicjournal-sep-2021.pdf

ศศิธร อิ่วจันทึก. (๒๕๖๔). มุมมอง ทัศนะของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนในหลักสูตรดุริยางคศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีตะวันตก วิทยาลัยการดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา. *วารสารดนตรีบ้านสมเด็จฯ*, ๓(๑), ๓๓-๔๖. http://ejs.bsru.ac.th/musicjournal/uploads/files/journals/journal3_1/02_Article3.pdf

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (๒๕๔๒). *แนวทางการปฏิรูปการศึกษาระดับอุดมศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒*. คณะกรรมการจัดทำแนวทางการปฏิรูปอุดมศึกษา.

การเรียนดนตรีบำบัดระดับปริญญาโท ณ Texas Woman's University ประเทศสหรัฐอเมริกา (ตอนที่ ๔)

เรื่อง:
ณัชชา วิริยะสกุลธรณ์
[Nutcha Viriyasakultorn]
นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาดนตรีบำบัด
Texas Woman's University, U.S.A.

วิชาที่ผู้เขียนได้เรียน (ต่อจากตอนที่ ๓)

ในตอนนี้ จะเขียนถึงวิชาอื่น ๆ ของระดับปริญญาตรีที่ผู้เขียนต้องเรียนควบคู่ไปกับวิชาในระดับปริญญาโทที่ยังไม่ได้กล่าวถึงในตอนที่แล้วอีก ๑๒ วิชา โดยวิชาที่ ๑-๕ จะอยู่ในหมวดหมู่ Musicianship ส่วนวิชาที่เหลือจะเป็นวิชาอื่น ๆ ในหลักสูตรดนตรีบำบัดของที่ TWU ซึ่งในทุก ๆ วิชาอาจารย์ได้นำดนตรีมาใช้ประกอบการเรียนการสอน แม้ว่าจะเป็นวิชาทางทฤษฎีก็ตาม โดยส่วนใหญ่อาจารย์จะเล่นดนตรีสด ๆ ในห้อง และอาจจะมีโครงงานให้นักศึกษาได้ใช้ดนตรีเล่นสด ๆ เช่นกัน

วิชาระดับปริญญาตรี

๑. Guitar Class (ปัจจุบันเปลี่ยนเป็น Clinical Guitar) ในวิชานี้ นักศึกษาจะได้เรียนรู้วิธีการเล่นกีตาร์ตั้งแต่ท่าทาง (Posture) การจับคอร์ดทั้งแบบ Open Chords และ Bar Chords Strumming Patterns และเทคนิคการเล่นกีตาร์เพื่อให้ได้คุณภาพเสียงที่ดียิ่งขึ้น แต่ละสัปดาห์อาจารย์จะสอนคอร์ดและเพลงใหม่ ๆ ที่ได้ใช้บ่อย ๆ ในการทำดนตรีบำบัด เช่นเพลง "Lean On Me,"

“Good Riddance,” “The House of Rising Sun,” “Don’t Worry, Be Happy,” “Yellow Submarine” และอีกหลายเพลง รวม ๆ กันแล้วน่าจะประมาณ ๑๖ เพลง ตอนท้าย ๆ เทอม อาจารย์จะให้นักศึกษาฝึกการเปลี่ยนคีย์ (transpose) ด้วย เพราะเป็นทักษะที่จำเป็นมากเมื่อต้องไปทำงานจริง ตอนสอบอาจารย์จะให้คะแนนตามสัดส่วน เช่น การเปลี่ยนคอร์ดทันตามจังหวะของเพลง คุณภาพของเสียง ความสามารถในการเปลี่ยนคีย์ เพลงที่คอร์ดไม่ซับซ้อนมากได้ถูกต้องและทันท่วงที มีเพื่อน ๆ หลายคนสามารถเล่นกีตาร์ได้ จากที่ไม่เคยหัดมาก่อนเลย และสามารถเล่นได้ดีจากการเรียนรายวิชานี้และฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอตามคำแนะนำของอาจารย์

๒. Functional Singing (ปัจจุบันเปลี่ยนเป็น Clinical Singing) ในวิชานี้ นักศึกษาจะได้ฝึกการร้องเพลงกับเพื่อน ๆ ในห้อง เนื้อหาจะเน้นไปที่การเรียนรู้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายที่เกี่ยวข้องกับการร้องเพลงและวิธีการฝึกใช้อวัยวะเหล่านั้นอย่างถูกต้อง เมื่อต้องร้องเพลง นักศึกษามีหน้าที่ที่จะต้องฝึกวอร์มเสียงและวอร์มเสียงก่อนเข้าคลาสทุกครั้ง บางสัปดาห์อาจารย์ก็จะให้เตรียมเพลงมาร้องให้คนทั้งห้องฟังเพื่อฝึกและรับ Feedback ต่าง ๆ กลับไปพัฒนาตนเองเพิ่มเติม (ตอนร้องเพลงก็ต้องเล่นดนตรีประกอบด้วยนะคะ) ถ้าเป็นคนที่ขี้อายและไม่ค่อยกล้าแสดงออก หรือไม่ได้มีโอกาสได้ร้องเพลงต่อหน้าคนอื่นเท่าไหร่ วิชานี้จะช่วยให้มีความมั่นใจมากขึ้น เพราะเป็นคลาสที่ค่อนข้างใหญ่เมื่อเทียบกับคลาสอื่น ๆ เมื่อได้ร้องเพลงต่อหน้าคนเยอะ ๆ หลาย ๆ ครั้ง เราก็จะเริ่มเขินอายน้อยลงและมั่นใจมากขึ้น

๓. Percussion Technique for Music Therapy (ปัจจุบันเปลี่ยนเป็น Clinical Percussion) ในวิชานี้ นักศึกษาจะได้เรียนการใช้เครื่องดนตรีประกอบจังหวะหลายเครื่อง เช่น Quiro, Cabasa, Maracas, Rainstick รวมถึงพวก Orff Instruments ต่าง ๆ และมีการสอน Rhythmic Pattern หลาย ๆ แบบตามสไตล์เพลงที่หลากหลาย และกล้ามเนื้อที่เกี่ยวข้องในการเล่นเครื่องดนตรีเหล่านี้ บางคลาสก็จะได้ทำ Drum Circle หรือ Improvisation กันด้วย น่าเสียดายที่ครึ่งหลังของเทอม ทางมหาวิทยาลัยต้องเปลี่ยนไปสอนแบบออนไลน์อันเป็นเหตุมาจากการแพร่ระบาดของ COVID-19 ผู้เขียนจึงได้ทำ Drum Circle หรือ Improvisation ไม่บ่อยมากนัก แต่ก็เข้าใจและเห็นภาพว่าการตีกลองแบบกลุ่มมีลักษณะอย่างไร

๔. Functional Piano (ปัจจุบันเปลี่ยนเป็น Clinical Keyboard) ก่อนการปรับปรุงหลักสูตร วิชานี้จะแบ่งเป็น Functional Piano I กับ II แต่ด้วยความที่ผู้เขียนเรียน Piano Performance มา จึงไม่ต้องเรียนตัวแรกและได้ข้ามมาเรียนแค่ตัว II ตัวเดียว ส่วนหลักสูตรปัจจุบันนั้น ผู้เขียนคาดว่าทั้ง Functional Piano I และ II ได้เปลี่ยนมาเป็น Clinical Keyboard แค่ตัวเดียว วิชานี้จะเน้นให้นักศึกษาหัดเล่นเปียโนประกอบกับการร้องเพลงไปด้วย อาจารย์จะสอนแพทเทิร์นและทางคอร์ดที่นิยมใช้ในเพลงส่วนใหญ่ สอนคอร์ดพื้นฐานทั้งหมดทั้งในคีย์ Major และ Minor สอนสไตล์การเล่นที่หลากหลาย (Pop, Jazz, Blues, Rock) รวมทั้งให้นักศึกษาคิดค้น Accompaniment Pattern ขึ้นมาเองด้วย ทั้งนี้ก็เพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่นักศึกษาที่จะต้องไปทำงานกับคนไข้หลากหลายกลุ่ม หลากหลายรสนิยมทางดนตรีนั่นเอง

๕. Functional Music Skill Therapy (ปัจจุบันเปลี่ยนเป็น Clinical Musicianship) ในวิชานี้ นักศึกษาจะได้เรียนและลงมือทำ Music Therapy Interventions ทั้ง ๔ รูปแบบในคลาส ได้แก่ Re-creative, Receptive, Composition และ Improvisation ดนตรีบำบัดรูปแบบ Re-creative จะเป็นการนำเพลงที่มีอยู่ก่อนแล้วมาใช้ในการบำบัด โดยจะให้ผู้รับการบำบัดมีส่วนร่วมกับเราด้วย ไม่ว่าจะเป็นการร้องเพลงไปด้วยกัน การปรบมือประกอบจังหวะเพลง หรือการเล่นดนตรีไปกับเพลงก็ตาม ส่วนรูปแบบ Receptive นั้น ผู้รับการบำบัดจะเพียงฟังเพลงที่นักดนตรีบำบัดนำมาเล่นให้ฟังแบบ Passive ไม่ได้ต้องขยับไปกับเพลงหรือร้องเพลงตาม (วิธีนี้จึงเป็นที่นิยมมากสำหรับผู้ป่วยที่ไม่สามารถขยับหรือตอบสนองทางกายหรือวาจาได้ดี แต่ยังสามารถรับรู้ถึงดนตรีที่ส่งออกไปได้อยู่) การบ้านที่ได้รับจะเป็นในแบบที่ให้เราออกมาร้องเพลงและเล่นดนตรีให้เพื่อนฟังหน้าห้อง ส่วน Composition หรือการเขียนเพลง อาจารย์จะให้เราไปหาคนมา ๑ คน เพื่อแต่งเพลงให้คนคนนั้น และให้อัดมาส่งอาจารย์โดยต้องใช้โปรแกรมเขียนโน้ตเพลง กับอีกอย่างหนึ่งคือหัดเขียนเพลงในโปรแกรมทำเพลง (ส่วนใหญ่ก็จะใช้โปรแกรม MuseScore กัน) และสุดท้าย Improvisation หรือการด้นสด น่าเสียดายที่คลาสเปลี่ยนมาเป็นออนไลน์ในช่วงนี้ อาจารย์เลยให้งานนี้เป็นงานเดี่ยว โดยเราต้อง Improvise บนเครื่องดนตรีที่เลือก

แล้วอัดวิดีโอมานำเสนอให้อาจารย์ดู

๖. Intro to Music Therapy วิชานี้เป็นวิชาที่ต้องลงตั้งแต่เทอมแรก โดยนักศึกษาจะได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับดนตรีบำบัดในหลาย ๆ ด้าน เช่น ดนตรีบำบัดคืออะไร มีประวัติความเป็นมาเช่นไร นักดนตรีบำบัดนำดนตรีบำบัดไปใช้อย่างไรในสถานการณ์จริง และยังกล่าวถึงข้อกำหนดในการจะเป็นนักดนตรีบำบัด ทฤษฎีและโมเดลต่าง ๆ ของดนตรีบำบัดพอสังเขป โดยอาจารย์จะยกตัวอย่างด้วยการสาธิตให้ดูในห้องบ้าง หรือหาวิดีโอจากนักดนตรีบำบัดที่ทำงานตามสถานที่ต่าง ๆ มาให้ดูบ้าง รวมถึงเชิญนักดนตรีบำบัดท่านอื่น ๆ มาบรรยายร่วมด้วย เพื่อให้นักศึกษาได้รับข้อมูลที่มาจากผู้ที่มีประสบการณ์จริง หลาย ๆ คนเมื่อเรียนวิชานี้ (และอาจจะอีกหลายวิชาที่เกี่ยวกับดนตรีบำบัด) แล้ว หากรู้สึกว่าดนตรีบำบัดไม่ใช่สิ่งที่ตนเองต้องการ ก็จะย้ายไปเรียนสาขาอื่นกันแทน

๗. Psychology of Music I วิชานี้เป็นวิชาที่ผู้เขียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับ Neurologic Music Therapy (NMT) และจิตวิทยาค่อนข้างเยอะ นักศึกษาจะได้ศึกษาว่า สมองของคนเราแต่ละส่วนตอบสนองต่อดนตรีอย่างไร อะไรเป็นปัจจัยที่ทำให้เพลงเพลงหนึ่งจำง่ายหรือยากต่างกัน ทำไมแต่ละคนจึงตอบสนองต่อดนตรีเหมือนหรือต่างกัน หรือทำไมแต่ละคนจึงชอบดนตรีแต่ละประเภทต่างกัน เมื่อเรียนด้านทฤษฎีแล้ว อาจารย์จะให้นักศึกษาประยุกต์ใช้ความรู้ที่ได้อ่านและเรียนมา เช่น ให้ลองแต่งเพลงสำหรับจุดประสงค์และคนไข้เฉพาะกลุ่มบ้าง หรือจับคู่กันทำ Jingle กับเพื่อน แล้วมานำเสนอหน้าห้องบ้าง ผู้เขียนรู้สึกว่าวิชานี้เป็นวิชาที่มีเนื้อหาที่น่าสนใจเยอะมาก ๆ แต่ก็เป็นวิชาที่ต้องอ่านหนังสือและบทความวิชาการเยอะมาก ๆ เช่นเดียวกัน ปัจจุบันวิชานี้ยังคงอยู่ แต่เปลี่ยนชื่อวิชาเป็น Psychology of Music ผู้เขียนจึงคิดว่าเนื้อหาน่าจะยังคงเหมือนเดิมหรือไม่ก็คล้าย ๆ เดิม

๘. Psychology of Music II (ปัจจุบันเปลี่ยนเป็น Research in Music Therapy) วิชานี้เป็นอีกหนึ่งวิชาที่ต้องอ่านหนังสือ บทความวิชาการ และทำการค้นคว้าเยอะมากเป็นพิเศษ เพราะเป็นวิชาที่จะปูทางนักศึกษาไปสู่การทำวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ โดยอาจารย์จะให้ความรู้เกี่ยวกับการทำ Research ประเภทต่าง ๆ (Objectivist/Quantitative, Interpretivist/Qualitative, Mixed Methods) หัดวิจารณ์บทความหรือเขียนสรุปบทความที่ได้รับมอบหมายให้ไปอ่านหรือที่เราต้องไปค้นคว้ามาเองจากหัวข้อที่เราสนใจ โดยการเขียนจะอ้างอิงจาก APA 7th Edition และท้ายเทอมนักศึกษาจะต้องร่าง Paper ส่งอาจารย์ในหัวข้อที่ตัวเองสนใจ วิชานี้จึงเน้นอ่าน วิเคราะห์ และเขียนเป็นสำคัญ อาจารย์จะค่อนข้างเข้มงวดกับการทำ Citation (เขียนอ้างอิง) และเนื้อหาที่ตรงประเด็นมาก ๆ แน่นอนว่าไม่ใช่วิชาโปรดสำหรับใครหลาย ๆ คน แต่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง

๙. Music in Therapy I (ปัจจุบันเปลี่ยนเป็น Experience Thinking Music Therapy) วิชานี้เป็น ๑ ในวิชาของหลักสูตรใหม่ที่ผู้เขียนได้เรียน ซึ่งเป็นวิชาที่นักศึกษาจะต้องหัดคิดในแง่ของ “ประสบการณ์” ของผู้รับบริการเป็นสำคัญ เป้าหมายของการทำดนตรีบำบัดที่มีแนวคิดมาจาก Experience Thinking ตัวอย่างเช่น การค้นหาตัวตนของตนเอง การทำความเข้าใจตนเองและผู้อื่นมากขึ้น การทำความเข้าใจเรื่องความสัมพันธ์ หรือแม้แต่การสร้างความสัมพันธ์ของตัวเองกับผู้อื่น การหาวิธีการคิดใหม่ ๆ ในการรับมือหรือต่อสู้กับปัญหาที่ประสบอยู่ เป็นต้น รูปแบบดนตรีบำบัดที่เกี่ยวข้องก็มีตัวอย่างเช่น Nordoff Robbins Music Therapy, Analytical Music Therapy, Psychodynamic Music Therapy, Aesthetic Music Therapy, Guided-Imagery Music Therapy และ Clinical Improvisation ในวิชานี้ทุกคนจะต้องนำเสนอเหตุการณ์จากการฝึกทำดนตรีบำบัดทางคลินิกก่อนเริ่มฝึกงาน (Practicum) ที่เกี่ยวข้องกับ Experience Thinking ให้เพื่อน ๆ ฟัง และต้องคิดค้น Session ขึ้นมา ๑ Session ที่ยึด Experience Thinking เป็นหลัก แล้วนำความคิดนั้นมาใช้นำเพื่อน ๆ ในคลาสด้วย ซึ่งการทำ Mock Session แบบนี้ทำให้ได้ประโยชน์มาก ๆ เพราะเราจะได้รับประสบการณ์และไอเดียใหม่ ๆ จากเพื่อนร่วมชั้น ที่สามารถนำไปใช้ได้จริง ได้รับ Feedback จากเพื่อน ๆ ว่าประสบการณ์ที่ได้รับจากการทำ Session ของเราเป็นอย่างไร ทำให้ได้เห็นจุดเด่นและจุดด้อยของตัวเองด้วย

๑๐. Music in Therapy II (ปัจจุบันเปลี่ยนเป็น Context Thinking) วิชานี้เป็นวิชาที่เน้นเรื่องเกี่ยวกับ Mental Health, Autism Spectrum Disorder (ASD), Intellectual Disability/Developmental Disability (ID/DD) โดยที่มี Context Thinking เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย (การคำนึงถึง Setting หรือสภาพแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อตัวบุคคล) ซึ่งตอน

แรก ๆ ก็เรียนตั้งแต่โรคต่าง ๆ ที่อิงจาก DSM-V การวินิจฉัย ว่ามีข้อดีข้อเสียอย่างไร จากนั้นนักศึกษาจะได้เรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับมุมมองของบุคคลทั่วไปต่อผู้ที่เป็นโรคทางสุขภาพจิต ASD, ID/DD กับสิ่งรอบ ๆ ตัวที่ผู้คนเหล่านี้ต้องเจอในแต่ละวัน อ้างอิงจากประสบการณ์จริง การพูดถึงประเด็น Ableism และ Inspiration Porn (การที่คนที่ไม่มีความพิการมองคนที่มีความพิการเป็นเพียงแรงบันดาลใจในการใช้ชีวิต มากกว่าที่จะมองเห็นคุณค่าของคนคนนั้นในฐานะที่เป็นมนุษย์เหมือน ๆ กัน และใช้ชีวิตเหมือน ๆ กัน) Stigma ต่าง ๆ และยังมีการพูดถึงเรื่อง Social Justice หรือความเป็นธรรมทางสังคมค่อนข้างมาก สุดท้ายแล้ว นักศึกษาจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับการปรับเปลี่ยน Context ของการบำบัด และหันมาคิดให้มากขึ้นว่า เราจะสร้างสภาพแวดล้อมอย่างไรให้ผู้รับบริการของเรารู้สึกปลอดภัย ได้รับความเป็นธรรม และได้รับการซัพพอร์ตอย่างดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ เช่น สมมติว่าถ้าเราจะเปิดคลินิกการบำบัด เราก็ควรใช้การออกแบบสถานที่ให้เป็น Universal Design (ทุกคนเข้าถึงได้ ไม่ว่าพื้นฐานทางร่างกายจะเป็นอย่างไรก็ตาม) หรือถ้าเป็นห้องที่ใช้ทำการบำบัดเอง เราก็ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบของห้องให้ดี เช่น แสง เสียง พื้นที่ อุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นต้น

๑๑. Music in Therapy III (ปัจจุบันเปลี่ยนเป็น Outcome Thinking) วิชานี้จะมีเนื้อหา ๓ เรื่องหลัก ๆ คือ Ethics, Professional Competencies และเรื่องของการเปิด Private Practice เป็นวิชาที่มีการบ้านเป็นการอ่านและเขียนสรุป รวมถึงทำแบบทดสอบย่อยเยอะมาก ๆ เรื่องส่วนใหญ่ของ Ethics จะเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างนักดนตรีบำบัดกับคนไข้ว่าต้องมีขอบเขต (Boundaries) แค่ไหนจึงจะไม่กระทบความสัมพันธ์ทางการบำบัด (Therapeutic Relationship) สำหรับเรื่อง Professional Competencies จะแบ่งเป็นทั้งของ American Music Therapy Association (AMTA) และ Certification Board for Music Therapy (CBMT) สิ่งที่ชอบจากเนื้อหาตรงนี้คือ อาจารย์ยกตัวอย่างคำถามแนว ๆ ที่นักศึกษาอาจจะต้องไปเจอตอนสอบ CBMT (เป็นการสอบที่จะทำให้เราสามารถทำงานในฐานะนักดนตรีบำบัดได้จริง ๆ ในประเทศสหรัฐอเมริกา และจะต้องสอบซ้ำทุก ๆ ๕ ปี โดยนักดนตรีบำบัดสามารถเก็บชั่วโมงได้จากข้อกำหนดต่าง ๆ อีกที เช่น การเข้าประชุม การเป็น Supervisor การลงเรียนวิชาที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม การทำวิจัย เป็นต้น แต่ถ้าเก็บชั่วโมงไม่ครบก็เลือกที่จะสอบใหม่ได้เช่นกัน) สุดท้าย เรื่อง Private Practice (การเปิดธุรกิจส่วนตัว) อาจารย์จะมอบหมายให้นักศึกษาไปค้นหานักดนตรีบำบัดที่เปิด Private Practice ในเว็บไซต์ของ AMTA เพื่อสัมภาษณ์และมานำเสนอในคลาสให้ทุกคนฟังเป็นกรณีศึกษา นอกจากนี้แล้วตัวเราเองก็ต้องคิด Private Practice ของตัวเองขึ้นมาแล้วเอามาเสนอให้อาจารย์ฟังอีกด้วย

๑๒. Practicum I-IV หรือการฝึกดนตรีบำบัดทางคลินิกก่อนฝึกงาน เป็นวิชาเก็บชั่วโมงบินที่นักศึกษาจะได้ไปฝึกกับ Supervisor ตามสถานที่ที่ทำดนตรีบำบัดต่าง ๆ และประสบการณ์ตรงนี้ จะจำเป็นต่อการไปฝึกงานในภายภาคหน้า

เนื่องจากผู้เขียนคิดว่าการลงรายละเอียด Practicum จะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านมาก ๆ ผู้เขียนจึงตั้งใจจะเขียนถึงวิชานี้อย่างละเอียดในตอนต่อไป หวังว่าผู้อ่านจะได้รับข้อมูลที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับรายวิชาต่าง ๆ ที่อยู่ในหลักสูตรการเรียนด้านดนตรีบำบัดในระดับปริญญาโท ที่ประเทศสหรัฐอเมริกาค่ะ

A Multi-Faceted Artist: Helene Grimaud

Story:
Yun Shan Lee [ยุน ชาน ลี]
3rd Year Bachelor of Music Student
College of Music, Mahidol University

The French pianist, Helene Grimaud, is a woman with multiple talents that extend far beyond the instrument she plays with such poetic expression and peerless technical control. She entered the Paris Conservatoire at the age of 13 and released her first album at the age of 17. She is also a wildlife conservationist, a compassionate human rights activist, and a writer. Behind this talented woman, there is an unknown story.

Helene Grimaud was born in Aix-en-Provence, France in 1969. It is a place full of artistic atmosphere, not only the hometown of the impressionist painter Paul Cézanne, but also the annual music festival that attracts music lovers from all over the world. Her parents are Italian-Jewish with North African, Spanish, Corsican, and Jewish ancestry. She was hyperactive when she was young "I don't have any nostalgia for my childhood." Grimaud said. She described herself as "extremely hyperactive" as a child and overly focused on certain things. When she was in elementary school, she couldn't sit in the chair obediently, and would keep asking questions to interfere with the class. She also suffered from obsessive-compulsive disorder. There must be the same number of pens on both sides of the desk, and the clothes in the wardrobe must be arranged by color, size, and material. Her parents sent her to learn martial arts, tennis and dance in order to

vent her energy. However, she couldn't accept learning all of these, especially dancing. "Not only do I hate this physical discipline, but the props that come with it disgust me: tights, tutu, dancing shoes, pink satin." In this situation, she only improved after learning music. "Modern medicine often raises attention deficit hyperactivity disorder. Although I am hyperactive, it is not a lack of attention, but an excessive concentration. This trait has actually helped me on the road to learning the piano." Grimaud said.

In addition to hyperactivity and obsessive-compulsive disorder, Grimaud also has a rare innate ability - synaesthesia. This means that some of her senses are connected. For example, when Grimaud plays a note, the color will appear in sync visually. "I play Bach's *Well-Tempered Clavier* and I see red and orange; I play

Helene Grimaud <Memory> on Deutsche Grammophon 2018

Helene Grimaud played Mozart in the concert (2011)

Helene Grimaud played Brahms Concertos (2013)

Beethoven's 'The Tempest' Sonata and see black and blue, music in C minor is black to me."

Helene Grimaud started her first piano lesson at the age of seven at the local conservatory with Jacqueline Courtin. After that, she studied with Pierre Barbizet in Marseille. Grimaud once said "I've recognized a truth from class after class by my mentor, Professor Pierre Barbizet, that music can only begin to become a reality with its listeners, from the moment it enters a warm heart ; from the moment its rests echo silently. 'You remember,' he said to me, 'that the greatness of a musician consists only in the greatness that he inspires in the listener.'" Because of her concentration and her innate good hearing and sense of rhythm, Grimaud made rapid progress on the piano. She entered the Aix-en-Provence Conservatory of Music at the age of eleven, and was admitted to the Paris Conservatory of Music at the age of thirteen. During her time in the Paris Conservatory of Music, she studied with professor Jacques Rouvier. Three years later, Grimaud won 1st Prize at the Conservatory and the Grand Prix du Disque of the Académie Charles Cros for her recording of the Rachmaninoff Piano Sonata No. 2. She continued to study with György Sándor and Leon Fleisher until, in 1987, at the age of 18, she gave her first solo concert in Tokyo, Japan. The performance grabbed the attention of world-renowned conductor Daniel Barenboim. He invited her to perform with the Orchestre de Paris: this marked the launch of Grimaud's musical career, characterized ever since by concerts with most of the world's major orchestras and many celebrated conductors, such as Rolando Villazón, Sol Gabetta, Truls Mørk, Jan Vogler, Clemens Hagen, Gil Shaham, Gidon Kremer, and Renaud & Gautier Capuçon. Her debut in 1995 with the Berliner Philharmoniker under Claudio Abbado and her first performance with the New York Philharmonic under Kurt Masur in 1999 are two of many notable musical milestones.

Her life changed again in her twenties: from a pianist to a pioneer in wolves conservation. Once in Florida, she went out to walk a friend's dog, and she encountered a wolf walker. She was somehow attracted to the wolf, and to her surprise, the wolf happily threw herself into her arms. From that moment on, she devoted herself to

the conservation of wild animals. She felt a sense of mission to the wolf. “To be involved in direct conservation and being able to put animals back where they belong,” she says, “there’s just nothing more fulfilling.” Grimaud started studying animal ecology, and preached the importance of wolves in the ecological balance and stopped the brutality of culling wolves. She even established a Wolf Conservation Center in upper New York State in 1996. Thousands of American children are invited to visit the park every year. Thus, she has a nickname of “wolf girl”. Grimaud’s engagement doesn’t end there: she is also a member of the organization Musicians for Human Rights, a worldwide network of musicians and people working in the field of music to promote a culture of human rights and social change. Years later, she also found time to pursue a writing career. Most of the works she wrote are semi-autobiographical novels. The three books she has published are *Variations Sauvages* (2003), *Leçons particulières* (2005), and *Retour à Salem* (2013).

Her prodigious contribution to and impact on the world of classical music were recognised by the French government when she was admitted into the Ordre National de la Légion d’Honneur (France’s highest decoration) at the rank of Chevalier (Knight).

The French government recognized her valuable contribution to and impact on classical music when she was admitted into the Ordre National de la Légion d’Honneur (France’s highest decoration) at the rank of Chevalier (Knight). France is not the only country to give Grimaud credit, however. Her music albums have won various awards from all over the world. These awards include Cannes Classical Recording of the Year, Choc du Monde de la musique, Diapason d’or, Grand Prix du disque, Record Academy Prize (Tokyo), Midem Classic Award, and the Echo Klassik Award.

Helene Grimaud is undoubtedly a talented artist. Her deep dedication to her musical career, both in performances and recordings, is reflected and reciprocally amplified by the scope and depth of her environmental, literary and artistic interests.

ประสบการณ์การแข่งขัน กีตาร์คลาสสิกนานาชาติ ณ เมืองเอาคส์บวร์ค ประเทศเยอรมนี

เรื่อง:
ชินวัฒน์ เต็มคำขวัญ (Chinnawat Themkumkwun)
ศิลปินกีตาร์คลาสสิกชาวไทยในระดับนานาชาติ
ศิษย์เก่าวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

โปสเตอร์งานประกวด

ประเทศเยอรมนีเป็นหนึ่งในประเทศที่มีการจัดงานแข่งขันกีตาร์คลาสสิกมากที่สุดประเทศหนึ่งในทวีปยุโรป ยกตัวอย่างเช่น เมือง Berlin, Koblenz, Iserlohn, Tuebingen, Darmstadt, Jüchen, Heinsberg, Nuertingen, Augsburg รวมถึงเมืองอื่น ๆ ที่ถึงแม้ว่าจะไม่ได้มีการจัดการแข่งขันกีตาร์คลาสสิก แต่ก็มีการจัดการแสดงคอนเสิร์ตอย่างสม่ำเสมอ แทบทุกเมืองในประเทศเยอรมนีนั้นเป็นที่ตั้งของสถาบันดนตรีเฉพาะทาง

เมืองเอาคส์บวร์ค (Augsburg) เป็นเมืองเล็ก ๆ ที่อยู่ทางตอนใต้ของ

ระหว่างรอรถไฟไปยังเมืองเอาคส์บวร์ค

ประเทศเยอรมนี เป็นสถานที่จัดงานแข่งขันกีตาร์คลาสสิกนานาชาติที่มีชื่อว่า Hannabach International Guitar Competition ที่จัดขึ้นโดยบริษัททำสายกีตาร์คลาสสิกหนึ่งเดียวของประเทศเยอรมนี “Hannabach” ซึ่งถือว่าเป็นหนึ่งในแบรนด์สายกีตาร์คลาสสิกในระดับชั้นนำของโลก Workshop ของ Hannabach ตั้งอยู่ที่เมือง Egglkofen ทางตอนใต้ของประเทศเยอรมนี

ผมเดินทางจากเมืองซัลทซ์บวร์ค (Salzburg) ประเทศออสเตรีย ด้วยรถไฟ Eurocity (ชื่อเรียกย่อว่า EC) โดยเป็นรถไฟขบวนเดียวที่วิ่งจากเมืองซัลทซ์บวร์คไปจนถึงเอาคส์บวร์คโดยไม่ต้องมีการลงเปลี่ยนรถไฟ (โดยส่วนใหญ่มักต้องเปลี่ยนสถานีที่เมืองมิวนิก [Munich] เนื่องจากเป็นศูนย์รวมของรถไฟหลากหลายขบวน) การเดินทางใช้เวลาประมาณ ๒ ชั่วโมง ผมใช้เวลาส่วนใหญ่บนรถไฟในการนั่งทำงานและนอนหลับเพื่อเก็บสะสมแรงสำหรับการแข่งขันที่กำลังจะเกิดขึ้นในอีกไม่กี่วันข้างหน้า ระหว่างทางผมถูกปลุกโดยตำรวจตรวจคนเข้าเมืองและตรวจเอกสารเกี่ยวกับโควิด-๑๙ ถึงแม้ว่าเมืองซัลทซ์บวร์คจะอยู่ในประเทศออสเตรีย แต่ตั้งอยู่ใกล้ประเทศเยอรมนีมากเสมือนกับเป็นประเทศเดียวกัน ผู้คนส่วนใหญ่เรียกดินแดนแถบนี้ว่าแคว้น Bayern และมาตรการในตอนนั้นอนุญาตให้เดินทางเข้าประเทศเยอรมนีได้เฉพาะผู้มีเหตุจำเป็นเท่านั้น ซึ่งการเดินทางไปแข่งขันกีตาร์คลาสสิกนับเป็นการเดินทางไปทำงาน จึงได้รับอนุญาตให้เดินทางเข้าประเทศเยอรมนีได้โดยไม่ต้องกักตัว

เมื่อเดินทางถึงที่หมายปลายทางเรียบร้อยโดยสวัสดิภาพ รอบนี้ผมถูกปลุกด้วยนาฬิกาปลุกที่ผมตั้งไว้ป้องกันการนั่งรถไฟเลยป้าย หลังจากที่ผมก้าวขาลงจากรถไฟ ผมก็เดินมุ่งหน้าไปสู่โรงแรมที่พัก เนื่องจากเอาคส์บวร์คเป็นเมืองขนาดเล็ก การเดินทางจึงใช้การเดินเท้าเป็นส่วนใหญ่ ผมมักเลือกที่พักที่ไม่ไกลจากสถานที่แข่งขันถ้าเป็นไปได้ (ประมาณ ๑๕ นาทีด้วยการเดินเท้า) อย่างไรก็ตาม เมืองนี้มีระบบรถรางและรถบัสที่คอยเชื่อมต่อส่วนต่าง ๆ ของเมืองได้อย่างทั่วถึง

งานแข่งขันกีตาร์คลาสสิกนานาชาตินี้ จัดขึ้นที่มหาวิทยาลัย Leopold Mozart - Universität Augsburg ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยด้านดนตรีและศิลปะประจำเมือง ชื่อ Leopold Mozart คือชื่อบิดาและครูของ Wolfgang Amadeus Mozart ในภายหลังชื่อของเขาได้ถูกนำมาใช้เป็นชื่อ

IC/EC Fahrkarte

Gültigkeit: **Hinfahrt ab 11.11.2021, Rückfahrt ab 14.11.2021**
Gilt nur für eingetragene Züge und Tage/Zeiten (Zugbindung).
NV=Nahverkehrszüge vor/nach Fernverkehrszügen.

Super Sparpreis (Hin- und Rückfahrt)
Klasse: **2**
Erw: **1, mit 1 BC25**
Hinfahrt: **Salzburg → Augsburg**, mit IC/EC, (SSPX0901)
Rückfahrt: **Augsburg → Salzburg**, mit IC/EC, (SSPX0707)
Über: **H: Salzbur 14:00 EC112-EC112 R: A-Hbf 13:42 EC115**
Storno ausgeschlossen.

ตั๋วรถไฟเดินทางไปกลับซัลทซ์บวร์ค-เอาคส์บวร์ค

สถานีรถไฟเมืองเอาคส์บวร์ค

บรรยากาศการแสดงบนเวที

ของมหาวิทยาลัยศิลปะประจำเมือง Leopold โมสาร์ทเกิดที่เมืองเอาคส์บวร์ค ในปี ค.ศ. ๑๗๑๙ และเสียชีวิตที่เมืองซัลทซ์บวร์ค ประเทศออสเตรีย ในปี ค.ศ. ๑๗๘๗ (ซัลทซ์บวร์คคือบ้านเกิดของโมสาร์ท และมหาวิทยาลัย Mozarteum ในซัลทซ์บวร์คนั้น ก็มาจากชื่อของโมสาร์ท)

การแข่งขันแบ่งเป็น ๒ รอบ ดังนี้

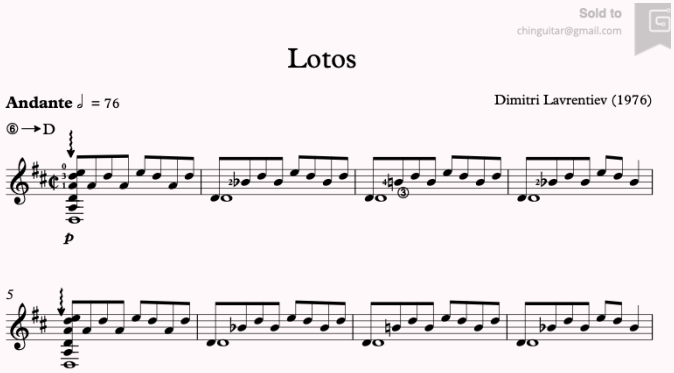
๑. รอบคัดเลือก (รอบแรก)

ในการแข่งขันรอบแรกนี้ ผู้เข้าแข่งขันทุกคนจะต้องบรรเลงบทเพลงความยาวรวมทั้งหมด ๑๕ นาที และต้องประกอบไปด้วยบทเพลงบังคับหนึ่งเพลง ซึ่งในปีนี้บทเพลงที่ใช้บังคับในการแข่งขันมีชื่อว่า “Lotos” ประพันธ์โดย Dimitri Lavrentiev

*เกี่ยวกับบทเพลงบังคับ

Dimitri Lavrentiev เป็นนักประพันธ์เพลง นักกีตาร์คลาสสิก นักกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์ และอาจารย์สอนกีตาร์ที่มหาวิทยาลัย Leopold Mozart จึงทำให้บทเพลง Lotos ที่เขาประพันธ์ขึ้นมีกลิ่นอายความเป็นบทเพลงสำหรับกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์อยู่สูงมาก เป็นอีกหนึ่งความท้าทายของนักกีตาร์คลาสสิกที่เข้าร่วมแข่งขันในรายการนี้

๒. รอบชิงชนะเลิศ

ส่วนหนึ่งจากบทเพลงบังคับในการแข่งขันรอบแรก

สำหรับรอบชิงชนะเลิศนั้น ผู้เข้าแข่งขันจะต้องบรรเลงบทเพลงความยาว ๓๐ นาที เป็นเพลงเลือกอิสระทั้งหมด มีเงื่อนไขว่าบทเพลงที่ใช้จะต้องไม่ซ้ำกับการแข่งขันรอบคัดเลือก ในรอบชิงชนะเลิศจะประกอบไปด้วยผู้เข้าแข่งขันไม่เกินห้าคน โดยจะมีรางวัลให้ทั้งหมดสามลำดับ

ทั้ง ๒ รอบ ใช้บทเพลงความยาวรวมทั้งหมด ๔๕ นาที ต้องบรรเลงจากความจำทั้งหมด ยกเว้นบทเพลงบังคับที่สามารถอ่านโน้ตระหว่างการแสดงได้

วันรุ่งขึ้น หลังจากที่ผมได้นอนพักหนึ่งคืนก่อนวันแข่งขัน ผมเดินทางไปยังสถานที่แข่งขันด้วยการเดิน มีการตรวจและใช้มาตรการโควิด-๑๙ อย่างเข้มงวด ทุกคนต้องมีใบรับรองการฉีดวัคซีนครบโดส หรือใบรับรองการรักษาที่หายแล้ว หรือผลตรวจแบบ PCR test หลังจากที่เข้าไปยังสถานที่แข่งขันก็จะต้องสวมหน้ากากอนามัยแบบ FFP2 Mask ตลอดเวลา (ยกเว้นเวลาแสดงบนเวที) งานนี้เป็นหนึ่งในงานแรก ๆ ในประเทศเยอรมนีที่มีความพยายามในการจัดการแข่งขันแบบแสดงสด เป็นงานแรกในรอบ

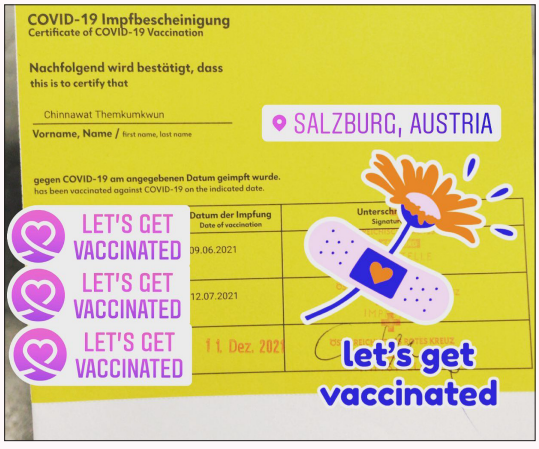
โปรแกรมการแข่งขันรอบชิงชนะเลิศ

เกือบสองปีที่ผมได้เริ่มกลับมาเดินทางอีกครั้ง ถึงแม้ว่าสถานการณ์และมาตรการต่าง ๆ จะเข้มงวด แต่การแข่งขันแบบสถานที่จริงเป็นประสบการณ์ที่หาไม่ได้จากการแข่งขันแบบลอยฟ้า

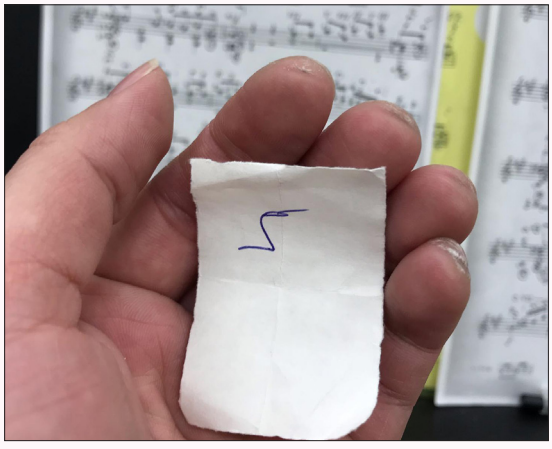
การแข่งขันรอบแรก ผมเลือกใช้บทเพลงจากนักประพันธ์ Johann Sebastian Bach คีตกวีชาวเยอรมันที่อยู่ในยุคบาโรก และบทเพลงจากนักประพันธ์ Napoleon Coste คีตกวีชาวฝรั่งเศสที่อยู่ในยุคโรแมนติก ผนวกรวมเข้ากับบทเพลง Lotos ซึ่งเป็นบทเพลงบังคับในรูปแบบฟิงเกอร์สไตล์ ทั้งสามเพลงนี้แสดงความแตกต่างและความหลากหลายอย่างเห็นได้ชัดเจน ผมผ่านเข้าสู่รอบชิงชนะเลิศ และจับสลากลำดับการแข่งขันได้หมายเลข ๕ ซึ่งเป็นลำดับการแสดงคนสุดท้ายในการแข่งขันรอบต่อไป

ในรอบชิงชนะเลิศจะเป็นการแสดงเสมือนการเล่นคอนเสิร์ต มีการเปิดรับบุคคลภายนอกให้เข้ามาชมการแข่งขันได้ มีการถ่ายทอดสด Facebook live ผ่านทางเพจของ Hannabach อย่างเป็นทางการ ผมเลือกใช้บทเพลงใหญ่สามบทเพลงจากนักประพันธ์สามคนสามสไตล์ ประกอบไปด้วย Mauro Giuliani ตัวแทนคีตกวีจากประเทศอิตาลี Leo Brouwer ตัวแทนคีตกวีจากประเทศคิวบา และ Chen Yi ตัวแทนคีตกวีจากดินแดนตะวันออกอย่างประเทศจีน การแสดงทั้งสองรอบของผมผ่านไปได้อย่างลุล่วงและประสบความสำเร็จ การประกาศผลเริ่มขึ้นอย่างช้า ๆ เริ่มจากใบประกาศนียบัตรสำหรับผู้ที่เข้ารอบชิงชนะเลิศที่ผมไม่ได้ถูกเรียกชื่อ ใบประกาศนียบัตรอันที่สามผมยังไม่ถูกเรียกชื่อ ใบประกาศนียบัตรอันดับที่สองผมก็ยังคงไม่ได้ถูกเรียกชื่อให้ออกไปรับรางวัล นั่นหมายความว่า ใบประกาศนียบัตรรางวัลอันดับที่หนึ่งอาจจะเป็นชื่อผม หรือกรรมการอาจจะเห็นสมควรว่าไม่มอบรางวัลชนะเลิศให้สำหรับปีนี้ เนื่องจากมาตรฐานการแข่งขันต่ำเกินไป ซึ่งพบได้บ่อยครั้งในยุคหลัง ๆ

และทันใดนั้นเอง The first prize of the Hannabach International Guitar Competition 2021 is “Chinnawat Themkumkwun from Thailand” ผมได้รับรางวัลชนะเลิศอันดับที่หนึ่งและรางวัลนักกีตาร์ที่มี

เอกสารรับรองการฉีดวัคซีน

จับสลากได้ลำดับการแข่งขันที่ ๕

บรรยากาศการรับรางวัล

URKUNDE

7. Hannabachpreis 2021
für GitarristInnen

CHINNAWAT THEMKUMKWUN

Gewinner des 1. Preises

13.11.2021
Datum:

Viktor Fonfara
Geschäftsführer Hannabach GmbH

Klaus Wlachit
Organisation und künstlerische Leitung

HANNABACH®
Saiten · Strings · Cordes

Universität Augsburg
Leopold-Mozart-Zentrum.de

ใบประกาศรางวัลชนะเลิศ

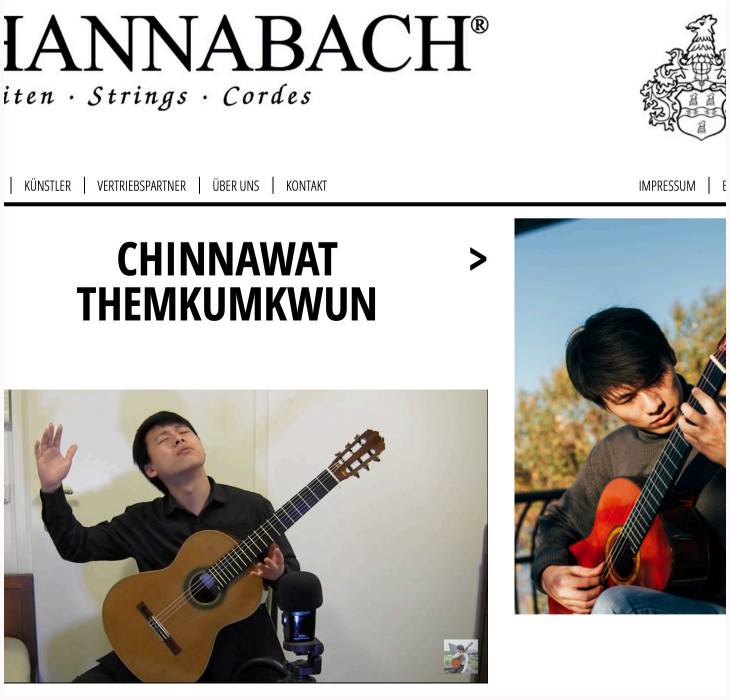

Slaven Balac (Klarinette bei Wenzel Fuchs) gewann den 1. Preis in der Kategorie „Junior B" beim *Concorso Internazionale per Clarinetto* in Carlino, Italien.

Anastasiia Kliuchereva und **Martin Nöbauer** (Klavier bei Pavel Gililov) haben beide einen Artist Prize der *Piano Academy Eppan 2021* gewonnen.

Chinnawat Themkumkwun (Gitarre bei Eliot Fisk) gewann den 1. Preis beim *Hannabach International Guitar Competition 2021* in Augsburg, Deutschland.

ข่าวสารการได้รับรางวัลชนะเลิศจากการประกวด

หน้าเว็บไซต์ศิลปินอย่างเป็นทางการ Hannabach

โทนเสียงที่ดีที่สุด (The best sound prize) ซึ่งเป็นรางวัลพิเศษในการแข่งขันกีตาร์คลาสสิกนานาชาติงานนี้ และได้รับเชิญให้เซ็นสัญญาเป็นศิลปินของทางสายกีตาร์ Hannabach อย่างเป็นทางการ สำหรับรางวัล The best sound prize นั้น ประกาศหลังจากงานแข่งขันเสร็จสิ้นประมาณสองเดือน เนื่องจากผมติดสัญญากับทางต้นสังกัดเก่าอยู่

ย้อนกลับไปเมื่อ ๔ ปีที่แล้ว ผมได้มีโอกาสเข้าร่วมแข่งขันในงานเดียวกันถึง ๔ ครั้ง โดยในปี ค.ศ. ๒๐๑๘ ผมได้รับรางวัลอันดับที่สอง ในปี ค.ศ. ๒๐๑๙ ต้องยกเลิกใบสมัคร เนื่องจากตารางการแข่งขันชนกับการแสดงคอนเสิร์ตของผม ในปี ค.ศ. ๒๐๒๐ ผมทำได้เพียงเข้ารอบชิงชนะเลิศ ซึ่งเป็นปีที่จัดแข่งขันในรูปแบบออนไลน์เนื่องจากสถานการณ์โรคระบาด และในที่สุดปี ค.ศ. ๒๐๒๑ ผมก็ได้รับรางวัลชนะเลิศจากการแข่งขันและเป็นการกลับมาแข่งขันแบบสดในสถานที่จริงงานแรกในรอบเกือบสองปี

ผมนั่งรถไฟกลับเมืองซัลทซ์บวร์คด้วยรถไฟ Eurocity ขบวนเดิม พร้อมกับแบกกล่องกีตาร์สองใบขึ้นรถไฟอย่างทุลักทุเล มีคนแปลกหน้ารอบข้างผมช่วยดึงกระเป๋าขึ้นไปให้ เนื่องจากมือของผมไม่ว่าง ไหล่ซ้ายสะพายกีตาร์ ไหล่ขวาสะพายกระเป๋า มือซ้ายหิ้วกล่องกีตาร์ มือขวาลากกระเป๋าเดินทาง มีข้อศอกและลำตัวคอยช่วยเปิดปิดประตูรถไฟ เวลาผ่านล่วงเลยไปประมาณสองชั่วโมง ผมเดินทางกลับถึงเมืองซัลทซ์บวร์ค ประเทศออสเตรีย โดยสวัสดิภาพ และยังคงฝึกซ้อมสำหรับการแข่งขันต่อไปที่จะมาถึงในอนาคตข้างหน้า ผมจะได้กลับมายังเมืองเอาคส์บวร์คอีกครั้งในฐานะศิลปินอย่างเป็นทางการของ Hannabach และกรรมการตัดสินการแข่งขันในปี ค.ศ. ๒๐๒๒

แม้จะไม่ได้เรียนดนตรี แต่เราก็ “เข้าใจ” บทเพลงต่าง ๆ มากกว่าที่ตัวเองคิด

เรื่อง:
กฤตยา เชื่อมวราศาสตร์ [Krittaya Chuamwarasart]
นักข่าวอิสระ

หลายครั้งหลายหน ผู้เขียนรู้สึกว่าทำไมเราช่างแยกแยะอะไร ๆ ไม่เก่งเอาเสียเลย โดยเฉพาะกับเรื่องของดนตรี ส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะ “ความคาดหวัง” ที่มี กับความเป็นจริงที่เผชิญอยู่

อย่างโน้ต Do Re Mi Fa Sol La Ti มันต่างกันอย่างไร และความต่างนั้นอยู่บนกฎเกณฑ์ของอะไร

อาจเป็นเรื่องง่ายสำหรับคนที่เรียนดนตรีมาตั้งแต่เด็ก แต่สำหรับคนที่ไม่มีโอกาสนั้น ต้องหยิบฉวยเอาเองเมื่อตอนโตเป็นผู้ใหญ่แล้ว แม้จะได้เรียนรู้มาบ้างแต่มันก็ยังมีความไม่มั่นใจหลงเหลืออยู่ จนกระทั่งไปเจอบทความหนึ่งที่เขาบอกว่า “คุณไม่ใช่พวก Tone Deaf และคุณมีทักษะและความรู้ทางดนตรีมากกว่าที่ตัวเองคิด!”

บทความชิ้นนั้นได้ยกตัวอย่าง “Happy Birthday” เวอร์ชันที่ทั่วโลกเข้าใจว่าเป็นเพลงที่ร้องกันในวันเกิด แม้จะต่างกันที่เนื้อร้องแต่เราก็เข้าใจความหมายที่ผู้ร้องต้องการสื่อ ซึ่งคนส่วนใหญ่ก็มักจะร้องตามได้แบบไม่ต้องคิดอะไร... และคุณเองก็อาจจะแปลกใจ ว่าการร้อง “Happy

Birthday” แต่ละครั้ง แทบจะไม่เหมือนกันเลย นั่นก็เพราะมันขึ้นอยู่กับคีย์แรกในการเริ่มร้องเพลงนั่นเอง (คนที่เรียนดนตรีมา คงจะรู้เรื่องนี้ดี)

คีย์เพลงหรือจุดเริ่มต้นของเพลงจะเป็นตัวกำหนดทั้งเพลงที่เหลืออยู่ เพราะไม่ว่าเราจะเริ่มต้นด้วยเสียงต่ำหรือสูง สิ่งที่เหมือนกันคือระยะของการเว้นวรรค ความแตกต่างของระดับเสียงในแต่ละช่วงเพลง ซึ่งจะยังคงเหมือนเดิมทุกครั้งไม่ว่าจะเริ่มต้นร้องด้วยคีย์สูงหรือต่ำก็ตาม (เว้นเสียแต่ว่าคุณจะพลิกแพลงให้เพลงมีความน่าสนใจขึ้น)

การเปลี่ยนระดับเสียงขึ้นและลงในทางดนตรีเรียกว่า Transposition (บ้างก็เรียกการทดเสียง) แม้จะดูเหมือนไม่ใช่เรื่องง่าย แต่คนทั่วไปก็มักจะจัดการได้ดี โดยมีงานวิจัยยืนยันว่า ทั้งเด็กและผู้ใหญ่สามารถจดจำเพลง “Happy Birthday” และ “Twinkle Twinkle Little Star” ได้หลังจากที่ได้ฟังในหลาย ๆ เวอร์ชันที่คีย์เพลงแตกต่างกัน - คำถามคือเป็นไปได้อย่างไร?

“เราจดจำรูปแบบ” อาจเป็นคำตอบ

ความรู้ทางดนตรีของเรามาจากไหน? คำตอบง่าย ๆ คือ แม้จะไม่ได้เข้าคอร์สเรียนดนตรีตั้งแต่เด็ก แต่การใช้ชีวิตประจำวันที่สุดแสนจะธรรมดาของเราแต่ละคน ก็มีกระบวนการเรียนรู้ที่เรียกว่า “การเรียนรู้เชิงสถิติ” (Statistical Learning) ที่เกิดขึ้นโดยเราเองไม่รู้ตัว

แนวคิดนี้บอกว่าคนเราเรียนรู้อะไรหลายอย่างจากสภาพแวดล้อมรอบ ๆ ตัว โดยที่เราไม่ต้องพยายามทำอะไร (passive exposure) แล้วเราก็นำความรู้ที่ได้มาใช้ในการตีความโลกรอบตัวของเรา นั่นทำให้เราสามารถจดจำรูปแบบและอธิบายกระบวนการเรียนรู้ที่ซับซ้อนออกมาได้ เช่น เด็กที่เติบโตมากับพ่อแม่ที่ใช้ต่างภาษากัน ก็สามารถใช้ทั้งสองภาษาในการสื่อสารกับพ่อแม่ได้ ที่สำคัญกระบวนการนี้เกิดขึ้นในจิตใต้สำนึก (subconscious) นั่นคือ เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นโดยเราไม่รู้ตัว และกระบวนการนี้มักจะเกิดกับการเปิดรับข้อมูลใหม่ ๆ เข้ามาเท่านั้น

ในกรณีของดนตรี ถ้าเราไม่ได้หูหนวกแต่กำเนิด ก็ต้องเคยได้ยินสุ้มเสียงและท่วงทำนองต่าง ๆ มาบ้าง ทั้งแบบที่รู้ตัวและไม่รู้ตัว ไม่ว่าจะเป็นเสียงเพลงในโฆษณา เพลงบรรเลงในลิฟต์ หรือแม้แต่เข็มนาฬิกาที่ดังติ๊กต็อกเป็นจังหวะสม่ำเสมอ ก็ล้วนแล้วแต่ทำให้เกิดการเรียนรู้แบบไม่ได้ตั้งใจ (passive exposure) จนเราคุ้นเคยกับรูปแบบและจังหวะ ก่อนจะพัฒนาไปเป็นความรู้ทางดนตรีไปโดยปริยาย

กระบวนการนี้เกิดขึ้นตั้งแต่ช่วงต้นของชีวิต อย่างทารกวัย ๘ เดือน ที่สามารถจดจำรูปแบบตามลำดับน้ำเสียง เช่น เราพูดว่า “จ๊ะเอ๋” กับ

เด็กน้อย เด็กก็จะยิ้มให้ และในบางงานวิจัยก็พบว่า ทารกวัย ๓ เดือน ก็สามารถรับรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงของเมโลดีสั้น ๆ ได้

หรือในงานวิจัยอีกชิ้นก็พบว่า เมื่อเปรียบเทียบการร้องเพลงในที่สาธารณะของคนทั่วไปกับนักร้องมืออาชีพแล้ว ความแม่นยำของระดับเสียงและจังหวะของคนทั่วไปค่อนข้างใกล้เคียงกับนักร้องมืออาชีพเลยทีเดียว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยอีกชิ้นที่บอกว่า แม้ว่าจะไม่ได้เข้าคอร์สเรียนดนตรี เขาคนนั้นก็สามารถแสดงออกได้ดีถ้าสามารถจดจำและแยกแยะความต่างของโทนเสียงที่ใกล้เคียงกันได้

“ความคาดหวังทางวัฒนธรรม”

ความรู้ทางดนตรีที่เราเรียนรู้และมีติดตัวโดยไม่รู้ตัวนี้ ทำให้เราพัฒนาความคาดหวังว่า เพลงที่ดี (สำหรับแต่ละคน) ควรเป็นแบบไหน ซึ่งนี่ก็เป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้เรารู้สึกแปลกใจเมื่อได้ยินเพลงจากต่างวัฒนธรรมที่ไม่เคยได้ยินมาก่อน และทำให้เกิดความรู้สึกต่าง ๆ ตามมา ทั้งความประทับใจ ประหลาดใจ รวมถึงความผิดหวังที่อาจเกิดขึ้นด้วย

อย่างเรื่องแนวดนตรี (genres) นักดนตรีแจ๊สจะสามารถทำนายหรือคาดเดาการเปลี่ยนแปลงของเพลงแจ๊สได้ดีกว่านักดนตรีคลาสสิกหรือคนที่ไม่ใช่นักดนตรี และความคาดหวังนี้เองก็ทำให้เรามีความสุขเมื่อได้ฟังหรืออยากจะเต้นรำไปตามจังหวะของเพลง ทั้งยังถูกใช้เป็นเครื่องมือของนักดนตรีหรือคีตกวีเพื่อกระตุ้นอารมณ์ความรู้สึกของผู้ฟังมานานหลายทศวรรษอีกด้วย

ดังนั้น แม้คุณจะรู้ตัวหรือไม่ก็ตาม ร่างกายเราก็เหมือนเครื่องประเมินผลดนตรีเดินได้ และครั้งต่อไปที่คุณร้องเพลง “Happy Birthday” ก็โปรดจงมั่นใจขึ้น เพราะคุณเองก็มีความสามารถทางดนตรีที่ซ่อนอยู่เหมือนกัน

สุดท้ายแล้ว การจะ “รู้” หรือ “ไม่รู้” บางสิ่งบางอย่าง อาจไม่ได้นำพาคุณไปสู่ความสุขเสมอไป

อ้างอิง

https://doi.apa.org/doiLanding?doi=10.1037%2Fh0094201
https://link.springer.com/referenceworkentry/10.1007/978-1-4419-1428-6_1707
https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0010027798000754?via%3Dihub
https://asa.scitation.org/doi/10.1121/1.4973412
https://asa.scitation.org/doi/10.1121/1.2427111
https://link.springer.com/article/10.1007/s00221-004-2044-5
https://journals.plos.org/plosone/article?id=10.1371/journal.pone.0163584

ที่มาของภาพ

https://unsplash.com/photos/ASKeuOZqhYU

Yamaha Acoustic Instruments

Bösendorfer
DER KLANG, DER BERÜHRT

YAMAHA
Live with Music

th.yamaha.com YamahaMusicThailand

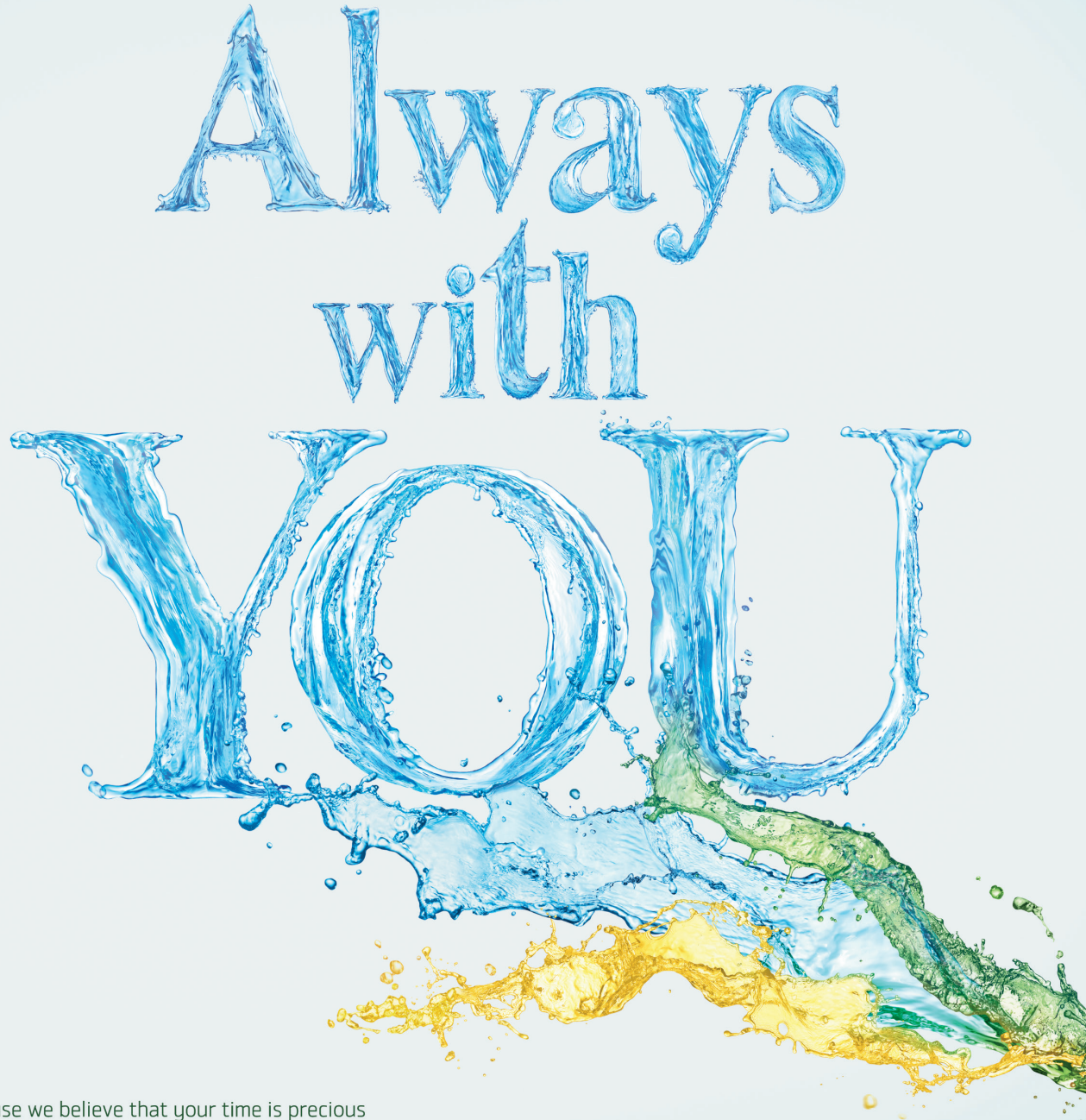
SCG congratulates Pro May-Ariya Jutanugarn

The winner of LPGA Championships

www.scg.co.th

Cement-Building Materials | Chemicals | Packaging

SCG

Because we believe that your time is precious
We're determined to fulf ill each and
Every One of Your Moments in Life with Happiness

thaibev | www.thaibev.com

MEMBER OF
Dow Jones
Sustainability Indices
In Collaboration with RobecoSAM

Member of DJSI Emerging Markets
Category – Food, Beverage & Tobacco
Industry Group

ThaiBev